இலக்கணத் தெளிவு

(உயர்தர வகுப்பு மாணவருக்குப் பரீட்சை வழிகாட்டியாகவும் வெளிவாரிக் கலை(இடை நிலை)ப் பட்ட மாணவருக்கு உசாத்துணை நூலாகவும் அமையத் திருத்திய பதிப்பு.)

க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ.

வெளியீடு
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Chamara

C.R. BOOK

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலக்கணத் தெளிவு

(உயர்தர வகுப்பு மாணவருக்குப் பரீட்சை வழிகாட்டியாகவும் வெளிவாரிக் கலை(இடைநிலை)ப் பட்ட மாணவருக்கு உசாத்துணை நூலாகவும் அமையத் திருத்திய பதிப்பு.)

க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ

வெளியீடு
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருத்திய மூன்றாம் பதிப்பு - டிசெம்பர் 1992

உரிமை: ஆக்கியோனுக்கு

வெளியீடு:
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு:
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்,
67, B.A. தம்பி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூபா 82 - 50

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முகவுரை

க. பொ. த (உ/த) வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உதவும்
பொருட்டுப் பத்தாண்டுகளுக்கு முன் என்னால் எழுதப்பட்ட
இலக்கணத்தெளிவு, திருத்திய மூன்றாம் பதிப்பாக இன்று வெளி
யாகின்றது

தமிழிலக்கணத் தொடக்கக் கல்விக்கு இன்றியமையாதனவும்
வேண்டியனவுமெனக் கருதப்பட்டவற்றைத் தம் நுண்மாண் நுழை
புலங் கொண்டும் சற்பித்தலநுபவம் கொண்டும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக
நாவலரவர்கள் எழுதிய 'இலக்கணச்சுருக்கம்', அவ்வகையில்
வெளியான நூல்கள் யாவிலும் தலை சிறந்தது என்பதை மொழி
யியலாருட்பட மறுப்பார் எவருமிலர்.

ஆனால் 'இலக்கணச்சுருக்கம்' புதிய பதிப்புக்கள் வெளிவராத
நிலையிலே தடுமாறிக் கொண்டிருந்த உயர்வகுப்பு மாணவர்க
ளுக்கு அறுசுவை உணவில்லாத போழ்து சிறிதாயினும் பசிபோக்க
வென்று நான் அளித்த கஞ்சித் தெளிவே இலக்கியத்தெளிவு.
அன்றியும் பரீட்சை வினாக்களாய் வரும் இக்காலப் பிரயோகம்
முதலிய சிலவும் மேலதிகமாகச் சேர்த்ததால் என் தெளிவிலே சில
சோற்றுப் பருக்கைகளும் காணப்படும்.

இதன் மூன்றாம் பதிப்பிலே பல திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்
பட்டன. மனனம் செய்வதற்கெனப் பிற்சேர்க்கையாய்த் தரப்
பட்டிருந்த நூற்பாக்கள் இப்பதிப்பில் அவ்வப் பொருள்களோடு
இணைக்கப்பட்டுள்ளதோடு மேலும் சில இன்றியமையாச் சூத்தி
ரங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை இத்திருத்தங்களில் முதன்மையான
தெனலாம். ''விடயத்தோடு இணைத்து மனனம் செய்வதையே
மாணவர் விரும்புவர். தனித்த பிற் சேர்க்கைகளில் அவர்களின்
கருத்துச் செல்லாது'' என்று தமது நல்லாசிரியத் தகைமை துலங்க
அறிவுரை பகர்ந்து என்னை நெறிப்படுத்திய பண்டிதர்
சு. வேலுப்பிள்ளை (சு. வே) அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்
இம்முறை அடிக்குறிப்புகள் கூடுதலாக அமைந்தமைக்குக் காரணம்
உ/த மாணவர் மட்டுமன்றி வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு மாணவரும்
இக் குறிப்புக்களைக் குறிப்புக்களாகவே கொண்டு அவை தொடர்
பான மேலதிகமானவற்றை அறிய முற்பட உதவுதலே. அறிஞர்கள்
சிலரால் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட குற்றங்குறைகள் இம்முறை
திருத்தப் பெற்றுள்ளன. அவ்வறிஞர்களுக்கும் என் நன்றி
உரியது. எதிர்காலத்திலும் அவர்கள் இவ்வாறு செய்வது
எனக்குப் பேருதவியாயிருக்கும். 'நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல்'
வாக்கியவியல் என்ற பகுதி பரீட்சைத் தேவைகளுக்கு வேண்டாத
தென்று உணரப்பட்டதால் இப்பதிப்பில் அது இடம்பெறவில்லை.
பொருள் அட்டவணை ஒன்று புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்றும் போல என் நூல்களைச் சரவைபார்த்தும் ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கியும் உதவிய நண்பர் மயிலங் கூடலூர் பி. நடராசன் அவர்களுக்கு அன்பு கனிந்த நன்றிகள் உரியன.

சரவை பார்ப்பதில் நுண்ணிய நோக்கு நண்புருடையதாகும் இம்முறை துணைநோக்களிப்பவளாய் என்மகள் வாசுகி வாய்த்தாள் எனவே இருவர் நோக்கும் இரு கண்களாகி இப்பதிப்பில் எழுத்துப் பிழைகள் அதிகம் வராது காத்தன. ஆனால் 'அழுக்கா றென ஒரு பாவி' என்றாங்கு அச்சுப்பொறியென ஒரு பாவி ஆங்காங்கே சில எழுத்துக்களை விழுங்கிவிட்டது அவ்வாறு மூளியான இடங்களுக்கு மூன்று உதாரணங்கள் வருமாறு

(i) (வா ழ்த் + உ- (அச்சுப்பிடிக்காத எழுந்து வா பக்கம் 19

(ii) ஆங்கில (எ)ழுத்துக்கள்- (அச்சுப்பிடிக்காத எழுத்து எ பக்கம் 21.

(iii) ப ப் |.| ர் – (|.| |.| |.| ர் என முதற்'ப' வும் இரண்டாம்'ப'வும் உட்பெறுபுள்ளி பெற்றிருத்தல் வேண்டும்) பக் 22

இவை குறைகளேயன்றிக் குற்றங்களல்ல. படிக்கும்பொழுது எழுத்துப் பதியாத இடங்களிலே அவ்விடங்களுக்குரிய எழுத்துக்களை எழுதியிட்டுக் கொண்டு வாசிக்குமாறு இந்நூலைப் பயன் செய்வோரை வேண்டுகிறேன். எழுத்துக்கள் இடம் மாறியோ, சொற்பிழையோடு கூடியோ வந்த சிலவும் உள.

உ-ம்: பொருன்-	பொருள்	பக்.	101
பாட்டும்-	பாட்டு	பக்.	104

இவை மிகச் சிலவேயாதலின் அவற்றிற்குத் தனித்துப் பிழை திருத்தம் என்று ஒரு பகுதி தரப்படவில்லை. அவ்வெழுத்துப் பிழைகள் கருத்துக்கு இடையூறாகா.

'என்றும் உதவும் கனி'யாகத் தம் பேரனார் அமரர் ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கீழ்நின்று வளர்ந்து வரும் பழக்கன்றான திரு. தி. ஜெயராசா (ஜெகன் - அதிபர், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம், புத்தகசாலை) அவர்கள் இந்நூலை மூன்றாம் பதிப்பாய் வெளியிட முன்வந்துள்ளமைக்கும் நூலை மிகவிரைவாக வெளிக்கொணர்வதில் அச்சக ஊழியர்கள், முன்வந்து உழைத்தமைக்கும் அவர்களை ஊக்குவித்துச் செயற்படுத்திய திரு ம. அருளானந்தம் அவர்களுக்கும் என் சிறப்பு நன்றிகள் உரியன.

நாயன்மார்கட்டு. க. சொக்கலிங்கம்

30-12-92

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருளட்டவணை

I. எழுத்தியல்: — பக்கம்

முதலெழுத்துக்கள் 1
மாத்திரை 2
இனவெழுத்துக்கள் 3
சார்பெழுத்துக்கள் 3
உயிர்மெய் 3
ஆய்தம் 4
உயிரளபெடை 4
சொல்லிசையளபெடை 5
இன்னிசையளபெடை 6
ஒற்றளபெடை 6
குற்றியலிகரம் 6
குற்றியலுகரம் 7
ஐகாரக் குறுக்கம் 8
ஔகாரக் குறுக்கம் 9
மகரக் குறுக்கம் 9
ஆய்தக் குறுக்கம் 9
சார்பெழுத்துக்கள் பற்றிய கருத்து முரண்பாடுகள் 10
சுட்டெழுத்துக்கள் 11
வினாவெழுத்துக்கள் 12
போலியெழுத்துக்கள் [சந்தியக்கரம்] 13
மொழியிறுதிப் போலி 13
மொழியிடைப் போலி 13
மொழிமுதற் போலி 13
எழுத்துக்களின் சாரியைகள் 13
எழுத்துக்கள் சொற்களில் அமையும் போது நிகழும் ஒலிநுட்ப வேறுபாடுகள் 14
மொழியின் முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் 15
காலத்துக்குக் காலம் மொழிமுதலெழுத்துக்கள் பற்றிய கருத்து மாற்றங்கள் 17
மொழியின் இடையில் வரும் எழுத்துக்கள் 18
மூன்று ஒற்றுக்கள் மயங்கும் வகை 19
மொழியிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள் 20
தமிழிலே வழங்கும் வடமொழி எழுத்துக்கள் 21
ஆங்கில எழுத்துக்களுக்கு மாற்றெழுத்துக்கள் 21
எழுத்தின் வரிவடிவ மாற்றம் 22

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பக்கம்

II. பிறப்பியல்

எழுத்துக்கள் தோன்றும் வகை 23
உயிரெழுத்துக்களின் பிறப்பு 24
மெய்யெழுத்துக்களின் பிறப்பு 24

III. சொல்லியல்

பெயர்ச்சொல் 25
இடுகுறிப் பொதுப் பெயர் 26
இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர் 26
காரணப் பொதுப் பெயர் 27
காரணச் சிறப்புப் பெயர் 27
காரண இடுகுறிப் பெயர் 27
இடுகுறி மரபுப் பெயர் 27
காரண மரபுப் பெயர் 27
இடுகுறி ஆக்கப் பெயர் 27
காரணவாகிகப் பெயர் 28
பெயர்கள் திணை பால் எண் இடம் ஏற்றல் 28
பால் 29
பால்காட்டும் விகுதிகள் 30
பால்காட்டும் விகுதிகளுள் அடங்காத ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்கள் 30
ஆண்பால் பெண்பால் என வகுக்க இயலாதவை 31
விரவுத்திணைப் பெயர்கள் 31
பால்பகா அஃறிணைப் பெயர் 32
பாற்பொதுப் பெயர் (உயர்திணை) 32
மரியாதைப் பன்மை 33
இடம் 34
தன்மைப்பெயர் 34
முன்னிலைப் பெயர் 35
படர்க்கைப் பெயர் 35
அறுவகைப் பெயர்களுள்ளும் அமைந்து கிடக்கும் உறுப்புக்கள் 35
பெயர்ச் சொற்களின் பகுதிகள் 36
தொழிற்பெயர் பண்புப்பெயர் ஆகிய இரு பெயர்களதும் சிறப்பியல்புகள் 36
பெயர்ச் சொற்களில் வரும் இடைநிலைகள் 37
பெயர்ச் சொற்களில் வரும் சாரியைகள் 37
பண்புப் பெயர் விகுதிகள் 37
தொழிற் பெயர் விகுதிகள் 38

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	பக்கம்
காலங்காட்டும் தொழிற் பெயர்	39
முதனிலைத் தொழிற் பெயர்	39
பெயர்ச் சொற்கள் குறிப்புப்பொருள் தருதல்	39
ஒன்றொழி பொதுச் சொல்	40
விகாரம்	40
தகுதி	41
இடக்கரடக்கல்	41
மங்கலம்	41
குழூஉக்குறி	41
ஆகுபெயர்	41
பொருளாகுபெயர்	42
சினையாகுபெயர்	42
இடவாகுபெயர்	42
தானியாகுபெயர்	42
காலவாகுபெயர்	42
குணவாகுபெயர்	42
தொழிலாகுபெயர்	43
எண்ணலளவையாகுபெயர்	43
எடுத்தலளவையாகுபெயர்	43
முகத்தலளவையாகுபெயர்	43
நீட்டலளவையாகுபெயர்	43
சொல்லாகுபெயர்	43
கருவியாகுபெயர்	43
காரியவாகுபெயர்	44
கருத்தாவாகுபெயர்	44
உவமையாகுபெயர்	44
அடையடுத்தஆகுபெயர்	44
இருமடியாகுபெயர்	44
மும்மடியாகுபெயர்	44
முதற்குறிப்பு	45
தொகைக்குறிப்பு	45
பிற குறிப்பு	45
வேற்றுமை	45
முதலாம் வேற்றுமை	46
இரண்டாம் வேற்றுமை	46
மூன்றாம் வேற்றுமை	47
நான்காம் வேற்றுமை	48
ஐந்தாம் வேற்றுமை	49

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	பக்கம்
ஆறாம் வேற்றுமை	51
ஏழாம் வேற்றுமை	53
எட்டாம் வேற்றுமை	54
வேற்றுமை மயக்கம்	55
பொருள் மயக்கம்	65
உருபு மயக்கம்	56
பெயர்கள் வேற்றுமையுருபை ஏற்கும்போது அடையும் மாற்றங்கள்	56
பெயர்கள் சாரியைகளை ஏற்றல்	57
வினைச்சொல்	61
வினைச் சொற்களின் உறுப்புக்கள்	61
தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் காட்டுவன	63
வினைச் சொல்லின் பாகுபாடு	64
வினைமுற்று	64
தெரிநிலை வினைமுற்று	65
குறிப்பு வினைமுற்று	65
பெயரெச்சம்	66
வினையெச்சம்	65
காலங்காட்டும் இடைநிலைகள்	66
காலம்காட்டும் விகுதிகள்	68
எதிர்காலம் காட்டும் ஏவல் வினை விகுதிகள்	69
வியங்கோள் வினை விகுதிகள்	69
காலங்காட்டும் பகுதிகள்	70
வினைமுற்றுக்களும் பால்காட்டும் விகுதிகளும்	71
பால்காட்டும் வினைமுற்று விகுதிகள்	72
பால்வெளிப்படாது வரும் தன்மை முன்னிலை வினைகளுக்கான விகுதிகள்	73
எதிர்மறை வினைமுற்று	74
ஏவல் வினைமுற்று	75
வியங்கோள் வினைமுற்று	76
ஏவல் வினைமுற்றுக்கும் வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கும் ஒற்றுமை வேற்றுமை	77
செய்யும் என்ற வினைமுற்று	78
இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாக வரும் குறிப்பு வினைமுற்று	78
பெயரெச்சம்	79
தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்	79

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	பக்கம்
குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்	80
வினையெச்சம்	81
வினையெச்சங்களும் முடிக்கும் சொற்களும்	82
செய்து என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம் பெறும் விகற்பங்கள்	83
'செய' என்னும் எச்சம்	84
'செயின்' என்னும் எச்சம்	85
முற்றுவினை	86
முற்றுவினை எச்சப்பொருள் தரல்	86
செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையும் செயப்படுபொருள் குன்றாத வினையும்	87
தன்வினை	87
பிறவினை	88
தன்வினை பிறவினையாய் ஆக்கப்படும் வகை	88
செய்வினை	89
செயப்பாட்டுவினை	90
துணைவினைமுற்று	90
வினையாலணையும் பெயர்	91
தொழிற்பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்	92
இடைச்சொல்	92
பகுபத உருபிடைச் சொல்	92
வேற்றுமை உருபிடைச் சொல்	92
உவம உருபிடைச் சொல்	92
தத்தமக்குரிய பொருள் குறிக்கும் இடைச்சொற்கள்	93
ஏகார இடைச் சொல்	93
ஓகார இடைச்சொல்	94
உம்மை இடைச்சொல்	94
முற்றும்மை பற்றிய சிறப்புவிதி	95
'என', 'என்று' இடைச்சொற்கள்	96
'கொல்' என்னும் இடைச்சொல்	97
'மற்று' இடைச்சொல்	97
'மன்' இடைச்சொல்	97
தொறும், தோறும் இடைச்சொற்கள்	98
'மட்டும்', 'மட்டு' இடைச்சொற்கள்	99
'இனி' என்ற இடைச்சொல்	99
'முன்பு' 'பின்பு' 'முன்' 'பின்' இடைச்சொற்கள்	99
'வாளா' 'சும்மா' இடைச்சொற்கள்	99

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பக்கம்

ஆவது, ஆதல், ஆயினும், நான், அல்லது குறிப்பின் வரும் இடைச்சொற்கள் 100
உரிச்சொற்கள் 100
ஒரு சொல் பல பொருள் தரும் உரிச்சொல் 101
பல சொல் ஒரு பொருள் தரும் உரிச்சொல் 101
நான்குவகைச் சொற்கள் 102
இயற்சொல் 102
திரிசொல் 102
வடசொல் 102
"தற்சமம்" 102
"தற்பவம்" 103
திசைச் சொல் 103

IV. சொற்றொடரியல்

சொற்றொடரும் வாக்கியமும் 105
தொகைநிலைத் தொடர் 108
எழுவாய்த் தொடர் 108
விளித் தொடர் 108
வேற்றுமைத் தொடர் 108
வினைமுற்றுத் தொடர் 108
பெயரெச்சத் தொடர் 108
வினையெச்சத் தொடர் 108
இடைச் சொற்றொடர் 109
உரிச் சொற்றொடர் 109
அடுக்குத் தொடர் 109
தொகைநிலைத் தொடர் 109
வேற்றுமைத் தொகை 109
வினைத் தொகை 110
பண்புத் தொகை 110
இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை 110
உவமைத் தொகை 110
உம்மைத் தொகை 110

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பக்கம்

அன்மொழித் தொகை 111
ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் 112
தொகைநிலைச் சொற்றொடர்கள் பலபொருள் தருதல் 113
உவமைத்தொகையும் உருவகமும் 114
புணர்ச்சி 115
புணர்ச்சியிற் கையாளும் சில சொற்றொடர்கள் 116
நால்வகைப் புணர்ச்சி 117
உயிர்முன் உயிர் புணர்தல் 117
வேற்றுமைப் புணர்ச்சி 119
அல்வழிப்புணர்ச்சி 120
உயிர்முன் மெய் புணர்தல் 123
மெய்முன் உயிர்வரின் நிகழ்வன 131
மெய்ம்முன் மெய் புணரல் 131
வடசொற் புணர்ச்சி 138
தீர்க்க சந்தி 138
குணசந்தி 139
விருத்தி சந்தி 139

V. பொதுவியல்

வழக்கு 140
இலக்கணமுடையது 140
இலக்கணப்போலி 140
மரூஉ 140
வழாநிலை, வழு 141
வழுவமைதி 141
திணைவழுவமைதி 142
பால்வழுவமைதி 142
எண்வழுவமைதி 143
காலவழுவமைதி 143
மரபுவழுவமைதி 144
ஒருபொருட் பன்மொழி 144
இனஞ்சுட்டாத பண்புகொள் பெயர் 145

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	பக்கம்
ஈ, தா, கொடு என்ற சொற்களின் பிரயோகம்	145
இனைத்தென்றறி பொருளுக்கும் உலகினிலிலாப் பொருளுக்கும் உவமையிடைச் சொல் வழங்கல்	146
செயப்படுபொருளைச் செய்பொருளாகக் கூறல்	146
குறியீடுகள்:	146
முடிப்பிசைக்குறி	147
மேற்கோட்குறி	147
உறுப்பிசைக்குறி	147
வியப்பிசைக்குறி	147
தொடரிசைக்குறி	148
பிறையடைப்புக்குறி	148
விளாக்குறி	148

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலக்கணத் தெளிவு

1. எழுத்தியல்

மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

(நன்னூல், எழுத்ததிகாரம், எழுத்தியல் 3)

ஆக்கப்படும் எப்பொருளும் மூன்று காரணங்களது சேர்க்கையால் ஆவதே. நிமித்தகாரணம், முதற்காரணம், துணைக் காரணம் என அவை பெயர் பெறும்.

1. நிமித்தகாரணம்:- பொருளை இயற்றும் கருத்தா (செய்பவன்)
2. முதற்காரணம்:- மூலப்பொருள்
3. துணைக்காரணம்:- பொருளை ஆக்க உதவும் கருவிகள்.

மொழி மனிதனால் ஆக்கப்படுவது எனவே அதனைப் பேசுபவன் நிமித்த காரணன். அவன் பேசுவதற்கு எழுத்து முதற் காரணம் உணர்வு, சிந்தனை, நா என்பன துணைக் காரணங்கள்.

ஆகவே மொழிக்கு முதற் காரணமாய் அமைவதே எழுத்து. அதற்கு இரு வடிவங்கள் உள்ளன.

1. ஒலிவடிவம்:- எழுத்தை ஒலிக்கையில் உண்டாவது.
2. வரிவடிவம். ஒலிக்கும் எழுத்திற்கு அறிகுறியாக ஏட்டிலோ, தாளிலோ எழுது கருவியாற் குறிப்பது.

தமிழிலுள்ள எழுத்துக்களை அவற்றின் ஒலிப்பிறப்பிற்கேற்ப முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து என இரு பிரிவுகளாய் வகுப்பர்.

அ. முதலெழுத்துக்கள்

உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே

(ஷை நூல் - 4)

தமிழ் மொழிக்கு மூலமான ஒலிகள் முப்பது என்பது இலக்கண ஆசிரியர்கள் யாவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது - இந்த மூல ஒலிகளே முதலெழுத்துக்களாம். இவை இரு பிரிவுகளாய் உள்ளன.

1. முதற் பிரிவு - உயிரெழுத்து.
2. இரண்டாம் பிரிவு - மெய்யெழுத்து.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழுக்கு உயிர் போலவும் உடல் போலவும் உள்ளமையால் இவை இப்பெயர்களைப் பெற்றன.

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு. அவையாவன:

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ

உயிரெழுத்தை ஆவி என்ற பெயராலும் அழைப்பதுண்டு.

மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டு. அவையாவன:

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

உடம்பு, ஒற்று, புள்ளி, உடல் என்பன மெய்யெழுத்துக்களின் மறுபெயர்கள்.

மாத்திரை

மாத்திரை என்பது ஒரு முறை கையை நொடிக்கும் பொழுதோ கண்ணை இமைக்கும் பொழுதோ இடைப்படும் கால அளவு. எழுத்துக்களை ஒலிக்கும் கால அளவு மாத்திரை கொண்டு உறுதிசெய்யப்படும்.

(அ) உயிரெழுத்துக்களுக்கான மாத்திரைகள்

i. ஒரு மாத்திரைக்கு உரியவை - அ, இ, உ, எ, ஒ

ii. இரு மாத்திரைகளுக்கு உரியவை- ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ.

ஒரு மாத்திரைப்பொழுதில் ஒலிப்பவை குறில்களென்றோ குற்றெழுத்துக்களென்றோ அழைக்கப்படும், இரு மாத்திரைப் பொழுதில் ஒலிப்பவை நெடில்கள் என்றோ நெட்டெழுத்துக்களென்றோ பெயர் பெறும்.

(ஆ) மெய்யெழுத்துக்களுக்கான மாத்திரைகள்:

மெய்யெழுத்துக்களுக்கான மாத்திரை அரை. இவற்றினிடையே ஒலிக்கும் கால அளவில் வேறுபாடில்லை. ஆனால் ஒலிக்கும் இயல்பில் இவை மூன்று வகையாய் வேறுபடுகின்றன. அவையாவன;

i. வலிய ஓசை உடையவை:- வல்லினம். (வன்கணம், வலி)
க், ச், ட், த், ப், ற்

ii. மெலிய (மென்மையான) ஓசை உடையவை, மெல்லினம்.
ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் (மென்கணம், மெலி)

iii. வலியனவுமல்லாமல் மெலியனவுமல்லாமல் இடைப்பட்ட ஓசை உடையவை - இடையினம்.
ய், ர், ல், வ், ழ், ள் (இடைக்கணம், இடை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இனவெழுத்துக்கள்

இடம், ஒலிக்கும் முயற்சி, அளவு, (மாத்திரை), பொருள், வரி வடிவம் ஆகியவற்றால் ஒருவகையில் ஒற்றுமை பூண்டவை இன எழுத்துக்களாம். அ - ஆ, இ - ஈ, உ - ஊ, எ - ஏ, ஐ - இ, ஒ - ஓ, ஔ - உ என்பனவும் க் - ங், ச் - ஞ், ட் - ண், த் - ந், ப் - ம், ற் - ன் என்பனவும் இன எழுத்துக்கள் இடையின மெய்க்கு இனமில்லை. 'ஐ' யுக்கு 'அய்' 'ஔ' வுக்கு 'அவ்' ஒலியமைப்பில் ஓரளவு ஒற்றுமையுடையன எனினும் இவை இனவெழுத்துக்கள் அல்ல.

ஆ. சார்பெழுத்துக்கள்

உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

(நன்னூல் 5)

முதலெழுத்துக்களைச் சார்ந்து அவை பிறக்குமிடங்களிலே தோன்றி அவற்றினும் மாத்திரை குறைந்தோ கூடியோ அமையும் எழுத்துக்களை நன்னூலார் 'சார்பெழுத்து' எனக் கொண்டு பத்து வகையாக வகுத்துள்ளார் உயிர்மெய், முற்றாய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஔகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என்பன அவை.

(1) உயிர்மெய்:-

உயிர், மெய் ஆகிய இரண்டெழுத்துக்களதும் ஒலிச்சேர்க்கையால் உண்டாகும் புதிய ஒலி வடிவங்களான எழுத்துக்கள் ''உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்'' எனப்படும்.

உ + ம்: க் + அ = க, க் + ஆ = கா, ... க் + ஔ = கௌ, ஆக - 12. இவ்வாறே ங், ச் முதலான ஏனைய மெய்யெழுத்துக்களும் பன்னிரு உயிரெழுத்துக்களதும் ஒலிச்சேர்க்கையால், தனித் தனி பன்னிரண்டு உயிர்மெய்யெழுத்துக்களாய் அமையும்.

ஆக 18 மெய் × 12 உயிர் = 216 உயிர்மெய்

மெய்யெழுத்திற்கு மாத்திரை அரை, உயிர்க்குறிலுக்கு மாத்திரை ஒன்று, நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டு. அவ்வாறாயின், க + அ = $1\frac{1}{2}$ மாத்திரையாகவும் க் + ஆ = $2\frac{1}{2}$ மாத்திரையாக வுமே கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஆனால் க, கா என்பன அ, ஆ போன்று முறையே ஒரு மாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையுமே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெற்றுத் * தாம் பெறவேண்டிய மாத்திரையிலும் குறுகிய ஒலிப் பதைச் செவியைக் கருவியாகக் கொண்டு உணரலாம். எனவே உயிர்மெய்யெழுத்துக்களில், ஒரு மாத்திரைபெறுவன க, ங, ச, ஞ முதலானவை; உயிர்க்குறில்கள் போலவே குற்றெழுத்துக்களென வும் இருமாத்திரைகள் பெறுவன (கா, ஙா, சா, ஞா முதலா னவை) உயிர் நெடில்கள் போலவே நெட்டெழுத்துக்கள் எனவும் பெயர் பெறும்.

அக, உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கள் = 90 (18 × 5)
உயிர்மெய்ந் நெட்டெழுத்துக்கள் = 126 (18 × 7)
மொத்தம் 216

(ii) ஆய்தம் (முற்றாய்தம்)

குற்றெழுத்துக்கும் வல்லின மெய்க்குமிடையே அவற்றைச் சார்ந்து முப்புள்ளி வடிவினதாய் வரும் எழுத்து ஆய்தம் எனப் படும். இவ்வாறு வருகையில் இது தனக்குரிய அரை மாத்திரை யிற் குறுகாது நின்றவாக ஒலிப்பதால் இதனை முற்றாய்தம் என்ற பெயராலும் வழங்குவர்.

க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஆறு வல்லின மெய்களும் ஆய்தத்தை அடுத்து வரப்பெறும் இடங்கள் ஆறு (எஃகு, கஃசு, அஃது முதலியன), புணர்ச்சி விகாரம் பெறும் இடம் ஒன்று (அவ் + கடிய = அஃகடிய), விரித்தல் என்பதால் மேலதிகமாகப் பெறும் இடம் ஒன்று (செய்வது - செய்வஃது) என முற்றாய்தம் நிற்கும் இடங்களின் எண்ணிக்கை கொண்டு அதன் தொகை எட்டு என்பர்.

(iii) உயிரளபெடை:

உணர்ச்சிகளைத் தாக்கமாக வெளிப்படுத்தும் போதும் இசையிலே இராகம் முதலியவற்றை ஆலாபனை செய்யும் போதும், செய்யுளிலே இசை குறையும் போதும், இசை, குறையாவிடத்தும் இனிய ஓசை வேண்டுமிடத்தும், ஓசை நீட்சி வேண்டும் போதும், பொருட்பேற்றினை அவாவுமிடத்தும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் நெட்டெழுத்துக்கள் தமக்குரிய மாத்திரையிலே நீண்டொலிக்கின்றன.

உ - ம்:- (i) ஐயோஓ — அவல உணர்வு.
(ii) வண்டாடும் சோஓலையிலே — இசைநீட்சி

---

* மெய்யோடு இயையினும் உயிரியல் திரியா (தொல்காப் பியம் - எழுத்ததிகாரம், நூன்மரபு 13)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iii) வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான்
— செய்யுளில் ஓசை நிரப்புவது.

இவ்வாறு நீண்டொலிப்பதை எழுத்து வடிவிற் காட்ட நீண்ட நெட்டெழுத்தின் இனக்குற்றெழுத்தினை அடையாளமாக இடுவர். சில சந்தர்ப்பங்களிலே குறில் நெடிலாக நீண்டும் அளபெடுக்கும்.

ஆக, உயிர்நெட்டெழுத்து, தனது மாத்திரையில் நீண்டு, நீண்டதற்கு அடையாளமாக இனக்குற்றெழுத்தையும் பெறுமாயின் அது உயிரளபெடை எனப்படும். இது மொழிமுதல், இடை, கடை ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் வரும்.

உ-ம்: ஓஒதல் (முதல்), உறாஅர் (இடை), படாஅ (கடை) நெட்டெழுத்தேழும் இவ்வாறு மூன்றிடங்களிலும் அளபெடுப்பதால் உயிரளபெடையின் எண்ணிக்கை இருபத்தொன்றென்பர்.

உயிரளபெடையினைச் சொல்லிசையளபெடை, இன்னிசையளபெடை என இரண்டாக வகுப்பதும் உண்டு.

(க) சொல்லிசையளபெடை:-

செய்யுளில் ஓசை குன்றிய விடத்தும், பொருட்பேறு வேண்டுமிடத்தும் அளபெடுப்பது சொல்லிசையளபெடையாகும்.

உ-ம் (அ) ஓ ஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆ அதல் என்னும் அவர்.

இந்தத் திருக்குறளில் 'ஓதல்' எனச் சீர் அமைந்தாற் செய்யுள் ஓசை குறையும் என்பதால் ஓ என்ற நெட்டெழுத்து அளபெடுத்தது.

உ-ம் (ஆ) உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன்

இந்தத் திருக்குறளில் உரனசை (உரன்+நசை) எனச் சீர் அமைந்தாலும் ஓசை பிழைக்காது. ஆனால் நசை என்பது விருப்பம் என்ற பொருளைத் தரும் பெயர்ச்சொல்லாய் நிற்பின் பொருட்பேறு உண்டாகாது; 'விரும்பி' என வினையெச்சமாக மாற்றினால் மட்டுமே பொருட்பேறு உண்டாகும். இதற்காகவே ஐகாரநெடில் நீட்டப்பட்டு அதன் இனமாக இகரம் அடையாளமாக இடப்பட்டது.

(உ) இன்னிசையளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குன்றாதவிடத்தும் இனிய ஓசையைத் தருதற்பொருட்டு அளபெடுப்பதே இன்னிசையளபெடையாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லா மழை.

இப்பாடலில் எடுப்பதும், கெடுப்பதும் என இருப்பினும் ஓசை குன்றாது. இருப்பினும் இனிய இசையின் பொருட்டு 'உ' ஊ ஆக நீண்டு பின்னர் அளபெடுத்தது.

(iv) ஒற்றளபெடை:

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஃ ஆகிய பதினோரொற்றுக்களும் (ஃ என்பது ஆய்தம். பெரும்பான்மை கருதி அதுவும் ஒற்றுக்களுள் அடக்கப்பட்டது) மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் இரு குற்றெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்தோ (குறிலிணை) தனிக்குறிலைத் தொடர்ந்தோ வருகையில் தமது மாத்திரையில் நீண்டொலிப்பதுண்டு. அவ்வாறு நீண்டொலிபபதற்கு அறிகுறியாக அக் குற்றெழுத்துக்களே இடப்படும். ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுப்பதால் இவை ஒற்றளபெடைகளாம்.

உ + ம்:- இலங்ங்கு வெஃஃகிறை - குறிலிணைக்கு இடையில் வந்தது
எங்ங்கிறைவன் உளன் - குறிலுக்கு இடையில் வந்தது.
மடங்ங்கலந்த மனனே - குறிலிணைக்குக் கடைசியில் வந்தது.
அங்ங்கனிந்த வருள் - குறிலுக்குக் கடைசியில் வந்தது.

இவ்வாறு பதினோரெழுத்துக்களும் நன்னான்கிடங்களில் அளபெடுக்குமாயின் ஒற்றளபெடைகளின் எண்ணிக்கை நாற்பத்து நான்காதல் வேண்டும். ஆனால் ஆய்தம் (ஃ) கடையில் வராது. எனவே அதற்குரிய ஈரிடங்களைக் கழிக்க ஒற்றளபெடையின் தொகை நாற்பத்திரண்டாகும்.

(vi) குற்றியலிகரம்:-

நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் முன்பு வருமொழித் தொடக்கத்தில் யகரம் வருமாயின் குற்றியலுகரம் திரிந்து குற்றியலிகரமாகும். இதனோடு கேள், செல் முதலாகிய வினைகளையடுத்து வரும் 'மியா'வின் தொடக்கத்திலுள்ளதும் குற்றியலிகரமாம். குற்றியலிகரம் - குறுகிய ஓசையியல்பினையுடைய இகரம், (உயிர்க்குறிலாகிய உகரத்தின் மாத்திரை ஒன்று. அது முற்றியலுகரம். அதனோடு ஒப்பிட அரைமாத்திரையளவு குறுகிய உகரம் குற்றியலுகரம். இதுபோன்றே குறிலாகிய இகரத்தோடு ஒப்பிடுகையில் அரைமாத்திரை பெற்றது குற்றியலிகரமாயிற்று. ஆனால் இகரத்தை முற்றியலிகரம் என்னும் வழக்கில்லை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ + ம்: நாடு + யாது = நாடியாது,
வரகு + யாது = வரகியாது
கேள் + மியா = கேண்மியா ('மியா' அசைச்சொல்)

குற்றியலுகரத்தின் தொகை முப்பத்தாறு. (இதன் விபரம் குற்றியலுகரம் என்ற பிரிவிற் காட்டப்படும்.) அந்த முப்பத்தாறும் திரிந்து குற்றியலிகரமாகும் (யகரம் வருமொழித் தொடக்கத்தில் வர) என்பது இலக்கணவாசிரியர் முடிபு எனவே இவ்வகையில் வரும் முப்பத்தாறோடு, மியா என்ற அசைச் சொல்லில் வரும் குற்றியலிகரமும் சேர மொத்தம் முப்பத்தேழு குற்றியலிகரங்கள் என்பது கணக்கு.

(vii) குற்றியலுகரம்:

நெட்டெழுத்து ஏழு, ஆய்தம் ஒன்று, சொல்லுக்கு நடுவிலும் இறுதியிலும் வராத ஔகாரம் தவிர்ந்த உயிர் பதினொன்று, வல்லினமெய் ஆறு, மெல்லினமெய் ஆறு, வகரமெய் (வ்) தவிர்ந்த இடையினமெய் ஐந்து ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்துக் களையும் தொடர்ந்து * சொற்களின் ஈற்றில் வல்லின மெய் யின்மேல் ஊர்ந்து (ஏறி) வரும் உகரம் தனக்குரிய மாத்திரையிற் (ஒரு மாத்திரையில்) குறுகி ஒலிக்கும். அது குற்றியலுகரம் என வழங்கும். எனவே ஈற்றெழுத்தாகிய தனக்கு அயல் எழுத்துக் களாய் வரும் (ஈற்றயல் எழுத்துக்களாக வரும்) முப்பத்தாறு எழுத்துக்களையும் சார்ந்து நிற்கும் நிலை கருதிக் குற்றியலுகரத்தின் தொகை முப்பத்தாறு எனக் கொள்ளப்படும்.

---

* முறைப் பெயராகிய 'நுந்தை' என்பதில் மொழிமுதலெழுத்தாய் வந்துள்ள 'நு' கூடிவரும் உகரம் குற்றிய லுகரம் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து. (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபு 17) நுந்தை - நும் + தந்தை அவ்வாறாயின் மொழிக்கு முதலில் மெய்யெழுத்தோடு கூடி வரும் குற்றியலுகரமும் உண்டு என்பது புலனாகின்றது. உதட்டைக்குவித்து ஒலிக்கும் உகரம் முற்றியலுகரம் என்றும் உதட்டைக் குவியாது ஒலிக்கும் உகரம் குற்றியலுகரம் என்றும் மற்றொரு கருத்தும் நிலவுகிறது. ஒரே சொல்லை இவ்வாறு இருவகையாகவும் ஒலிக்கையிற் கருத்தும் வேறுபடுமாம் உ-ம்: காது (இதழ்குவித்து உச்சரிக்கையில்) = கொல் - முற்றியலுகரம். காது (இதழ் குவியாது உச்சரிக்கையில்) = செவி – குற்றியலுகரம். (தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம், உரைவிளக்கக் குறிப்பு - பிரம்ஸ்ரீ சி. கணேசயர் பக் 39)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தான் ஏறிவரும் வல்லின மெய்க்கு அயலாக வரும் எழுத்தின் தொடர்ச்சி நோக்கிக் குற்றியலுகரம் ஆறு வகையினவாகப் பிரிக்கப்படும். அவை, நெடிற்றொடர், ஆய்தத் தொடர், உயிர்த்தொடர், வன்றொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர் என்பவற்றோடு குற்றியலுகரம் என்ற தொடரையும் ஒவ்வொன்றுடனும் சேர்த்து வழங்கப்படுவனவாம்.

i. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்: நெட்டெழுத்தொன்றினைத் தொடர்ந்து சொல்லிறுதியில் வல்லின மெய்யின் மேலேறி வரும்.

உ-ம் நாடு, ஆடு, ஐது

ii. ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்: ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து சொல்லிறுதியில் வல்லின மெய்யில் ஏறிவரும்.

உ-ம்:- எஃகு, கஃசு, அஃது

iii. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:- தொடர் மொழியின் இடையில் மெய்யோடு கூடிவரும் உயிரைத் தொடர்ந்து சொல்லிறுதியில் வல்லின மெய்யில் ஏறி வரும்.

உ-ம்:- வரகு, பலாசு, குருடு

iv வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்:- வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து சொல்லிறுதியில் வல்லின மெய்யில் ஏறிவரும்

உ-ம்:- நக்கு, பாக்கு, கச்சு

v. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்:- மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து சொல்லின் இறுதியில் வல்லின மெய்யில் ஏறிவரும்

உ-ம்:- சங்கு, பந்து, கன்று

vi. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:- இடையின மெய்யைத் தொடர்ந்து சொல்லின் இறுதியில் வல்லின மெய்யில் ஏறிவரும்.

உ-ம்: செய்து, மார்பு, சால்பு

ஆறுவகைத் தொடர்க் குற்றியலுகரங்களுக்கும் அவை ஏறிவரும் ஆறு வல்லின மெய்களையும் கொண்டு சொற்கள் அமையும் பொழுதும் முப்பத்தாறு குற்றியலுகரங்கள் வரும். அவ்வகையிலும் அவற்றின் தொகை முப்பத்தாறெனலாம்

vii. 'ஐ'காரக்குறுக்கம்

'ஐ' என்ற எழுத்தினைத் தனித்து ஒலிக்கும் பொழுதும் அஃது அளபெடுக்கும் பொழுதும் அதற்குரிய மாத்திரை முறையே இரண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு. ஆனால் சொல்லின் தொடக்

கத்திலோ, இடையிலோ, கடையிலோ வருகையில் அதன் இயல்பான இரண்டு மாத்திரை * ஒன்றரையாகக் குறையும். (ஐ - அய் என ஒலிக்கும்) இவ்வாறு குறைந்து - குறுகி ஒலிப்பதை 'ஐகாரக்குறுக்கம்' என்பர்.

உ - ம்: ஐயர், மடையன், தவளை.

முதல், இடை, கடை மூன்றிடங்களிலும் வருவதால் ஐகாரக் குறுக்கத்தின் தொகை மூன்று.

(viii) ஔகாரக்குறுக்கம்

ஐகாரம் போலவே 'ஔ' காரமும் தன்னைத் தனித்து ஒலிக்கும் போதும், அளபெடுக்கும் போதும் பெறுகின்ற மாத்திரையளவைச் சொல்லில் அமைத்து ஒலிக்கையிலே பெறுவதில்லை. மாத்திரையிற் குறுகுவதே இயல்பு. ஔகாரம், ஐகாரம் போன்று மொழி இடையிலோ கடையிலோ வராமையால் அதற்குரிய இடம் ஒன்றே. எனவே ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒன்றே.

உ - ம்: ஔவை (அவ்வை)

(ix) மகரக்குறுக்கம்

ணகரம் னகரம் ஆகிய மெய்களின் பின்னும் வகர உயிர்மெய்யின் முன்னும் வரும் மகரம் தனது மாத்திரையிற் குறுகும். அவ்வாறு குறுகும் மகரம் மகரக்குறுக்கம் எனப் பெயர்பெறும். இதன் மாத்திரை கால் ($\frac{1}{4}$)

உ - ம்: கேளும் - கேண்ம்
போலும் - போன்ம்
வரும் + வளவன் - வரும் வளவன்.

செய்யுளிலே விகாரப்பட்டு வரும் மகரக்குறுக்கத்தின் தொகை இரண்டு வழக்கில் வருவது ஒன்று. ஆக மொத்தம் மூன்று.

(x) ஆய்தக்குறுக்கம்

நிலைமொழி ஈற்றில் லகரமோ ளகரமோ வந்து வருமொழித் தொடக்கத்தில் தகரம் வருமாயின் லகரமும் ளகரமும் கெட்டு அவ்விடத்தில் ஆய்தம் தனது மாத்திரையிலே குறுகி நின்று ஒலிக்கும். அவ்வாறு நிற்கும் ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கம் எனப் பெயர்பெறும். இதன் மாத்திரை கால் ($\frac{1}{4}$).

---

* ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்களுக்கு மாத்திரை ஒன்று என்பாரும் உளர்.

3

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ - ம்: கல் + தீது = கஃறீது
முள் + தீது = முஃடீது

ல், ள், ஆகிய இரண்டிற்கும் மாற்றீடாக இடம்பெறும் ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டு

சார்பெழுத்துக்கள் பற்றிய கருத்து முரண்பாடுகள்

சார்பெழுத்துக்களைப் பத்தாக வகுத்து அவற்றின் தொகை 369 என்று நன்னூல் ஆசிரியராகிய பவணந்தி முனிவர் உரைத்தார். (இந்த விபரம் அவ்வச் சார்பெழுத்துக்களின் வகையையும் தொகையையும சேர்த்து நோக்க வெளியாகும்) பவணந்தியாருக்குப் பின் வந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் பலரும் சார்பெழுத்துக்களின் தொகை, வகை பற்றி வெவ்வேறு கருத்துடையர். ஆனால் தொல்காப்பியர் 'சார்ந்து வரும் மரபின' வாக மூன்று எழுத்துக்களையே குறித்துள்ளார் அவை குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்பனவாகும். (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம்: நூன்மரபு 1, 2)

'தொல்காப்பிய முதற்சூத்திர விருத்தி' எழுதிய சிவஞான முனிவரும் இன்றைய மொழியியலார் பலரும் தொல்காப்பியர் பகுத்துள்ள மூன்றுமே ஏற்புடையது எனப் பல சான்றுகள் காட்டி நிறுவுவர்.

அச்சான்றுகளின் மிகச் சுருக்கமான விளக்கம் வருமாறு:

(அ) முதலெழுத்துக்களாகிய உயிரோ மெய்யோ குறுகுவதாலோ நீள்வதாலோ சார்பெழுத்துக்கள் ஆவதில்லை. இவ்வுண்மையை அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உயிரளபெடை ஒற்றளபெடை, ஐகாரக்குறுக்கம், ஔகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம் முதலிய பெயர்களாலேயே உணர்ந்து கொள்ளலாம். இவை போலவன்றிக் குறுகிய இயல்புடைய இகரம் (குற்றியலிகர), குறுகிய இயல்புடைய உகரம் (குற்றியலுகரம்), ஆய்தம் என்று சார்பெழுத்துக்களின் சிறப்பியல்பு புலப்பட அவற்றிற்குச் சிறப்புப் பெயர்கள் வழங்கியுள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.

(ஆ) குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்பன தத்தமக்கென ஒலிக்கும் மாத்திரையளவு கொண்டவை (½). அவை வேறு எழுத்துக்களின் குறுகிய வடிவங்கள் அல்ல. 'ஆய்தக்குறுக்கம் என்று ஒன்றில்லை' என்பர்.

(இ) இவை மூன்றும் தமக்கென வரிவடிவம் பெற்றிருந்தமையும் தொல்காப்பியத்தின் மூலம் அறிய வரும் செய்தியாகும் (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம்: மொழிமரபு 1, புணரியல் 3)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கன்னூலார் உரைத்த சார்பெழுத்துக்களில் உயிர்மெய் தவிர்ந்த மற்றவற்றிற்கு வரிவடிவம் இல்லை (உயிர்மெய், உயிரும் மெய்யும் கூடிப்பிறக்கும் கூட்டெழுத்து அது சார்பெழுத்தன்று.)

(ஈ) மொழி முதலிலே குற்றெழுத்தும் இறுதியில் வல்லின மெய்யோடு கூடிய உயிரோ (பஃறி) குற்றியலுகரமோ (அஃது) வர இடையில் மட்டுமே ஆய்தம் வருகிறது. தன்னைத் தொடரும் வல்லெழுத்தை உரசெழுத்தாக்கும் இயல்பும் அதற்கு உண்டு. (அது, அஃது என்ற இரு சொற்களையும் ஒலிக்கையில் 'த்' இன் ஒலிப்பில் வேறுபாட்டை உணரலாம்)

(உ) பிற எழுத்துக்களைச் சார்ந்து குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டுமே வரும் இயல்பு குற்றியலுகரத்துக்கு உண்டு. இதனை மொழியியலார் ஒலித்துணை என்பர்.

(ஊ) வேண்டியா, வரகியாது என்று ஈரிடங்களிலும் யகரத்தின் சார்பால் குற்றியலிகரம் ஒலித்துணையாக வருகிறது. இவ்வாறு குறிப்பிட்ட சில நியமங்களுக்குட்பட்டுத் தமக்கென அமைந்த இயல்பு (சார்தல்) கொண்டவையாய் விளங்குவதால் 'சார்பெழுத்து' என்ற வரைவிலக்கணத்திற்கு முற்றும் பொருந்துவன இம்மூன்றுமே எனலாம்.

சுட்டெழுத்துக்கள்

பொருள்களைச் சுட்டி அறிய உதவும் அ, இ, உ என்ற மூன்றெழுத்துக்களும் சுட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(i) அகச்சுட்டு: சொல்லின் அகத்துறுப்பாய்ச் சுட்டெழுத்து அமைந்து சுட்டப்படும் பொருள் இது என வெளிப்படுத்தாது வருவது.

உ-ம்: அவன், இவன், உவன்
அவள், இவள், உவள்
அவர்கள், இவர்கள், உவர்கள்
அது, இது உது
அவை, இவை, உவை

(ii) புறச்சுட்டு:- சொல்லின் புறத்துறுப்பாய்ச் சுட்டெழுத்து அமைந்து சுட்டப்படும் பொருள் இது என வருவது.

அக்குதிரை, இக்குதிரை, உக்குதிரை
அக்குதிரைகள், இக்குதிரைகள், உக்குதிரைகள்

'அவ்' இவ், உவ் என்பன பன்மைச் சுட்டாகப் பயன்படுதலும் உண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: அவ்வியானைகள்
இவ்வியானைகள்
உவ்வியானைகள்

'உ' என்பது வழக்காற்றிலிருந்து அருகியது. உகரச் சுட்டு, பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கிலேயே காணப்படும் அ, இ, உ விற்கு மாற்றாக அந்த, இந்த, உந்த என்ற சுட்டிடைச் சொற்கள் பெருமளவு வழக்கில் உள்ளன.

வினாவெழுத்துக்கள்

எ, யா என்பன சொல்லின் முதலிலும் ஆ, ஓ என்பன கடையிலும், ஏ என்பது முதல், கடை ஆகிய இரண்டிடங்களிலும் வரும் வினாவெழுத்துகளாம்.

உ-ம்: * அகவினா – எது, யாது; அவனா, அவனோ; ஏன், அவனே.

* புறவினா – எப்புத்தகம், அம்மனிதனா, அவ்வீரனா, அத்தேவனே.

எவன் என்னும் வினா அஃறிணை ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது. உ-ம்: அஃது எவன்?, அவை எவன்? எவன் என்பது செய்யுளில் 'என்' எனத் திரிதலும் உண்டு ("கற்றதனாலாய பயனென்கொல்?" "எவன் என்னும் வினாப்பெயர் என் என்றாய்... கொல் என்பது அசைநிலை." திருக்குறள் - பரிமேலழகருரை) இன்று எவன் என்பது யாவன் என்று உயர்திணை ஆண்பாலைக் குறிக்க வரும். 'யார்?' உயர்திணை முப்பாலுக்கும் பொது. பேச்சுவழக்கில் "அதார்?" என வழங்கினாலும், அங்கும் 'அது' என்பது பெரும்பாலும் உயர்திணை ஆண்பாலையோ பெண்பாலையோ குறித்தே வரும். 'யாது' என்னும் வினா அறியாத பொருளிடத்தில் ஐயத்தைப் போக்கவும் அறிந்த பொருளாயினும் அதில் ஐயம் ஏற்படுவதைப் போக்கவும் பயன்படுவது. 'எவன்' என்ற வினா அறியாப் பொருளிடத்தே ஐயத்தைப் போக்கப் பயனாவது (தொல், சொல்: கிளவியாக்கம் 31-32)

உ-ம்: கல்லூரிக்குப் போகும் வழி யாது? இந்த மந்தையில் உனது மாடு யாது? இச்சொல்லுக்குப் பொருள் எவன்? இவ்வினா மரபு இன்று பெரும்பாலும் பேணப்படுவதில்லை

* அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என்பவற்றிற்குரைத்த விளக்கத்தினை இவற்றிற்கும் கொள்க.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போலியெழுத்துக்கள்

ஒரு சொல்லிலே வரும் ஓர் எழுத்துக்குப் பதிலாக வேறு எழுத்து வருமாயின் பின்னைய எழுத்துப் போலியெழுத்தாகும். (போலி - போல்வது) இப்போலியெழுத்து மொழியிறுதியிலும் இடையிலும் கடைசியிலும் வரும்.

(i) மொழியிறுதிப்போலி:- ம் - ன், ல் - ர்,

உ - ம்:- அறம் - அறன், மரம் - மரன்.

சாம்பல் - சாம்பர், பந்தல் - பந்தர்.

(ii) மொழியிடைப்போலி: - ர-ரை, ல - லை, த - ச

உ-ம்: அரசு - அரைசு

இலஞ்சி - இலைஞ்சி

பித்தன் - பிச்சன்

(iii) மொழிமுதற்போலி:- ப - பை, ம - மை, ந - ஞெ,

ஞா - நா, நே - ஞே

உ-ம்: பயல் - பையல்

மயல் - மையல், நண்டு - ஞெண்டு

ஞாயிறு - நாயிறு

நேயம் - ஞேயம்.

கைத்தல் - கைச்சல், வைத்த - வைச்ச, வியம் - வியளம், முதலாகப் பேச்சுவழக்கிலும் போலியெழுத்துக்கள் பயன்படக் காண்கின்றோம் ஐ = அ இ என்றோ, அய் என்றோ, ஔ = அஉ என்றோ அவ் என்றோ கொள்வதோ அவற்றின்வழி அய்யர். அவ்வை என்று முறையே ஐயர், ஔவை என்பவற்றிற்கு மாற்றீடாகக் கொள்வதோ தவறில்லை இவற்றையும் போலியுள் அடக்குவதுண்டு. வடமொழியிலக்கண மரபிற்கமையச் சந்தியக்கரம் என்ற பெயரால் இவை வழங்கப்படுவதும் உண்டு (சந்தி - புணர்ச்சி, அக்கரம் - எழுத்து)

எழுத்துக்களின் சாரியைகள்

மொழியினை (சொல்லை) எளியதாகவும் இனிமையாகவும் ஒலிக்கவும் (பழம் + ஐ = பழம் - அத்து + ஐ = பழத்தை) மிகச் சிலவாகிய சந்தர்ப்பங்களிலே பொருட்பேற்றினை ஏற்படுத்தவும் (புளி + பழம் = புளி + அம் + பழம் = புளியம்பழம்) வழங்கும் மொழி சாரியைகள் போல, எழுத்துக்களை வேறுபடுத்தி ஒலிக்க எழுத்துச் சாரியைகள் பயனாகின்றன. அவை வருமாறு:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(i) தனி மெய்யெழுத்துக்களின் சாரியை - கரம்
உ + ம்:- க், ங்... = ககரம், ஙகரம்

(ii) உயிர்க்குற்றெழுத்துக்கள் — கரம்
உ + ம்:- அ, இ... = அகரம், இகரம்

(iii) உயிர் நெடில்கள் ஐ. ஔ உட்பட) — காரம்
உ + ம்: ஆ, ஈ, ஔ - ஆகாரம், ஈகாரம், ஔகாரம்

(iv) உயிர் நெடில்களில் ஐ, ஔ - கான்
உ + ம்:- ஐகான், ஔகான்

(v) உயிர்க்குறிலும், உயிர்மெய்க்குறிலும் - காரம், கான், கரம்.
ம - (உயிர்மெய்) - மகாரம், மஃகான், மகரம்.
அ - (உயிர்) - அகாரம், அஃகாரம், அஃகான், அகரம்

ஆய்தவெழுத்தாகிய ஃ, கேனம் என்னும் சாரியையும் தொடக்கத்தில் அகரமும் பெற்று 'அஃகேனம்' என்று ஒலிக்கப் படும். இக்காலத்தில் 'ஆனா, ஆவன்னா, கானா, காவன்னா', என்றவாறு அரிச்சுவடி கற்கும் பாலகருக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பர். இவ்வழக்கும் இன்று அருகி எழுத்துக்களைச் 'சாரியை' வழங் காது ஒலிப்பதே பெருவழக்காயுள்ளது. இலக்கணம் கற்போர் மேற்குறித்த எழுத்துச் சாரியைகளை இலக்கண நூற்பாக்களிலும் இலக்கண பாடங்களிலும் மட்டுமே கையாள்கின்றனர்.

எழுத்துக்கள் சொற்களில் அமையும்போது நிகழும் ஒலிநுட்ப வேறுபாடுகள்

ஒரே எழுத்து சொல்லில் அமைகையில் நுட்பமான ஒலி வேறுபாட்டினை அடையும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன மொழியிய லார் இவற்றை 'மாற்றொலி' என வழங்குவர்.

உதாரணமாகக் காகம் என்ற சொல்லை நோக்கினால் அதன் முதல் எழுத்தான 'கா' 'K' என்ற ஆங்கில எழுத்தின் ஒலிப் பினைப் பெறுகிறது. நடுவிலுள்ள 'க' 'H' என்ற ஆங்கில எழுத் தின் ஒலிப்பினை அடைகிறது.

மொழியியல் என்ற தமது நூலிலே கலாநிதி ரா சீனிவாசன் இவ்வாறமையும் மாற்றொலிகளுக்கு ஓர் அட்டவணை தந்துள் ளார் அது வருமாறு:

ப (p) = / p /, / b /
ச (c) = / ஸ /, / ச /, / ஜ /.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ட (t) = / t /, / d /
த (t) = த t, / த d /

இவ்வாறு சொல்லமைப்பின்போது எழுத்துக்களின் ஒலிகளிலே ஏற்படும் நுட்பமான மாற்றங்கள் கவனிந்தற்குரியன.

மொழியின் முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்

தமிழ் மொழி ஒலிநயம் மிக்கது. அதிக முயற்சியை வேண்டாது எளிமையான ஒலிகளாலான எழுத்துக்களைப் பெற்றுள்ளமை அதன் சிறப்பு, மெய்யெழுத்துக்களில் வல்லின எழுத்துக்கள், மொழியிறுதியில் வர நேர்ந்தால் அவற்றைக் குற்றியலுகரமாகிய ஒலித்துணை கொண்டு நிறைவு செய்து ஒலிப்பினை எளிதாக்குவதும் கவனிக்கத் தக்கதே. (சில வேளைகளிலே ல், ள் ஆகிய ஒற்றுக்களையும் ஒலிப்பதற்கான எளிதான தன்மை நோக்கி 'உ' சேர்த்து வழங்குவதும் உண்டு. (புல்—புல்லு, கள்—கள்ளு) அன்றியும் மொழித் தொடக்கத்தில் வரவேண்டியவை, இடையில் வரவேண்டியவை, இறுதியில் வரவேண்டியவை என்று எழுத்துக்களை வகுத்துத் தந்துள்ளமையால், தமிழ்ச் சொற்களை ஒலிக்கும் முயற்சி எளிதாயுள்ளது

நன்னூலார் கருத்துப்படி பின்வரும் எழுத்துக்களே மொழி முதலாய் வருதற்குரியன.

1. 'அ' தொடக்கம் 'ஔ' ஈறாகவுள்ள பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்கள்.

   உ-ம்: அன்னை, ஆடு, இலை, ஈ, உரல், ஊசி, எலி, ஏணி, ஐயம், ஒலி, ஓடு, ஔவை.

2. 'க' தொடக்கம் 'கௌ' வரையுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்.

   உ—ம்: கரி, காலை, கிளி, கீரை, குலை, கூடு, கெடு, கேடு, கை, கொடு, கோடு, கௌவு.

3. 'ச' தொடக்கம் 'சௌ' வரையுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்.

   உ-ம்: சட்டி, சாறு, சிரிப்பு, சீற்றம், சுற்றம், சூடு, செல்வம், சேறு, சைகை, சொல், சோலை, சௌரியம் (வீரம்).

4. 'த' தொடக்கம் 'தௌ' வரையுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்:

   தடி, தாடி, திரு, தீ, துடி, தூண், தெளி, தேறு, தை, தொடி (வளையல்), தோடு, தௌவை (தமக்கை).

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

5. 'ந' தொடக்கம் 'நௌ' வரையுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள்.

நரை, நாரை, நிலம், நீறு, நுங்கு, நூறு, நெறி, நேர்மை நைதல், நொடி, நோய், நௌவி (மான்).

6. 'ப' தொடக்கம் 'பௌ' ஈறாகவுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள்:

பத்து, பார், பிறை, பீடு (பெருமை), புதுமை, பூ, பெருமை, பேடு, பை, பொருள், போர், பௌவம் (கடல்).

7. 'ம' தொடக்கம் 'மௌ' ஈறாயுள்ள பன்னிரண்டு உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள்:

மடி, மாலை, மிடி (வறுமை), மீன், முற்றம், மூலை, மென்மை, மேன்மை, மை, மொட்டு, மோதகம், மௌவல் (முல்லை),

8. வ, வா, வி, வீ, வெ, வே, வை, வௌ ஆகிய எட்டு உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்.

வலை, வா, விலை, வீடு, வெறி, வேறு, வை, வௌவால்.

9. ய, யா, யு, யூ, யோ, யௌ ஆகிய ஆறு உயிர்மெய்யெழுத் துக்கள்

யவனர் (கிரேக்க நாட்டவர்), யானை, யுகம், யூகம், யோகி, யௌவனம் (இளமை).

10. ஞ, ஞா, ஞி, ஞெ, ஞொ என்னும் ஐந்து உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள்

ஞமலி (நாய்) ஞாயிறு, ஞிமிறு (வண்டு), ஞெகிழி(நெருப்பு) ஞொள்கு (அஞ்சு)

இவற்றைவிட 'ங' என்ற உயிர்மெய்யெழுத்தும் மொழி முதலில் வரும் என்று நன்னூலாசிரியர் உரைப்பர் ஆயின் அந்த எழுத்து அ, இ, உ ஆகிய சுட்டெழுத்துக்களும் யா, எ முதலிய வினாவெழுத்துக்களும் முதலில் வர அவற்றைத் தொடர்ந்து வருவதன்றித் தானே மொழி முதலாய் வராது.

உ-ம்: அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம்' யாங்ஙனம்.

(ஙனம் என்பது பண்டைக்காலத்தில் ஙனம் எனவும் அமைந்தது. 'யாங்ஙனம் ஒத்தியோ வீங்குசெலல் மண்டிலம்' — புறம் 8)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலத்துக்குக்காலம் மொழிமுதலெழுத்துக்கள் பற்றிய கருத்து மாற்றங்கள்

எமக்கு இன்று கிடைக்கும் இலக்கண நூல்களிலே காலத்தால் மிக்க பழைமை வாய்ந்தது தொல்காப்பியம். இந்நூலிலே மொழி முதலாய் வரும் எழுத்துக்கள் எனக் கூறப்பட்டவை பின் வருவன: (தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் மொழிமரபு 59-65)

(1) பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்கள். (2) க த ந ப ம என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்து வரிசையிலுள்ள அறுபது (12×5 = 60) எழுத்துக்கள், 'ச' வரிசையிலே ச, சை, சௌ தவிர்ந்த ஒன்பது எழுத்துக்கள், 'வ' வரிசையிலே வு, வூ, வொ, வோ தவிர்ந்த எட்டு எழுத்துக்கள், 'ஞ' வரிசையிலே 'ஞா, ஞெ, ஞொ என்னும் மூன்று எழுத்துக்கள், 'ய' வரிசையிலே 'யா' என்னும் ஓர் எழுத்து மட்டும்.

ஆயின் மொழி என்பது கட்டுக்கிடையாய்க் கிடக்கும் ஒன்றன்று தொல்காப்பியம் எழுதப்பட்ட காலத்துக்குப் பின்பு தமிழரிடையே வடசொல், திசைச்சொல் என்ற வகையில் மேலும் பல சொற்கள் வந்து கலந்து ஆட்சிபெறத் தொடங்கிவிட்டமையால் கி. பி. 1200 அளவில் வாழ்ந்தவராகக் கொள்ளப்படும் நன்னூலாசிரியர் தமது காலத்து வழக்கினை நோக்கி மொழி முதலெழுத்துக்களின் தொகையினைக் கூட்டிக்கொண்டார் (இவற்றின் விபரத்தை முதலிலேயே தந்துள்ளோம்.

'இலக்கணச் சுருக்கம்' எழுதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் நன்னூலார் காட்டிய ஙு' என்ற எழுத்து, மொழி முதலாவதன் பொருத்தமின்மையை நோக்கி அதனைக் கைவிட்டார் ஙனம் என்பதன் பொருள் இடம், விதம் என்பன. எனினும் சுட்டெழுத்துக்களோ (அ, இ, உ,) வினா எழுத்துக்களோ (எ, யா) ஙனத்தின் முன் வந்தால் மட்டுமே அப்பொருள்கள் வெளிப்படும்;

இக்காலப் பிரயோகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே, வடமொழியிலிருந்தும் பிற திசை மொழிகளிலிருந்தும் அளவிறந்த சொற்கள் வந்து 'தமிழிலே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆட்சி பெற்றுள்ளன எனவே இன்று மொழி முதலெழுத்துக்கள் இவை மட்டுமே என்று வரையறை செய்வது எளிதான செயலன்று.

உ—ம். லதா, லம்பம், வோட்டு (Vote), ராமசாமி, லீலா, ரஜனிகாந்த், ராஜேஸ்கன்னா, ரீதி, றேடியோ, ரேகை, றோட்டு, டாய்பு, இன்ன பிற

மொழியின் இடையிலே வரும் எழுத்துக்கள்.

சொல்லின் இடையிலே வரும் மெய்யெழுத்துக்கள், இவை யிவை இவையிவற்றையே தொடர்ந்து வரும் என ஒரு முறைமை யுண்டு. இதனை 'மெய்ம்மயக்கம்' என்பர். மெய்ம் மயக்கம் இருவகைப்படும்.

1. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்.
2. உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்.

1. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்: ஒரு மெய்யெழுத்து வேறொரு மெய்யெழுத்தோடு மயங்குதல் (கூடிவருதல்).

உ—ம்:

(அ) ட், ற், ல், ள் என்ற மெய்யெழுத்துக்கள் க், ச், ப் என்பவற்றோடு மயங்கும்.

உ—ம்: 1. வெட்கம், கட்சி, நட்பு
2. புற்கை, முயற்சி, பொற்பு.
3. வெல்க, வல்சி (அரிசி), செல்ப (செல்வர்).
4. வெள்கு, நீள்சினை (நீண்டகிளை), கொள்ப (கொள்வர்)

(ஆ) ல், ள் என்பவற்றோடு ய், வ் மயங்கும்.

1. பல்யானை, செல்வம்.
2. வெள்யாறு, கள்வன்.

(இ) ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்பவற்றோடு க், ச், ட், த், ப், ற் மயங்கும். (இங்கு ஒவ்வொரு மெய்க்கும் அவற்றுக்கு இனமான மெய்யன் மட்டுமே மயங்கும்.)

உ—ம்.

பங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, அம்பு, மன்று.

(ஈ) மேலே கூறிய ஆறு மெல்லின மெய்களுள்ளே ண், ன் என்பவற்றோடு க், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ் என்ற ஏழும் மயங்கும்.

உ—ம்: 1. காண்குவப், எண்சுவை, வெண்ஞாண், பண்பு, வெண்மை, மண்யாறு, எண்வகை,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. என்க, புன்செய், மென்ஞாண், என்பு (எலும்பு), மென்மை, கான்யாறு (காட்டாறு), பொன்வாய்,

(உ) ய், ர், ழ் என்பவற்றோடு க், ச், ஞ், த், ந், ப், ம், ய், வ் என்னும் மொழி முதலெழுத்துக்கள் ஒன்பதும் மயங்கும்.

உ — ம்: பாய்க, ஆர்க, வாழ்க
எய்சிலை, வார்சிலை (சிலை — வில்), வாழ்சனம்
பாய்ஞமலி, சேர்ஞாயிறு, வீழ்ஞிமிறு
பாய்தல், வார்தல், வீழ்தல்
அய்நர் (ஆய்வாளர்), ஆர்நர் (அநுபவிப்பவர்)
ஆழ்நர் (ஆழ்பவர்)
ஆய்பவை, நேர்பவை, வீழ்பனி
தாய்மை, நேர்மை, கீழ்மை
போர்யானை, வீழ்யானை — ('ய்' உடன் ய் மயங்குதல் உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்துட் காட்டப்படும்) தெய்வம், ஆர்வம், வாழ்த்து.

(ஆ) உடனிலைமெய்ம்மயக்கம்: மெய்யெழுத்து ஒன்று தானே தன்னுடன் மயங்கிவருவது உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும். 'ர்', ழ்' தவிர்ந்த பதினாறு மெய்யெழுத்துக்களும் தம்முடன் தாம் மயங்கும்.

உ — ம்: பாக்கு, இங்ஙனம், அச்சம், மஞ்ஞை (மயில்), பட்டு, கண்ணி, பத்து, வெந்நெய் (வெம்மை + நெய்), அப்பம், செம்மல், செய்யன் (சிவந்தவன்), பல்லி, செவ்வி (பேட்டி), கள்ளி, வெற்றி, அன்னை.

மூன்று ஒற்றுக்கள் மயங்கும் வகை

ய், ர், ழ் என்ற மெய்யெழுத்துக்கள் தம்மை அடுத்து இரண்டு மெய்யெழுத்துக்கள் மயங்கப்பெறும்.

உ - ம்: வேய்ங்குழல் (ய்ங்க் + உ)
செய்ந்நன்றி (ய்ந்ந் + அ)
வாழ்த்து (ழ்த்த் + உ)

இக்காலப் பிரயோகம்

வடசொற்களையும் திசைச் சொற்களையும் தமிழிலே பயன்படுத்தும்பொழுது இக்காலத்திலே இந்த நெறிமுறை கைந்நெகிழ்க்கப்படுதலும் உண்டு.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: பக்தி, வாஷிங்ரன், விக்ரோறியா, தர்மம், வர்ணம், விக்டர், ஆக்(கி)ரோஷம், இன்னபிற

மொழியிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ என்று ஆறு உயிரெழுத்துக்களும் தனித்தும் (ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகவும்) மெய்யெழுத்தோடு கூடியும் சொல்லின் இறுதியில் வரும்.

உ — ம்:

1. ஆ, ஈ, ஊ (இறைச்சி), ஏ (அம்பு), ஐ (அழகு), ஓ (மதகு நீரைத் தடுக்கும் பலகை.
2. கா (சோலை), தீ, பூ, தே (தெய்வம்), தை, போ.
3. ஓ 'ஔ' - மெய்யெழுத்தோடு சேர்ந்து நிற்கும்பொழுது மட்டும் மொழியீறுகளாகும்.

   உ-ம்: நொ, (நோவை அடை) கௌ (வாயாற் பற்று), வௌ (கவர் என்ற ஏவல்).
4. அ, இ, உ, எ, ஒ என்னும் ஐந்து குற்றெழுத்துக்களும் உயிரளபெடையாக மட்டும் மொழிக்கு இறுதியில் வரும். பலாஅ, தீஇ, பூஉ, சேஎ, கோஒ.

இக்காலத்திலே அளபெடை பேச்சொலியிலும் இசையிலும் காணப்படுவதன்றி எழுத்து வழக்கிலே (செய்யுள் அமைக்கும் போதும்) கையாளப்படுதல் இல்லை.

5. ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்ற பதினொரு மெய்யெழுத்துக்களும் சொல்லின் இறுதியில் வரும் உரிஞ் (உரிஞ்சுதல்), மண், வெரிந் (முதுகு), மரம், வான் மெய், வேர், வேல், தெவ் (பகை), வாழ், வாள்.
6. 'ங்' என்ற மெல்லின எழுத்து மொழியிறுதியில் வராது. க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய வல்லின மெய்கள் குற்றியலுகரத்தை ஒலித்துணையாகக் கொண்டு சொல்லிறுதியில் வரும்.

உ—ம்: சுக்கு, கச்சு, கட்டு, பத்து, காப்பு, பற்று.

இக்காலப் பிரயோகம்

இக்காலத்திலே திசைச் சொற்களைத் தேவை நோக்கிப் பெருமளவு கையாள வேண்டியிருப்பதால் மொழியீறுதியில் இன்ன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எழுத்துக்கள் மட்டுமே வாலாம் என்று வரையறை செய்வது எளிதன்று. 'ங்' என்ற மெல்லின மெய், வல்லின மெய்கள், என்பவற்றோடு வடமொழி எழுத்துக்களையும் சொல்லிறுதியில் இன்று கையாள்வர்.

உ—ம்: போயிங் (விமானம், சிங்
ஜேம்ஸ் வாட்.
குக்.
சட்லெ ஜ் (இந்து நதியின் கிளைநதி).

தமிழிலே வழங்கும் வடமொழி எழுத்துக்கள்

ஸ, ஜ, ஷ, ஹ, க்ஷ ஆகிய வடமொழியெழுத்துக்களைத் தமிழின் ஒலி மரபிற்கேற்பத் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு குறிக்கும் மரபும் உள்ளது.

வடமொழி எழுத்து	தமிழில் மாற்றெழுத்து
ஸ — (ஸர்ப்பம்)	ச — (சர்ப்பம்
ஜ — (ஜலம், பங்கஜம்)	ச, ய — (சலம், பங்கயம்)
ஷ — (விஷம், பொக்கிஷம்)	ட — (விடம்) ச (பொக்கிசம்)
ஹ — (ஹரன்)	அ — (அரன்)
அஹங்காரம்	க — (அகங்காரம்)
பக்ஷம்	க்க—(பக்கம்)
பக்ஷி	ட்ச (பட்சி)
பிக்ஷா	ச — (பிச்சை)

இக்காலப் பிரயோகம்

இக்காலத்தில் வடமொழியெழுத்துக்களுக்கு மாற்றொலிகளாகத் தமிழெழுத்துக்களைக் கையாளும் வழக்கம் அருகி வருகின்றது.

உ—ம்: ஜகந்நாதன், ஜனகன், லக்ஷ்மணன், ஆஷா, ஹரிஹரன், பாஸ்கரன்.

ஆங்கில எழுத்துக்களுக்கு மாற்றெழுத்துக்கள்

அறிவியலின் தேவை நோக்கிச் சில வேளைகளில் ஆங்கிலச் சொற்களை மாற்றமின்றிக் கையாள நேர்வதுண்டு. அவ்வேளை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

களிலே தமிழிலில்லாத ஆங்கிலச் சிறப்பொலி எழுத்துக்கு மாற்றாகத் தமிழெழுத்தினைக் கையாள அறிஞர்கள் சில ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளனர். அவையாவன:

F — 1. ஃப — ஃபரன்ஹைற்
2. (f) ப — (f) பாஷன்.

எழுத்தின் வரிவடிவ மாற்றம்

எழுத்தினது ஒலி வடிவிலே மாற்றம் நிகழ்வது அரிது ஆனால் வரிவடிவமோ காலத்துக்குக் காலம் மாற்றம் அடைந்து வந்துள்ளமைக்கு அவ்வக்காலக் கல்வெட்டுக்களை அறிஞர்கள் சான்றுகளாய்க் காட்டுகிறார்கள். தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதியவர்களுள் ஒருவரான நச்சினார்க்கினியர், 'தொல்காப்பியர் இன்ன எழுத்திற்கு இன்ன வடிவெனப் பிறர்க்கு உணர்த்துதற்கு அரிதென்பது கருதி எழுத்துக்களின் உருவிற்கு வடிவு கூறவில்லை என்பர்; எனினும் சில எழுத்துக்களுக்கு வடிவுகூறினார் என்றும் எடுத்துக் காட்டுவர். 'உயிரெழுத்துக்கு வடிவின்மையின் அவற்றின் வடிவைத் தரவில்லை' என்பவர், 'எகரம் ஒகரம் தமக்கு மேற் புள்ளி பெறும்' என்று தொல்காப்பியர் கூறினார்' என்பர். தொல்காப்பியர் தம் காலத்திலும் முன்பும் மாற்றம் இன்றிப் பயின்று வந்த எழுத்துக்களின் வடிவத்தை விடுத்துத் தங்காலத்திலோ சற்று முன்னரோ மாற்றமடைந்த எழுத்து வடிவங்களை மட்டும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கலாம். தொல்காப்பியர் குறித்த எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள் பின்வருவன:

(அ) மெய்யெழுத்துக்கள் மேற்புள்ளி பெறும் (க், ங், ச்...) அவை போலவே எ, ஒ என்பனவும் மேற்புள்ளி பெறும்.
(எ, ஒ) அவ்வாறாயின் இன்றுள்ள ஏ, ஓ என்பன அக்காலத்தில் எ, ஒ எனவே விளங்கின.

(ஆ) மகரம் (ம) |_| வடிவில் அமைந்தது; மெய்யாயின் |.| (ம்) என்ற வடிவிலும் உயிர்மெய்யாயின் (ம) |.| வடிவிலும் வேறுபாடு காட்டப்பட்டது.

உதாரணம்: மம்மர் = |_| |_| |.| ர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(இ) ஆய்தம் அடுப்புப் போல முப்பாற்புள்ளி (ஃ) பெறும்
(ஈ) குற்றியலுகரம் - பட்டு. ஈற்றிற் புள்ளி பெறும்.
(உ) குற்றியலிகரமும் அவ்வாறே நிற்றல் வேண்டும் - கேண்மியா இன்று எ. ஒ மேற்புள்ளி பெறுவதில்லை. ஏ, ஓ கீழ்க்கோடும் சுழியும் பெற்று மாற்றமடைந்துள்ளன. (நன்னூலாரும் எ, ஒ மேற்புள்ளிபெறும் என்பர். வீரமாமுனிவரே எ, ஒ விற்கு மேற் புள்ளி நீக்கி ஏ, ஓ விற்குக் கீழ்க்கோடும் சுழியும் வழங்கினார் என்பர்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழகத்திலும் அதனைப் பின் பற்றி நம் நாட்டிலும் பதின்மூன்று எழுத்துக்கள் முன்னைய வடிவினின்று மாற்றப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருவன.

ணா (ண), ணை (ணை)' ணொ (ணொ), ணோ (ணோ) லை (லை), ளை (ளை), றா (றா), றொ (றொ), றோ (றோ) னா (னா), னை (னை), னொ (னொ), னோ (னோ).

2. பிறப்பியல்

எழுத்துக்கு இருவடிவங்கள் உள்ளன என்று எழுத்தியலின் தொடக்கத்திற் கண்டோம். அவ்விரண்டினுள் * ஒலிவடிவமே முதலும் முதன்மையும் கொண்டதாகும். எழுத்தொலி பிறக்கும் வகையினைத் தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்கள் விரிவாக விளக்கியுள்ளன. தொல்காப்பியர் பிறப்பியலில் கூறும் இலக்கணம் இன்றைய மொழிநூலாரால் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது. "அவர் கூறுவனவற்றிற் பெரும்பாலன இன்றைய மொழிநூலாருக்கு உடன்பாடாகக் காணப்படுகின்றன" என்பர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், பக். 73) இங்குத் தொல்காப்பியம் கூறும் எழுத்துக்களது பிறப்புப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தொகுத்து நோக்குவோம்.

எழுத்துக்கள் தோன்றும் வகை

வயிற்றிலிருந்து பிறக்கும் காற்று நெஞ்சிலும் குரல்வளையிலும் தலையிலும் பொருந்திக் குரல்வளையூடாக வாயினுள்ளே செல்லும். அதுவே மூக்கினூடாகவும் வெளிப்படும். நாவும் மேல்வாயும் (அண்ணமும்) பல்லும் உதடும் பொருந்துவதால் இக்காற்றொலி எழுத்தாகப் பிறக்கின்றது.

---

* "......இதனை (எழுத்தை) 'எழுது' என்ற பொருளிலும் 'ஒலியெழுப்பு' என்ற பொருளிலும் (தொல்காப்பியர்) பயன்படுத்துகிறார்". தமிழ்மொழி வரலாறு - சு. சக்திவேல் (பக்கம். 89)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(i) உயிரெழுத்துக்களின் பிறப்பு

உயிர் பன்னிரண்டும் குரல்வளையிலே தோன்றும் காற்றினால் உண்டாகின்றன.

இவற்றுள் அ, ஆ என்ற இரண்டும் வாயைத் திறப்பதனால் ஒலிக்கும்.

இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ என்ற ஐந்தும் வாயைத் திறப்பதோடு மேல்வாய்ப் பல்லோடு அடிநா விளிம்பு உறுவதனாலே பிறக்கும்.

உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்ற ஐந்தும் உதட்டினைக் குவித்து ஒலிப்பதனாலே பிறக்கும்.

(ii) மெய்யெழுத்துக்களின் பிறப்பு

க, ங என்ற இரண்டும் நாவின் அடிப்பகுதியும் மேல் வாயின் அடிப்பகுதியும் சேரப் பிறக்கும்.

ச, ஞ என்ற இரண்டுக்கும் நாவின் இடைப்பகுதியும் மேல் வாயின் இடைப்பகுதியும் சேரப் பிறக்கும்.

ட, ண என்ற இரண்டும் நாவின் நுனியும் மேல்வாய் முற் பகுதியும் கூடப் பிறக்கும்.

த, ந என்பன நா நுனி விரிந்து மேல்வாயின் அடிப்பகுதியை வருட உண்டாகும்.

ற, ன ஆகியவை நாநுனி மேல் நோக்கிச் சென்று மேல் வாயைத் தொடும் முயற்சியாலே தோன்றும்.

ர, ழ என்பன நாநுனி மேல் நோக்கிச் சென்று மேல் வாயைத் தடவுவதாலே பிறக்கும்

லவும் ளவும் முறையே மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியைப் பொருந்தி ஒற்றுவதாலும், தடவுவதாலும் தோன்றும்.

ப, ம ஆகிய இரண்டும் உதடுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்துவதாலே தோன்றும்.

வ, மேற்பல்லும் கீழுதடும் பொருந்தத் தோன்றும்.

ய, குரல்வளையில் உண்டாகும் காற்று மேல் வாயைப் பொருந்த உண்டாகும்.

வல்லினமாகிய க, ச, ட, த, ப, ற என்பவற்றிற்கு முறையே ங, ஞ, ண, ந, ம, ன இன எழுத்துக்களாயினும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இம்மெல்லின எழுத்துக்கள் மூக்கினூடு தோன்றும் காற்றினாலேயே உறுதி பெறத் தோன்றுகின்றன.

இவ்வொலிப்பு முறையினை அறிந்து கொள்வது எழுத்துக்களைப் பிழையின்றி ஒலிப்பதற்கு உதவியாகும்.

3. சொல்லியல்

'சொல்' என்பதனைப் 'பதம்' என்ற வடசொல்லாற் குறிக்கும் நன்னூலார், ஓர் எழுத்தாலாவது ஒன்றற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களாலாவது ஆகிப் பொருள் தருவது அதற்கு வரைவிலக்கணம் என்பர். "சொல் என்று சொல்லப்படுவன பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் என்னும் இருவகையின என்பர் ஆசிரியர்" எனக்கூறும் தொல்காப்பியர், அடுத்து வரும் சூத்திரத்திலே "இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர், வினைகளைச் சார்ந்த இடத்திலே தோன்றும் என்பர்" எனவும் உரைப்பர். (தொல். சொல். பெயரியல். 4, 5) எனவே பொருளைப் புலப்படுத்துவதிலே முதன்மையான சொற்கள் பெயரும் வினையும் என்பதும் இடை, உரி என்பன அவற்றைச் சார்ந்து நின்று பொருள் புலப்படுத்துவதால் இரண்டாம் நிலைக்கு உரியன என்பதும் புலனாகின்றன எனினும் பின்னைய இரண்டும் பொருள் விரிவாக்கத்திற்கு இன்றியமையாதனவே என்பதை,

எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே
(தொல். சொல். பெயரியல் 1)

என்ற சூத்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது

பெயர், வினை, இடை, உரியாகிய நான்கையும் உள்ளடக்கித் தமிழிலே இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்ற நால்வகைச் சொற்களும் பயின்று வருகின்றன. இவையாவும் பற்றிச் 'சொல்லியல்' என்ற இந்தப் பிரிவிலே விளக்கம் தரப்படும்.

பெயர்ச்சொல்

இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.
(நன்னூல், சொல்லதிகாரம், பெயரியல் 18)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேலேயுள்ள சூத்திரத்தின்படி பெயர்ச்சொல்லிற்குரிய இயல்புகள் பின்வருவன:

(i) பெயர் காரணமின்றி இடப்பட்டதாகவோ, காரணங் கருதி வழங்கிவருவதாகவோ இருக்கலாம்.

(ii) இவ்விருவகைப் பெயர்களும் மரபுவழி வருவனவாகவோ புதியனவாக ஆக்கப்படுவனவாகவோ அமையலாம்.

(iii) வினையாலணையும் பெயர்கள் (தொழில்) அல்லாதன காலங்காட்டா. (தொல்காப்பியரும் இதே கருத்துடையர்) (தொல் சொல், வேற்றுமையியல் 71)

(iv) எட்டு வேற்றுமைகளும் தம்மைச் சார்வதற்கு இடமளிக்கும்.

(v) இருதிணை, ஐம்பால் மூவிடத்திலும் தமக்குரியவற்றைச் சிறப்பாக ஏற்கும் பெயர்களும் உள.

(vi) இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களில் ஒன்றற்கோ பலவிற்கோ பொதுவாக வரும் பெயர்களும் உள.

(i) (அ) இடுகுறிப்பெயர்:- தமிழ்மொழியின் தொடக்க காலத்திலே பொருள்களுக்குப் பெரும்பாலும் இடுகுறியாக (அடையாளமாக)ப் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். காலப் போக்கில் இடுகுறிகளுக்குக் காரணங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு அக் காரணங்களிலே பலவும் மறக்கப்பட்டிருக்கலாம். இலக்கண ஆசிரியர்கள் தங்காலத்திலே காரணம் தெரியப்பட்டு வழங்கிய பெயர்களைக் காரணப் பெயர்களென்றும் காரணம் மறக்கப்பட்டு இடுகுறியளவில் நின்ற பெயர்களை இடுகுறிப் பெயர்களென்றும் வகைப்படுத்தினர்.

இவ்வகையில் இடுகுறிப்பெயராவது காரணம் கருதாது பொருளுக்கு இட்டு வழங்கும் பெயராகும். இது ஒரு சாதியிலுள்ள முழுப்பெயர்களையும் குறிக்கையில் 'இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்' எனவும் தனிப்பொருளையோ அதன் வகுப்பையோ குறிக்கையில் 'இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்' எனவும் வழங்கும்.

உ + ம்: (i) இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.

மரம், நிலம், செடி, புள்.

(ii) இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்

வேம்பு, மலை, மல்லிகை, கோழி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ஆ) காரணப்பெயர்; இடுகுறியாய் வழங்கிப் பின்பு காரணம் கற்பிக்கப்பட்ட பெயர்கள். இவையும் முன்னைய போலவே காரணப்பொதுப்பெயர். காரணச்சிறப்புப்பெயர் என இரு வகைப்படும்.

(i) காரணப் பொதுப்பெயர்

உ-ம்: பறவை (பறக்கும் தொழிலால் வந்த பெயர்).
அணி (அணியப்படுவதால் வந்த பெயர்).

(ii) காரணச் சிறப்புப்பெயர்

உ-ம்: காகம் (காகா என்று கரைவதால் வந்த பெயர்).
வளை, சிலம்பு (வளைந்திருக்கும் அணி, 'சில்' என்று ஒலிக்கும் அணி).

இவை மட்டுமன்றிக் காரணம் கருதும் பொழுது அக்காரணத்திற்குரிய பலபொருள்களுக்கும் பெயராகக்கூடிய தொன்றாயினும் அக்காரணத்தையுடைய ஒன்றற்கே சிறப்பாக (இடுகுறியாக) வழங்கும் பெயர் காரண இடுகுறிப்பெயராகும்.

காரண இடுகுறிப் பெயர்

(i) உ-ம்: முக்கண்ணன் – விநாயகர் முதலிய வேறு கடவுளர்க்கும் முக்கண்கள் உள்ளனவாயினும் சிவபெருமானையே முக்கண்ணன் என்ற காரணப்பெயர் சிறப்பாகக் குறிக்கும்.

(ii) முள்ளி:- முள்ளுடைய செடிகள் யாவற்றுக்கும் வழங்கப்படாது குறித்த ஒரு செடிக்கே 'முள்ளி' என்ற பெயர் சிறப்பாக (இடுகுறியாக) அமையும்.

(i) (அ) இடுகுறி மரபுப்பெயர்:- இத்தகைய இடுகுறிப் பெயர்கள் மரபுவழியாக வழங்கிவரின் அவை இடுகுறிமரபுப் பெயர் எனக் கொள்ளப்படும்.

உ-ம்: மரம், வேம்பு, பனை.

காரண மரபுப்பெயர்:- மரபுவழி வழங்கும் காரணப்பெயர்கள் இதனுள் அடங்கும்.

உ-ம்: பறவை, சிலம்பு, கூடு.

(ஆ) இடுகுறி ஆக்கப்பெயர்:- இடுகுறியாகப் புத்தாக்கம் செய்யப்படும் பெயர்கள் இதனுள் அடங்கும் ஆனால் இவ்வாறு இடுகுறியாகப் பெயர்களைப் படைப்பது அரிதென்றும், கடவுளர் பெயரை மக்களுக்கு இடுவதை இடுகுறியாக்கத்தின் பாற்படுத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தலாம் என்றும் உரையாசிரியர் குறிப்பர். பொருளை நோக்காது பயன்படுத்தப்படும் பொருளுக்கு அறிகுறியாக நாம் வழங்கி வரும் திசைச்சொற்கள் பலவற்றையும் இடுகுறி ஆக்கத்துள் அடக்கலாம்.

உ-ம் :- ரேடியோ, பஸ், ஒட்சிசன்

(ii) காரணவாக்கப் பெயர்:- காரணங்கருதிப் புதியவையாக ஆக்கப்படும் பெயர்கள் இதனுள் அடங்கும்.

உ+ம்: கூர்ப்பு Evolou ion), முலையூட்டி, ஏவுகணை,

(iii) வினையாலணையும் பெயர்களல்லாத பெயர்கள் காலங் காட்டமாட்டா

உ+ம்: நடந்தவன் - தெரிநிலை வினை வினையாலணையும் பெயர்.
சரியான் - குறிப்புவினை வினைவினையாலணையும் பெயர்

(இவைபற்றிய விளக்கம் 'வினைச்சொல்' பற்றிய பகுதியிலே தரப்படும்.)

வினையாலணையும் பெயர் மட்டுமன்றிச் சில தொழிற் பெயர்களும் காலங் காட்டுவதுண்டு.

உ - ம்: வந்தமை, வருவது (விளக்கம் 'காலம் காட்டும் தொழிற்பெயர்கள்' என்ற பகுதியிலே தரப்படும்.)

('தொழிலல காலம் காட்டா' என்றது பெரும்பான்மை கருதியே. பெயர்களில் ஒன்றாகிய தொழிற்பெயர் சிறுபான்மை காலம் காட்டுவதாலே பெயருக்குத் தரப்பட்ட விதி வழுவானது என்று கொள்ள வேண்டியதில்லை. (பெரும்பான்மை தென்னைகள் நிற்குமிடத்தைத் 'தென்னந்தோப்பு' என்பதால் அங்கு வேறு மரங்கள் இல்லை என்பது பொருளன்று)

(iv) எட்டு வேற்றுமைகளையும் பெயர்கள் தம்மைச் சார்வதற்கு இடம் அளிக்கும் (இதன் விளக்கத்தினை வேற்றுமை என்ற பகுதியிலே காண்க.)

(v) பெயர்கள் திணை, பால், எண், இடம் ஏற்றல்.

(அ) திணை: 'திணை' என்பதற்கு நிலம், இடம், சாதி ஒழுககம், குடி, குலம், ஒழுக்கம், பொருள் எனப் பல பொருள்கள் உள்ளன. சொல்விலக்கணத்தைப் பொறுத்த பரையிலே சாதி என்பதே அதற்குப் பொருத்தமான பொரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ளாகும். பொருள்களை அவற்றின் உயர்வு கருதி உயர்திணை யாகவும் (உயர்சாதியாகவும்) உயர்வின்மை கருதி அஃறிணை யாகவும் (உயர்வல்லாத சாதி) பிரிப்பர். அஃறிணை = அல் லாத) திணை.

> உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே
> அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே
> ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே
>
> (தொல், சொல், கிளவியாக்கம் 1)

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின்படி உயர்திணையில் மக்கள் அடக்கப்பட்டனர் அஃறிணையில் மக்களல்லாத பிற எல்லாம் அடக்கப்பட்டன. நன்னூலார் மக்கள், தேவர், நரகர் என்ற மூவகைச் சாதியாரை உயர்திணையுள் அடக்கினார். (தேவர் - விண்ணுலகில் வாழ்வோர் நரகர் - கீழுலகில் (பாதலத்தில் வாழ்வோர்) இவ்விரு சாதியாரும் ' வடஇந்திய இலக்கியங்களில் மக்களின் நிழல் போலச் சித்திரிக்கப்பட்ட கற்பனைப் பாத்தி ரங்கள்'' (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம் - டாக்டர் ஆ வேலுப்பிள்ளை.

(ஆ) பால்.

பால் என்பது பகுதி எனப் பொருள்படும். உயர்திணையா னது ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்று பகுதி களாகவும் அஃறிணையானது ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என இரு பகுதிகளாகவும் பாகுபடுத்தப்படும் (அஃறிணையில் உயி ருள்ள பொருள்கள் பலவிற்கும் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடுகள் உள்ளன. எனினும் அவற்றை ஒன்று ஒன்றன்பால்), பல (பலவின்பால்) என இருபகுப்பினுள்ளும் வகுப்பதே தமிழிலக்கண ஆசிரியர்களின் மரபு. காரணம் அஃறிணைப் பொருள்களிற் சில ஆண், பெண் பகுப்புக்குள் அடங்காமையே.

(i) ஆண்பால்: மக்கள், தேவர், நரகர் என்பவருள் ஆணைக் குறித்து நிற்கும்.
உ — ம்: மகன், தேவன், நரகன்.

(ii) பெண்பால்: மேற்குறிப்பிட்டோருள்ளே பெண்களைக் குறிக்கும்.
உ — ம்: மகள், தேவி — (நரகனுக்குப் பெண்பாற் சொல் தமிழில் இல்லை.)

(iii) பலர்பால்: உ — ம்: மக்கள், தேவியர், நரகர்.

(iv) ஒன்றன்பால்: உ — ம்: சிங்கம், மரம், வீடு.

(v) பலவின்பால்: உ — ம்: சிங்கங்கள், மரங்கள், வீடுகள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாற்காட்டும் விகுதிகள்

நன்னூலார் ஒவ்வொரு பாலுக்குமுரிய விகுதிகள் என்று பெயர்ச் சொல்லின் ஈற்றில் வரும் சில எழுத்துக்களைக் குறிப்பர் (விகுதிகள் தனித்தனி ஓர் எழுத்தாலோ ஈரெழுத்தாலோ ஆனவை)

1. **ஆண்பால் விகுதிகள்:** அன், ஆன், மன், மான், ன்.
   உ — ம்: பொன்னன், யாழ்ப்பாணத்தான், வடமன் (வட நாட்டான்), பெருமான், பிறன்.

2. **பெண்பால் விகுதிகள்:** அள், ஆள், இ, ள்.
   உ — ம்: இளையள், இளையாள், அரசி, பிறள்.

3. **பலர்பால் விகுதிகள்:** அர், ஆர், மார், கள், ர்.
   உ — ம்: அழகர், யாழ்ப்பாணத்தார், தேவிமார், கோக்கள் (அரசர்கள்), பிறர்.

['கள்' விகுதி முற்காலத்தில் அஃறிணைக்குரியதாகவே கையாளப்பட்டது. பிற்காலத்திலேயே (நன்னூலார் காலத்திலேயே) அஃது உயர்திணைப் பலர்பாலுக்கும் உரியதாயிற்று. உ — ம்: கோக்கள், மனுக்கள். இன்று 'கள்' விகுதி பெயர்ச் சொற்களில் 'அர்' விகுதியோடும் வினைச் சொற்களில் ஆர் விகுதியோடும் சேர்த்தே வழங்கப்படும். உ — ம்: அரசர்கள் வந்தார்கள்]

4. **ஒன்றன்பால் விகுதிகள்:** து, று, டு.
   'து' விகுதி சுட்டுப்பெயருக்கு மட்டும் வரும்.
   உ—ம்: அது. (று, டு ஆகியன வினைச் சொற்களுக்கே விகுதிகளாய் வரும். அவற்றை வினையியலிற் காண்போம்)

5. **பலவின்பால் விகுதிகள்:** அ, ஆ, கள், வை.
   உ — ம்: பல, உணா (உணவு), சிங்கங்கள்.
   வை — சுட்டுப் பெயருக்குரியது.
   உ — ம்: அவை.

மேற்குறித்த விதிகளுக்குள் அடங்காத ஆண்பால், பெண்பாற் பெயர்கள்

ஆண்பால்: நம்பி, ஆடூஉ, விடலை, கோ, வேள், குரிசில் தோன்றல்.

பெண்பால்: மகடூஉ, நங்கை, தையல்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேற்குறித்த உதாரணங்களை நோக்கும்பொழுது பெயர்ச் சொற்களைக் கொண்டு ஆண்பால், பெண்பாற்களைத் தீர்மானிப்பது எளிதன்று என்றே கொள்ளலாம். இவற்றின் பயனிலைகளாய் வரும் வினைமுற்றுக்களே பெரும்பாலும் பாலைக் குறிக்க வல்லன. இவ்வுண்மையை வினை பற்றிய விளக்கத்திற் காண்க.

ஆண்பால் பெண்பால் என வகுக்க இயலாதவை

பெண்மை குறைந்து ஆண்மை கூடியது அலி. ஆண்மை குறைந்து பெண்மை மிகுந்தது பேடி. இவ்விரு பெயர்களும் முறையே ஆண்பால், பெண்பால் என்றே கொள்ளத் தக்கன. இவற்றை முடிக்கும் சொல்லாகிய வினையே தீர்மானிக்கும்.

உ—ம்: அலி வந்தான். அலிகள் வந்தனர்
பேடி பாடினாள். பேடியர் வந்தனர்.

ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்குமுரிய விகுதிகள் பெற்று வரும் அஃறிணைப் பெயர்கள்

விரவுத் திணைப் பெயர்

முற்காலத்திலே தமிழ் மக்கள் பசுக்களையும் எருதுகளையும் தம் பிள்ளைகள் போலவே அன்புடன் பேணி வளர்த்தனர். அவற்றிற்குத் தம் மக்களுக்கு இட்ட பெயர்களையே வழங்கி வந்தனர்.

உ—ம்: சாத்தன், கொற்றன்
சாத்தி, கொற்றி

இவை முறையே ஆண்பால் விகுதியும், பெண்பால் விகுதியும் பெற்றுள்ளன இவை உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால் ஆகிய இரண்டையும் அஃறிணை ஒன்றன் பாலையும் குறித்து வழங்கின இவற்றின் வேறுபாட்டையும் முடிக்கும் வினைச் சொல்லைக் கொண்டே அறியலாம்.

1. சாத்தன் வந்தான். — ஆண்பால்
2. கொற்றி வந்தாள் — பெண்பால்

1. சாத்தன் வந்தது } ஒன்றன்பால்
2. கொற்றி வந்தது }

இவற்றைத் தொல்காப்பியம், 'விரவுத் திணைப் பெயர்' என வழங்கும். இவற்றோடு தாய், தந்தை ஆகிய உறவு முறைமை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுட்டும் பெயர்களும் சினை விரவுப் பெயர்களும் திணை விரவுப் பெயராய்க் கொள்ளத்தக்கனவே. பின்னையது ஆண்பால், பெண்பாலுக்குப் பொதுப்பெயராயும் வரும்.

உ—ம் | சாத்தன் தந்தை வந்தான்.— ஆண்பால்
| சாத்தன் தாய் வந்தாள்.—பெண்பால்

முறைமைப் பெயர்கள் { சாத்தன் தந்தை வந்தது. | சாத்தன் தாய் வந்தது } ஒன்றன்பால்

சினை விரவுப் பெயர்கள் { செவியிலி வந்தான் — ஆண்பால் | செவியிலி வந்தாள் — பெண்பால் | செவியிலி வந்தது — ஒன்றன்பால்

பாற் பொதுப் பெயர் (அஃறிணை)
(பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்)

அஃறிணைப் பெயர்கள் பலவும் ஒன்றன்பால், பலவின்பால் எனப் பகுக்க முடியாதனவாம் எனவே அவற்றை முடிக்கும் வினை கொண்டே தீர்மானிக்கலாம்.

உ — ம்: பறவை பறந்தது. — ஒன்றன்பால்
பறவை பறந்தன. — பலவின்பால்

கண், காது செவி முதலான உறுப்புப் பெயர்கள் ஒருமை முடிவே பெரும்பாலும் பெறும்.

உ — ம்: கண் பார்க்கும். காது கேட்கும்.
கண் பார்க்கிறது. காது கேட்கிறது.

தொல்காப்பியர், இவை பன்மையாயினும் இவற்றின் முடிக்கும் சொல் இவற்றை உறுப்பாக உடைய வினை முதலிற்கு உரிய சொல்லேயாதலால், பன்மை முடிவு வேண்டா என்பர்.

உ—ம: கண் நல்லன்

பாற் பொதுப் பெயர் (உயர்திணை)

ஒருவர், புலவர், கவிஞர் முதலான மரியாதை சுட்டிவரும் பலர்பாற் பெயர்கள் ஒருவரையே குறிப்பதோடு ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் பொதுவானவையுமாம்.

உ—ம்: ஒருவர் ஆண்டகை வந்தார்—ஆண்பால்
ஒருவர் பெண்மணி வந்தார்—பெண்பால்
புலவருட் சிறந்தவர் திருவள்ளுவர்—ஆண்பால்
புலவருட் சிறந்தவர் ஔவையார்—பெண்பால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாற்பொதுப் பெயர்களுக்குச் சில உதாரணங்கள்:

பாவி, அகதி, அநாதை, உலோபி, எதிரி, ஏழை, குழந்தை, குற்றவாளி, சோம்பேறி, சிற்பி, துரோகி, நோயாளி, பிரதிவாதி பிள்ளை, மேதை, விவேகி, நிரபராதி, தொழிலாளி.

சினைவிரவுப் பெயரும் ஆண், பெண் பால்களுக்குப் பொதுப் பெயராக வருவதுண்டு

உ — ம்: ஊமையாதலின் அவன் பேசான்.
ஊமையாதலின் அவள் பேசாள்.

அறியாமையைக் குறித்துவரும் பேதை என்ற பெயரும் இரு பாலுக்கும் பொதுப் பெயரேயாம்.

உ — ம்: பேதை அவன் — ஆண்பால்
பேதை அவள் — பெண்பால்

(இ) எண்.

ஒருவர் அல்லது ஒன்றைக் குறிப்பது ஒருமை. பலர் அல்லது பலவற்றைக் குறிப்பது பன்மை. பால்காட்டும் விகுதிகள் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் வேறுவேறாய் உள்ளன.

மரியாதைப் பன்மை:

முற்காலத்திலே தம்மில் உயர்ந்தார், மதிப்பிற்குரியோர் ஆகிய எவரையும் ஒருமை எண்ணிற் குறிப்பதே வழக்கமாயிருந்தது. இந்த மரபு காலப்போக்கில் மறைந்து உயர்ந்தோரைப் பன்மை எண்ணாற் குறிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வழக்கு இக்காலத்தில் ஆறு வகையாய் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

உ — ம்: (i) நாவலர் சிறந்த சைவப் பெரியார் — அர், ஆர் விகுதிகள் தனித்தனி கையாளப்பட்டன.

(ii) நாவலரவர்கள் — அர், கள் என்று இரு பலர் பால் விகுதிகள் கையாளப்பட்டன

(iii) அது மடாதிபதி (எழுந்தருளியது) — அஃறிணைக்குரிய 'து' விகுதி, வணக்கத்துக்குரிய மரியாதைத் தன்மையைப் புலப்படுத்தி நின்றது (மரியாதைப் பன்மை பெறாதவிடத்தும் மரியாதையை 'அது' என்ற சொல் புலப்படுத்தியது காண்க.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iv) நீர் வாரும் — தமக்குச் சமமான ஒருவரை மரியாதையுடன் அழைக்க முன்னிலை 'ர்' விகுதி கையாளப்படும்.

(v) தாங்கள் பெரியவர்கள்—படர்க்கைக்குரிய 'தாம்', 'கள்' விகுதி பெற்று மரியாதைப் பன்மையாயிற்று.

(vi) நாம் வர — தன்மைப் பன்மையில் முன்னிலையாரை அழைப்பது. ('நாம் அரையாமத்து எங்ஙனே வந்து வைகி நயந்ததுவே' — திருக்கோவையார்)

தனது தகுதிப்பாட்டைப் புலப்படுத்த மேனிலையில் உள்ள கடவுளோ, ஒருவனோ, ஒருத்தியோ தன்னைப் பன்மை வாய்பாட்டாற் குறிக்கும் மரபும் உள்ளது.

'யாம் வரம் தந்தோம்' — கடவுள்
'எமது அரசின் பெயரால் இவ்வரவு செலவு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.' அரசன், சனாதிபதி முதலியோர்.

பத்திரிகாசிரியர் தமது ஆசிரியத் தலையங்கத்திலே தம்மைப் பன்மை வாய்பாட்டாற் குறிப்பர்.

உ — ம்: நாம் இதுபற்றி அடிக்கடி இப்பகுதியில் எழுதி வந்துள்ளோம்.

பின்னைய இரண்டையும் முறையே Royal we, Editorial we என்று ஆங்கிலத்தில் உரைப்பர்

4 இடம்

பேசுவோன் தன்னைச் சுட்டுவது தன்மை. முன்னிருப்போரைச் சுட்டுவது முன்னிலை. தூரத்திலோ, அண்மையிலோ (முன்னிலைப்படாது) இருப்போரைச் சுட்டுவது படர்க்கை. இவை மூவிடங்கள் எனப்படும், இம்மூவிடங்களைக் குறிக்கும் பெயர்களும் உள்ளன.

(i) தன்மைப்பெயர்:

யான், நான் என்பன. இவை பகாப்பதங்கள்.
பன்மை: விகுதிகள் — ம், கள்.
உ - ம்: யாம், நாம், நாங்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவை உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவான பெயர்களாம். (தொல்காப்பியம் தன்மைப் பெயர்களை உயர்திணையாக் கொள்ளும்)

(ii) முன்னிலைப்பெயர்;

நீ — இது பகாப்பதம்.

பன்மை — ர், இர், கள்.

உ — ம்: நீர், நீயிர் (இஃது இக்காலத்தில் வழக்கிலில்லை), நீவிர், நீங்கள்.

முன்னிலைப் பெயரும் உயர்திணை, அஃறிணை இரண்டிற்கும் பொதுவானதே.

iii) படர்க்கைப் பெயர்:

அ, இ, உ என்ற சுட்டெழுத்துக்களுடன் பால்காட்டும் விகுதிகளைப் புணர்த்தப் படர்க்கைப் பெயர்கள் தோன்றும். இந்தப் பெயர்களை 'மாற்றுப்பெயர்கள்' (Pronouns) என்பர் மொழியியலார்.

உ—ம்:

அ + அன் = அவன், அ + அள் = அவள் அ + து = அது
இ + அன் = இவன், இ + அள் = இவள் அ + வை = அவை
உ + அன் = உவன், உ + அள் = உவள்
அ + ஆர் = அவர்
அ + அர் = அவர்
அ + ஆர் + கள் = அவர்கள்

இவற்றோடு, பொருள்களினைக் குறிக்கும் பெயர்கள் யாவும் படர்க்கைப் பெயர்களே. (கீழ்வருபவை மாற்றுப்பெயர்கள் அல்ல)

உ—ம்: பொன்னன், வள்ளி, சிங்கம், மலை, பறவை, மரம், இன்ன பிற.

ஆறுவகைப் பெயர்களுள்ளும் அமைந்து கிடக்கும் உறுப்புக்கள்

பெயர்ச்சொற்கள் தமக்கு ஈற்றிலுள்ள விகுதிகள் வாயிலாகப் பாலினைச் சிறப்பாகவும் திணை, இடம், எண் என்பவற்றைப் பொதுவாகவும் காட்டுகின்றன, என்னும் உண்மையை இதுவரை கண்டோம். இவ்விகுதிகளோடு பகுதி, இடைநிலை, சாரியை என்பனவும் பெயரின் ஆக்கத்திற்கு உதவுகின்றன. எனினும் எல்லாப் பெயர்ச் சொற்களையும் பகுதி, இடைநிலை சாரியை விகுதி எனப் பிரித்தல் இயலாது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆக, பெயர்ச்சொற்கள் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை முதலாகப் பிரிக்கத்தக்கவை என்றும் அவ்வாறு பிரிக்க இயலாதவை என்றும் இருவகைப்படும். சொல்லைப் 'பதம்' என்ற வடசொல்லால் வழங்கும் நன்னூலாசிரியர் பிரிபடு சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பிரிபடாச் சொற்களைப் பகாப்பதம் என்றும் அழைப்பர். பகாப் பதத்திற்கு உ-ம்: நிலம், ஆறு, நாள்

அ) பெயர்ச்சொற்களின் பகுதிகள்:

பகுதியாவது சொல்லின் தொடக்கத்தில் நிற்கும் பகாப்பதம்.

(i) பொருட்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

பொன் + அன் = பொன்ன் என்பது பொருட்பெயர். அது பகுதியாய் வந்துள்ளது.

(ii) இடப்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

ஊர் + அன் — ஊரன். ஊர் என்ற இடப்பெயர் பகுதியாய் வந்துள்ளது.

(iii) சினைப்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

கை + அன் = கையன். கை என்ற சினைப்பெயர் பகுதியாய் வந்துள்ளது.

(iv) காலப்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

தை + ஆன் = தையான். 'தை' என்ற காலப்பெயர் பகுதியாய் வந்துள்ளது.

(v) தொழிற்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

ஓடு + அல் = ஓடல். ஓடு என்ற வினையடி பகுதியாய் வந்துள்ளது.

(vi) பண்புப்பெயர்ப் பகுதிக்கு உதாரணம்:

கரு + மை = கருமை. கரு என்ற பண்படி பகுதியாய் வந்துள்ளது

அ. தொழிற்பெயர், பண்புப்பெயர் ஆகிய இரு பெயர்களதும் சிறப்பியல்புகள்.

பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர் ஆகியவற்றின் பகுதிகள் பகாப்பதங்களாய் உள்ளமையை நோக்குக. தொழிற்பெயரும் பண்புப்பெயரும் பகுபதங்களாய் விளங்குவதனையும் நோக்குக. இவ்வாறு வேறுபடுவதாற் பால் காட்டும் விகுதிகள் வந்து புணரும்போது பண்புப் பெயரும் தொழிற் பெயரும் தமக்கு இயல்பாய் அமைந்துள்ள விகுதிகளை இழக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொழிற்பெயர் விகுதி கெட்டுப் புணரல்

உ—ம்: (i) ஓதல்+ஆன்

ஓது+வ்+ஆன் = ஓதுவான்

பண்புப்பெயர் விகுதி கெட்டுப் புணரல்

உ—ம்: (ii) அணிமை+அன்

அணி+அன் = அணியன்

தொழிற்பெயருக்கும் பண்புப்பெயருக்கும் தனித்தனி விகுதிகள் உள. அவற்றை விகுதிகள் என்ற பிரிவிற் காணலாம்.

(ஆ) பெயர்ச் சொற்களில் வரும் இடைநிலைகள்:

சொல்லின் பகுதிக்கும் விகுதிக்குமிடையே வரும் ஓர் உறுப்பே இடைநிலை.

உ—ம்; அறி+ஞ்+அன் = அறிஞன்

ஓது+வ்+ஆன் = ஓதுவான்

(இ) பெயர்ச் சொற்களில் வரும் சாரியைகள்:

பகுபதமாகிய பெயர்ச் சொற்கள் சிலவற்றிலே சாரியை என்னும் உறுப்பும் இடம்பெறுவது உண்டு.

உ — ம்; நிலம் + அத்து + ன் = நிலத்தன்

இச்சொல்லிலே நில என்ற பகுதியின் 'ம்' 'த்' ஆக விகாரப்பட்டுச் சாரியையின் முதல் எழுத்தான அ' கெட்டுப் புணர்ந்தது.

(ஈ) பண்புப் பெயரின் விகுதிகள்:

பண்பைப் புலப்படுத்தி ஈற்றில் நிற்கும் பண்புப்பெயர் விகுதிகள் பின்வருவன:

மை - கருமை, ஐ - தொல்லை, சி - மாட்சி, பு - மாண்பு, உ - மழவு (இளமை), கு - நன்கு றி - நன்றி, று - நன்று, அம் - நலம், அர் - நன்னர் (இவை நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கத்திலே தரப்பட்டவை-) பாடு - பண்பாடு.

(உ) பண்புப்பெயர்கள் புதிய விகுதிகள் வந்து சேரும்போது அடையும் மாற்றங்கள்:

1. அணியன் = அணிமை + அன் = அணி (மை) அன் — மை விகுதி கெட்டது.

2. கருமை + அன் = (i) கரு + (மை) + அன் - மை விகுதி கெட்டது

(ii) கரு + (ரு-ரி) அன் — 'உ' 'இ' ஆயிற்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3. காரி (i) கரு + (மை) இ
(ii) காரு + இ
(iii) கார் + இ
(iv) காரி
'மை' கெட்டு ஆதி நீண்டது 'ரு' இலுள்ள உகரமும் கெட்டது.

4. பேராளன் (i) பெரு+(மை)ஆளன்
(ii) பேர்+(உ) ஆளன்
(iii) பேராளன்
ஆதி நீண்டது.—'மை' யும் 'ரு'வின் உள்ள 'உ'வும் கெட்டன.

5. பெருங்குடல் (i) பெரு+(மை)குடல்
(ii) பெருங்குடல்
'மை' கெட்டு வருமொழி வல்லினத்திற்கு 'க்' இனமான 'ங்' மிகுந்தது.

6. பைந்தொடி (i) பசு+(மை) தொடி
(ii) ப+ந்+தொடி
(iii) பைந்தொடி
'மை' கெட்டு அதனோடு 'சு'வும் கெட்டு வருமொழி வல்லினத்திற்கு இனமாக 'ந்' தோன்றித் தொடக்க உயிர் மெய்யிலுள்ள 'அ' 'ஐ' யாயிற்று.

7. குற்றி (i) குறு+ மை இ
(ii) குற்று+இ
(iii) குற்+ற்+இ
(iv) குற்றி
'மை' கெட்டு 'குறு' வின் இடையிலே 'ற்' தோன்றியது பின் குற்றியலுகரமும் கெட்டது.

8. சேதா (i) செம்(மை)+ஆ
(ii) செத்+ஆ
(iii) சேத்+ஆ
சேதா
'மை' கெட்டு 'ம்' 'த்' ஆகத்திரிந்து ஆதி நீண்டு சேதாவாயிற்று.

(ஊ) தொழிற்பெயர் விகுதிகள்:

தல் - அடுத்தல், அல் - நாடல், அம் - ஓட்டம், ஐ - கொலை
கை - எழுகை, வை - பார்வை, கு - போக்கு, பு - இருப்பு,
உ - செலவு, தி - மறதி, சி - ஆடர்ச்சி, வி - கலவி,
உள் - விக்குள், காடு - நோக்காடு, பாடு - தொழிற்பாடு,
அரவு - தோற்றரவு, ஆனை - வாரானை, து - பாய்த்து

இறுதி மூன்று விகுதிகளும் 'உள்' என்ற விகுதியும் இன்று வழக்கிழந்துள்ளன. (விக்குள் - விக்கல்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(எ) காலங்காட்டும் தொழிற்பெயர்கள்:

வினை எப்பொழுதும் காலங்காட்டும் என்பது இலக்கண ஆசிரியர்களின் கோட்பாடு. வினையடியாகப் பிறக்கும் தொழிற்பெயரும் சிறுபான்மை காலங்காட்டுவதுண்டு (பெயர் காலங் காட்டாது. வேற்றுமை உருபேற்கும் என்ற இலக்கண விதிக்குத் தொழிற்பெயர் விலக்கு) வினைச்சொற்கள் காலங் காட்ட இடை நிலை பெறுவது போல வினைப்பெயரான தொழிற்பெயரும் காலங் காட்டும் இடை நிலைகளைப் பெறுவதுதான் இதற்குக் காரணம்.

தொழிற்பெயர் காலங்காட்டுவதற்கு உதாரணங்கள்:

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
உண்டமை	உண்கின்றமை	—
நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது

(தடித்த எழுத்துக்கள் தொழிற்பெயருக்கான விகுதிகள்)

(ஏ) முதனிலைத் தொழிற்பெயர்:

தொழிற்பெயர் தனது விகுதியைப் பெறாதவிடத்தும் பகுதி யாகிய வினையடி, தொழிற்பெயரின் பொருள் தந்து நின்றால் அது முதனிலைத் தொழிற்பெயர் என வழங்கும்.

உ-ம்: (1)

விகுதியோடு கூடிய தொழிற்பெயர்		முதனிலைத் தொழிற் பெயர்
அருளல்		அருள்
துயிலல்	—	துயில்

தொழிற் பெயர்		முதனிலைத்தொழிற்பெயர்
மொழிதல்	—	மொழி
இடித்தல்	—	இடி, இன்னபிற.

(ii) முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள் திரிபடைந்து வருத லும் உண்டு.

உ-ம்: கொள் அல்) — கோள் } மொழிமுதற் குறில்கள்
கெடு(தல்) — கேடு } நீண்டன.

(ஐ) பெயர்ச் சொற்கள் குறிப்புப் பொருள் தருதல்:

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களை நேர்ப்பொருள் தருவன, குறிப்புப் பொருள் தருவன என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். தமிழிலே நேர்ப் பொருளைத் தருவனவற்றை இயற்சொல் என்பர்.

உ-ம்: நிலம், நீர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவை நிலத்தையும் தண்ணீரையும் நேராகச் (வெளிப் படையாகச்) சுட்டி நிற்பதால் இயற்சொற்களாயின.

குறிப்புப் பொருளைத் தரும் சொற்களும், சொற்றொடர் களும், 'குறிப்பு' எனப் பொதுவாக வழங்கும் அவை ஒன்பது வகைப்படும்.

1. ஒன்மொழி பொதுச்சொல் 2. விகாரம் 3 தகுதி
4. ஆகுபெயர் 5. அன்மொழித்தொகை 6. வினைக்குறிப்பு
7. முதற்குறிப்பு 8 தொகைக்குறிப்பு 9. பிறகுறிப்பு

இவற்றுள் அன்மொழித்தொகை தொடரியலிலும், வினைக் குறிப்பு 'வினை' என்ற பிரிவிலும் விளக்கப்படும்.

1. ஒன்மொழி பொதுச்சொல்:

பாற்பொதுச்சொல் குறிப்பினாலே ஒரு பாலை நீக்கி மற் றைப் பாலைப் புலப்படுத்தி நிற்பதுண்டு.

உ-ம்: (i) செல்வனின் மக்கள் இந்து மகளிர் கல்லூரியிற் கற்கின்றனர்.

இவ்வாக்கியத்திலே 'மக்கள்' என்ற பாற்பொதுச் சொல் ஆண்பாலை ஒழித்துப் பெண்பாலைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று.

(ii) இராமனின் மக்கள் இந்துக்கல்லூரி உதைபந்தாடடக் குழுவில் உள்ளனர்

இவ்வாக்கியத்திலே 'மக்கள்' பெண்பாலை ஒழித்து ஆண்பாலை உணர்த்திற்று

(iii) இந்த மாடு நான்கு படி பால் கறக்கும்.

இவ்வாக்கியத்திலே பொதுப்பெயரான மாடு, பசு வைக் குறித்தது.

(iv) இந்த மாட்டை வண்டியிற் பூட்டு.

இவ்வாக்கியத்தில் மாடு என்பது எருத்தைக் குறிக்க வந்தது.

2. விகாரம்:

பெயர்ச்சொல் ஒன்றின் எழுத்துக் கெட்டவிடத்தும் (விகாரமடைந்தவிடத்தும்) அச்சொல் உரிய பொருளைத் தருவது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: மரை போன்ற மலர்ப்பாதம். இங்கு 'தாமரை' என்ற சொல்லின் முதலெழுத்தாகிய 'தா' கெட்ட விடத்தும் அது மரை என்ற விலங்கை உணர்த்தாது குறிப்பாகத் தாமரை மலரை உணர்த்திற்று.

3. தகுதி:

அவையின் கண்ணே சொல்லத் தகாதவற்றைக் குறிப்பாக வேறு சொல்லாற் புலப்படுத்துவதும் அமங்கலமானவற்றை அமங்கலம் தோற்றாதவாறு பிறசொற்களாற் சொல்வதும் ஒரு குழுவிற்கு மட்டும் பொருள் விளங்கக் கூறுவதும் தகுதியின் பாற் படும்

உ-ம்: (i) இடக்கரடக்கல்: அவசியகருமம் முடித்து வந்தான் ஒருவனை "நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?" என்று கேட்டால் அவன் "நான் கால் கழுவி வருகிறேன்" என்பான் இங்குக் கால் கழுவி வரல் என்பது தகுதி காரணமாக அவசிய கருமத்தை உணர்த்திற்று இவ்வாறு கூறுவதை "இடக்கரடக்கல்" என்பர். (இக்காலத்தில் "நான் வெளிக்குப் போனேன்" என்பர். (பவ்வீ, பகரவீ என்பனவும் இதனுள் அடங்கும்)

(ii) மங்கலம்: இறந்தவரை அமரரானார், இறைவனடி சேர்ந்தார், இயற்கையெய்தினார் என்றல் தகுதி காரணமாய் அமங்கலத்தை மங்கலமாய் உரைப்பதாகும். இதனை 'மங்கலம்' என்பர். 'தாலி அறுந்தது' என்பதைத் 'தாலி பெருகிற்று' என்பதும்" காராட்டை 'வெள்ளாடு' என்பதும் கடிதத்தைத் 'திருமுகம்' என்பதும் மங்கல வழக்குகள்.

(iii) குழூஉக்குறி: ஒரு குழுவினர் தமக்கு மட்டும் விளங்கத் தக்கதாகப் பயன்படுத்தும் சொல் குழூஉக்குறி எனப்படும் சிறைப் பறவையான ஒருவனை அவன் கூட்டத்தவன், "மாமியார் வீடு போய் விட்டான்" என்த் தன் குழுவினர்க்கு உரைப்பானாயின் அதன் பொருள் தன் நண்பன் சிறை சென்றான் என்பதாகும் குடிகாரர் மது அருந்துவதை "ஊசி ஏற்றல்" என்பதும் பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறியென்பதும் குழூஉக்குறிகளே. (மதுவை முற்காலத்தில், 'சொல்விளம்பி' என்றனர்.)

4. ஆகு பெயர்:

பொருட்பெயர் முதலாக அறுவகைப் பெயர்களும் எண்ணலளவைக்குரிய நால்வகைப் பெயர்களும் தானிப்பெயர், கருவிப் பெயர், காரியப்பெயர், முதலானவையுமாகிய இயற்பெயர்களில் ஏதாவது ஒன்று அதனோடு இயைந்த பிற பெயருக்கு ஆகித் தொன்றுதொட்டு வழங்குமாயின் அஃது 'ஆகுபெயர்' எனப்படும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருள்முத லாறோ டளவைசொல் தானி
கருவி காரியம் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன ஆகு பெயரே.

(நன்னூல், சொல், பெயரியல் 37)

(i) பொருளாகுபெயர் : முதற்பொருளின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய சினையைக் குறிக்க வருவது

உ - ம் : மல்லிகை போன்ற மென்மை

இங்கு மல்லிகை என்பது முதற்பொருளாகிய கொடியைக் குறிக்காது சினையாகிய மலரைக் குறித்தது.

(ii) சினையாகு பெயர் : சினையின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய முதற்பொருளைக் குறிப்பது.

உ - ம் : தோகை ஆடியது.

தோகை (சிறகு) என்ற சினைப்பெயர் முதலாகிய மயிலைக் குறித்தது.

(iii) இடவாகுபெயர் : இடத்தின் பெயர் இடத்திலுள்ள பொருளைக் குறிப்பது

உ - ம் : உலகம் துயின்றது.

உலகம் என்ற இடப்பெயர் உலகில் வாழும் உயிரினங்களைக் குறித்தது.

(iv) தானியாகுபெயர்; இடத்திலுள்ள பொருளின் பெயரால் இடத்தைக் குறிப்பது

உ - ம் : புல், இங்கே வா.

புல் என்ற தானி (இடத்திலுள்ள பொருள்)யின் பெயரால் அதனைச் சுமந்து விற்கும் விற்பனையாளனாகிய தானத்தைக் குறித்தது.

(v) காலவாகுபெயர் : காலப்பெயர் தன்னோடு தொடர்புடைய வேறொன்றைக் குறிப்பது.

உ - ம் : மாரி பொழிந்தது.

இங்கு மாரி காலத்தைக் குறிக்கும் பெயர் அக்காலத்திற் பெய்யும் மழையைக் குறித்தது.

(vi) குணவாகு பெயர் : பண்புப்பெயர் அதனை உடைய பொருளைக் குறிப்பது.

உ - ம் : வெள்ளை அடித்தான்,

வெள்ளை என்ற குணப்பெயர் வெள்ளை நிறமுடைய சுண்ணாம்பைக் குறித்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(vii) தொழிலாகுபெயர் ; தொழிலின் பெயர் தொழிலின் பயனைக் குறிப்பது.

உ - ம் : புழுங்கல் காய்ந்தது.

புழுங்கலாகிய தொழில் புழுங்கி அவியும் நெல்லைக் குறித்தது.

(viii) எண்ணலளவையாகு பெயர் : எண்ணின் பெயர் எண்ணிற்குரிய பொருளைக் குறிப்பது.

உ - ம் : ஒன்று கொடுத்தால் எல்லாம் சரிவரும்.

ஒன்று என்ற எண்ணுப்பெயர் (ஒரு தரம்) அடிப்பதாகிய அடியைக் குறித்தது.

(ix) எடுத்தலளவையாகு பெயர் : நிறுத்தலளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளைக் குறிப்பது.

உ - ம் : சம்பல் அரைக்கக் காற் கிலோ தா.

காற்கிலோ ($\frac{1}{4}$ கிலோ) என்ற எடுத்தலளவை, அதனோடு தொடர்புடைய மிளகாயைக் குறித்தது.

(x) முகத்தலளவையாகுபெயர் : முகத்தலளவைப் பெயர் தொடர்புடைய பொருளைக் குறிக்க வருவது.

உ - ம் : விளக்கெரிய ஒரு இலீற்றர் போதும்.

இலீற்றர் என்ற முகத்தலளவைப் பெயர் மண்ணெய்யைக் குறித்தது.

(xi) நீட்டலளவையாகுபெயர் : நீட்டலளவைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளைக் குறிப்பது

உ - ம் : இரண்டு மீற்றர் சட்டைக்குப் போதும்.

மீற்றர் என்ற நீட்டலளவைப் பெயர் அதனோடு தொடர்பான துணியைக் குறித்தது.

(இக்காலத்தில் அறிவியலின் தொடர்பால் அளவைகள் பல புதியவாகத் தமிழில் நுழைந்துள்ளன எனவே அவை யாவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டால் ஆகுபெயரின் தொகை எல்லை கடந்து பெருகிவிடும். இந்த நான்குவகை ஆகு பெயர்களையும் (VIII - XI) ஒரே வகையாக்கி அளவையாகு பெயர் என வழங்குவது பொருத்தம்.)

(xii) சொல்லாகுபெயர் : சொல், அதன் பொருளுக்காதல்.

உ - ம் : இந்தப் பாட்டுச் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது.

பாட்டு என்ற சொல் பாட்டின் பொருளைக் குறிக்கின்றது

(xiii) கருவியாகுபெயர் : கருவியின் பெயர் அந்தக் கருவியாலாக்கப்பட்ட பொருளைக் குறிக்க வருவது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: புதுமைப்பித்தனின் எழுத்து ஆற்றல் மிக்கது.

எழுத்து என்ற கருவிப்பெயர் அக்கருவியாலாக்கப்பட்ட ஆக்கத்தை (சிறுகதையை)க் குறித்தது.

(xiv) காரியவாகுபெயர்: காரியத்தின் பெயர் கருவியைக் குறிப்பது

உ-ம்: எழுத்தாளர் தரமான இலக்கியம் படைத்தல் வேண்டும்

இலக்கியம் என்ற காரியப் பெயர் கருவியாகிய நூல்களைக் குறித்தது.

(xv) கருத்தாவாகுபெயர்: செய்தவன் பெயராலே செய்யப் பட்ட பொருளை அழைப்பது

உ-ம்: கல்கி படித்தேன்,

கல்கி என்ற எழுத்தாளர் தொடக்கிய பத்திரிகை கருத்தா வாகிய அவர் பெயராலே குறிக்கப்பட்டது,

(xvi) உவமையாகுபெயர்: உவமானத்தின் (ஒப்பிடும் பொருளின்) பெயரால் உவமேயத்தைக் (ஒப்பிடப்படும் பொருளை) குறிப்பது.

உ-ம்: சிங்கம் வந்தான்.

சிங்கம் என்ற உவமானம் வீரனாகிய உவமேயத்தைக் குறிக்க வந்தது.

(xvii) அடையடுத்த ஆகுபெயர்: பெயர் என்பது ஒரு சொல்லா அமைய வேண்டியது. சிலவேளைகளில் ஆகுபெயரா கிய ஒரு சொல்லின் இயல்பை விளக்க அதன் முன்னால் அடை சேர்க்கப்படின் அவ்வாறமையும் ஆகுபெயரை அடையடுத்த ஆகுபெயரென்பர்.

உ-ம். வெற்றிலை நட்டான்.

இங்கு 'இலை' என்ற சினையாகுபெயர் தனக்கு அடையாக வெறுமை என்ற சொல்லைப் பெற்றது.

(xviii) இருமடியாகுபெயர்: ஒரு பெயர் அதனோடு தொடர் புடைய வேறொன்றுக்காகி அந்த வேறொன்றும் தன்னோடு தொடர்பான இன்னொன்றைக் குறிப்பின் அது இருமடியாகு பெயராகும்.

உ-ம்: கார் சிறந்தது: கார் என்பது கருமை, (1) அது கருமை நிறமுடைய மேகத்தைக் குறித்தது. (2) அந்த மேகம் பெய்யும் பருவத்தைக் குறிக்க வந்தமையால் இஃது இருமடியாகு பெயர்.

(xix) மும்மடியாகுபெயர்: மூன்றாவது தொடர்பைப் புலப் படுத்தி வருவது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: கார் விளைந்தது.

கார் கருமைஉடைய மேகத்துக்காய் (1) பின்பருவத்துக்காகி (2) அந்தப் பருவத்தில் விளையும் பயிரைக் குறித்தது (3)

5, முதற்குறிப்பு:

வாக்கியத்தின் முதற்சொல் அவ்வாக்கியத்தின் முழுமையையும் குறிப்பால் உணர்த்துவது.

உ-ம்: 'நற்றிணை' என்றதொடர் 'நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை' எனத் தொடரும் வெண்பா முழுவதையும் குறிப்பது.

தொகைக் குறிப்பு:

எண்ணுத் தொகை அவ்வெண்ணுக்குரிய பொருள்களைக் குறிப்பாற் புலப்படுத்துவது.

உ-ம்: நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி

நாலும் என்பது நாலடியாரையும் இரண்டும் என்பது திருக்குறளையும் குறிப்பால் உணர்த்தின.

7. பிறகுறிப்பு:

பிறவழியாகக் (ஏதோ ஒரு வழியிலே) குறிப்புப் பொருள் தருவது

உ-ம்: வேங்கை என்பது வேகுங்கை எனவும் வேங்கைப்புலி எனவும் இரு பொருளைப் புலப்படுத்தின.

வேற்றுமை

ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கு மீறாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

(நன்னூல், சொல், பெயரியல் 31)

பெயரானது உருபு ஏற்றோ ஏற்காமலோ பொருளை வேறுபடுத்தினால் அது வேற்றுமை எனப்படும். (உருபு என்பது பெயரின் ஈற்றிலே பொருளை வேறுபடுத்த வரும் இடைச்சொல்.) பெயரின் முதன்மையான இயல்பு வேற்றுமையை ஏற்றுப் பொருளில் வேறுபாடுணர்த்தலே என்பதும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

*முதலாம் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை. எட்டாம் வேற்றுமை என வேற்றுமை எட்டாக வகுக்கப்படும்

---

* எட்டு வேற்றுமைகளையும் தொல்காப்பியர் பெயர் வேற்றுமை, ஐயென் வேற்றுமை, ஒடுவென்வேற்றுமை, குவென் வேற்றுமை, இன்னென்வேற்றுமை, அதுவென்வேற்றுமை, கண்ணென் வேற்றுமை, விளிவேற்றுமை என்ற பெயர்களால் வழங்குவார். முதனாம் வேற்றுமை முதலிய வழக்குகள் வடமொழி இலக்கண மரபைத் தழுவியன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முதலாம் வேற்றுமை

பெயர்ச்சொல் வாக்கியத்தில் எழுவாயாக வரின் அதுவே முதலாம் வேற்றுமை. இதற்கு உருபிடைச்சொல் இல்லை. எனவே இவ்வேற்றுமை ஏற்கும் பெயர் திரிபடையாது. இதனை எழுவாய் வேற்றுமை எனவும் வழங்கலாம்.

முதலாம் வேற்றுமை வினை, வினா, பெயர் ஆகியவற்றை முடிக்கும் சொற்களாய் (பயனிலைகளாய்) ஏற்கும்.

உ-ம்: i. கந்தன் வந்தான்
இராமன் கரியன்
கமலம் வருக
இன்பம் உண்டு
} வினையை முடிக்குஞ் சொல்லாய்க் கொள்ளல்.

ii. கந்தன் யார்? — வினாவை முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளல்.

iii இராமன் என் தம்பி - பெயரை முடிக்கும் சொல்லாகக் கொள்ளல்.

முதலாம் வேற்றுமைக்கு வேற்றுமையுருபு இல்லையெனினும் சொல்லுருபு உண்டு. வேற்றுமையுருபு என்பது இடைச்சொல். இடைச்சொல் தனித்து நிற்கும் பொழுது பொருளை வெளிப் படுத்தாது(ஐ, ஆல் இவைபோல்வன.)சொல்லுருபு என்பது பொரு ளுடைய சொல், வேற்றுமை உருபாகவும் பயன்படும்.

முதலாம் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபுகளாவன:

ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான் (பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகியனவும் தத்தமக்குரிய பால் காட்டும் விகுதிபெற்று முதலாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாகு லாம். உ-ம்: ஆனவன், ஆனவர், ஆனது இவை போல்வன) என்பவன், என்பது, என்பவை (எனப்பட்டவன், எனப்பட்டது. எனப்பட்டவை என்ற செயப்பாட்டு வினைகள் திரிந்து என்பவன் முதலாக வந்தன)

உ-ம்: சந்திரனானவன் வந்தான்.
இலங்கை என்பது தீவு

இரண்டாம் வேற்றுமை

இதற்கு உருபு ஐ இவ்வுருபை ஏற்ற பெயர்ச்சொல் செயப் படுபொருளாக வேற்றுமையடையும். செயப்படுபொருளானது ஆக்கப்படுபொருள், அழிக்கப்படுபொருள், அடையப்படுபொருள்' துறக்கப்பட்டுபொருள். ஒக்கப்படுபொருள், உடைமைப் பொருள் என ஆறுவகையாய் அமையும். இவற்றை முறையே ஆக்கல்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை எனவும் சுருக்கமாக வழங் லாம்.

உ-ம்: வீட்டைக் கட்டினான்—ஆக்கல்
பகைவரை வதைத்தான்—அழித்தல்
வீட்டை அடைந்தான்—அடைதல்
குடும்பத்தை விட்டான்—நீக்கல் (துறத்தல்)
சிங்கத்தை ஒத்தவன்—ஒத்தல்
செல்வத்தை உடையவன்—உடைமை.

இவற்றிலே கட்டினான், வதைத்தான், அடைந்தான், விட்டான் என்ற நான்கும் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள். ஒத்தவன், உடையவன் என்பவை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள். (இவ்விருவகை வினைமுற்றுக்கள் பற்றி வினை என்ற பகுதியில் விளக்கம் உண்டு.)

மூன்றாம் வேற்றுமை

ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு என்பன இவ்வேற்றுமைக்கான உருபுகள், கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்களை இவ்வுருபு ஏற்ற பெயர்ச்சொல் பெறும்.

1 கருவிப்பொருள்	கருத்தாப்பொருள்	3 உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்
1 வாளால் (வாளான்) வெட்டினான்	அகத்தியனால் உரைக்கப்பட்ட பொருள் 1	*தூங்குகையான் (கையால்) ஓங்கு நடைய
2 *கொடியொடு (கொடியோடு) துவக்குண்டான்	2	இராமனொடு (இராமனோடு) தம்பி வந்தான்

கருவிப்பொருள் என்பது முதற்கருவி எனவும் (மூலப்பொருள்) துணைக்கருவி (துணைப்பொருள்) எனவும் கருத்தாப் பொருள் என்பது ஏவுதற் கருத்தா (ஏவிச் செய்விப்பவன்) எனவும் இயற்றுதற் கருத்தா (தானே செய்பவன்) எனவும் இவ்விரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்படும் மேலே துணைக்கருவிக்கும் இயற்றுதற் கருத்தாவுக்கும் உதாரணங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மற்றவற்றிற்கு உதாரணம்:

---

*தூங்குகின்ற தும்பிக்கையோடு ஓங்கிய நடையை உடையன (யானைகள்) என்பது பொருள். துவக்குண்டான் என்பதற்குப் பொருள் கட்டுண்டான் என்பது. கொடியாற் கட்டப்பட்டான் என்பது வாக்கியப் பொருள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(i) பலகையாற் செய்த மேசை — முதற்கருவிப் பொருள்.

(ii) கட்டட நிபுணனாலாக்கப்பட்ட மாளிகை — ஏவுதற் கருத்தாப் பொருள்.

மூன்றாம் வேற்றுமைக் கருத்தா. ஆல் உருபு ஏற்காதும் சில இடங்களில் அவ்வேற்றுமைப் பொருள் உணர்த்தும்.

உ - ம்: கம்பன் யாத்த இராமாயணம் (கம்பனால் ஆக்கப்பட்ட இராமாயணம் -)

இக்காலப் பிரயோகம்:

இக்காலத்தில் ஆன் உருபும் ஒடு உருபும் அருகியே வழங்குகின்றன. ஆல் என்பதை 'ஆலே' என ஏகாரச் சாரியை சேர்த்தும் உருவாக்குவதுமுண்டு.

உ - ம்: அவனாலே ஆக்கப்பட்ட நூல்.

இன்று 'ஆல்' கருவி கருத்தாப் பொருளிலும் ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் மட்டுமே கையாளப்படுகின்றன. ஆன், ஆன் பிற்காலத்தில் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளையும் ஒடு, ஒடு கருவி கருத்தாப் பொருளையும் இழந்துவிட்டன போலும்.

மூன்றும் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபுகள்

ஒடு, ஒடுவிற்குப் பதில் உடன், கொண்டு என்ற சொல் உருபுகள் இக்காலத்திலே பெரும்பாலும் கையாளப்படக் காணலாம்..

உ - ம்: இராமனுடன் கந்தன் சென்றான்
பேனை கொண்டு எழுதினான்

'ஆல்' உருபுக்கு ஏகாரத்தைச் சேர்த்து வழங்குவது போல உடன்' என்ற சொல்லுருபிற்கும் ஏகாரம் சேர்த்து வழங்குவதுண்டு.

உ - ம்: கந்தனுடனே சென்றான்,

'ஒடு' உருபிற்கு ஒப்புப் பொருளும் பெரும்பான்மையாகக் கையாளப்படுகின்றது.

உ - ம்: அவனைச் சிங்கத்தோடு (சிங்கத்துடன் . ஒப்பிடலாம்.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு', இவ்வேற்றுமை வினையையும் பெயரையும் முடிக்கும் சொற்களாகக் கொள்ளும்.

நான்காம் வேற்றுமையுருபுக்கான பொருள்களும் உதாரணங்களும் பின்வருமாறு:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருள்	உ - ம்
கொடை	— புலவர்க்குப் பொன் கொடுத்தான்.
பகை	— கீரிக்குப் பாம்பு பகை
நட்பு	— இராமனுக்கு நண்பன் சுக்கிரீவன்.
உறவு	— தசரதனுக்கு மகன் இராமன்.
தகுதி	— அறிஞனுக்கு உரியது அடக்கம்.
முதற்காரணகாரியம்	— மேசைக்கு மரம் வாங்கினான்
நிமித்த காரணகாரியம்	— பரிசு பெறுதற்குப் போட்டியிட்டான்.

நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபுகள்:

பொருட்டு, ஆக, நிமித்தம், என்று (இக்காலப் பிரயோகம்) என்பன நான்காம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகளாகப் பயன்படும்.

பொருட்டு என்ற சொல்லுருபு வருமிடங்களிற் பெயர்ச் சொல்லை அடுத்து, இன் சாரியை வருதலும் உண்டு.

உ - ம்: கூலிப்பொருட்டு வேலை செய்தான்
கூலியின் பொருட்டு வேலை செய்தான்.

'ஆக' ஆய் என்ற சொல்லுருபுகள் 'கு' வ்வுருபைத் தொடர்ந்தே எப்பொழுதும் வரும்.

உ - வீட்டுக்காக (வீட்டுக்காய்) நிலம் வாங்கினான்.

நிமித்தம் என்ற சொல்லுருபு 'இன்' சாரியையை அடுத்தும் வரும்:

உ - ம்: கூலி நிமித்தம் வேலை செய்தான்.
கூலியின் நிமித்தம் வேலை செய்தான்.

'என்று' என்னும் சொல்லுருபு, 'ஆக' என்ற சொல்லுருபைத் தொடர்ந்தும் வரும்

உ - ம்: கூலிச்சென்று வேலை செய்தான்.
கூலிக்காகவென்று வேலை செய்தான்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல், இன், இதற்குரிய பொருள்களும் உதாரணங்களும் பின்வருவன: (இது பெயரை யும் வினையையும் முடிக்கும் சொல்லாகப் பெறும்.)

பொருள்	உதாரணம்
1. நீங்கல்	— ஊரில் நீங்கினான்
	— ஊரின் நீங்கினான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருள்	உதாரணம்
ii. எல்லை	— அநுராதபுரத்தின் வடக்கு வவுனியா.
	— யாழ்ப்பாணத்தின் கிழக்கு சாவகச்சேரி
iii. ஒப்பு	— இவனின் அவன் நல்லன்
	— அவனில் இவன் பெரியன்
iv. ஏது (காரணம்)	— படிப்பிற் சிறந்தவன் பரம்
	— படிப்பின் உயர்ந்தவள் கமலம்

ஒப்புப் பொருள் பற்றிய ஒரு விளக்கம்

இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் ஒக்கப்படுபொருள் கூறப்பட்டுள்ளது, ஐந்தாம் வேற்றுமையிலும் ஒப்புப் பொருள் வருகின்றது. எனினும் இரண்டிற்கும் ஓர் அடிப்படை வேறுபாடு உள்ளது.

இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கூறப்படும் ஒப்பு, வேற்றுமையான இரு பொருள்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமையாகும்.

உ-ம்: புலியை ஒத்தவன் பொன்னன்.

புலியாகிய உவமானமும் பொன்னனாகிய உவமேயமும் பல பண்புகளிலும் வேறுபட்டவை வீரம், ஆற்றல் என்பவற்றில் மட்டுமே புலிக்கும் பொன்னனுக்குமிடையே ஒற்றுமையுண்டு

ஐந்தாம் வேற்றுமையில் வரும் ஒப்புப்பொருள், ஒற்றுமையுடைய இரு பொருள்களினிடையே காணப்படும் வேற்றுமையைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்துகின்றது.

உ-ம்: இராமனில் வேலன் கரியன்.

இவ்வுதாரண வாக்கியத்தில் வரும் இராமனும் வேலனும் பல பண்புகளிலே ஒப்புமை உடையோர். இருவருக்கும் உள்ள வேற்றுமை கறுப்பாகிய நிறம் ஒன்றே. இத்தகைய ஒப்பீட்டினை 'உறழ்வு' என்ற சொல்லாலே தொல்காப்பியம் குறிக்கும்.

ஐந்தாம் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபுகள்:

இல், இன் உருபுகளோடு இருந்து, நின்று ஆகிய சொல்லுருபுகளும் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளினை உணர்த்த வருதல் உண்டு

உ—ம்:	(i)	வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டான். வீட்டினின்று சென்றான்.	நீங்கல்
	(ii)	வீட்டிலிருந்து கூப்பிடுதொலை. வீட்டினின்று கூப்பிடுதொலை.	எல்லை

இருந்து, நின்று என்பவற்றோடு 'உம்'முச் சாரியை சேர்த்து வழங்கலும் உண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: வீட்டினின்றும் புறப்பட்டான்.
வீட்டிலிருந்தும் புறப்பட்டான்.

காட்டிலும், பார்க்கிலும், விட என்ற சொல்லுருபுகள் ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருளில் வருதல் உண்டு இவ்வாறு வருமிடங்களிற் பெயர்ச் சொல்லோடு ஐகாரச் சாரியையைச் சேர்த்தலும் நிகழும்.

உ-ம்: அவனைக் காட்டிலும் இவன் நல்லன்.
இவனைப் பார்க்கிலும் அவன் சிறியன்.
அவனை விட இவன் கொடியன்

ஆறாம் வேற்றுமை

இதற்கு அது, ஆது, அ என்னும் மூன்று உருபுகள் கூறப்படுகின்றன. பொருள், உடைமையாகும். உடைமையைக் கிழமை என்ற பெயராலும் வழங்குவர். கிழமை இருவகைப்படும். அவை தற்கிழமை, பிறிதின்கிழமை எனப்படும்.

(i) தற்கிழமை; தன்னிலிருந்து வேறாக்க முடியாத உடைமைப் பொருள்.

(ii) பிறிதின்கிழமை; தன்னிலிருந்து வேறான தனக்கு உடைமையாயுள்ள பொருள்.

அது, ஆது என்ற உருபுகள் ஒருமைக்கும் (உடைமையாயுள்ள ஒரு பொருளுக்கும்) அ என்ற உருபு பன்மைக்கும் (பல பொருள்களுக்கும்) கையாளப்படும்.

உ-ம்:

	தற்கிழமை	எண்
i)	இராமனது கண்-உறுப்புத் தற்கிழமை	ஒருமை
ii)	சாத்தனது கருமை-பண்புத் தற்கிழமை	,,
(iii)	அவனது வரவு-தொழிலாந் தற்கிழமை	,,
(iv	நெல்லது குவியல்-ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை	,,
(v)	படையது அணி-பலவின் கூட்டத் தற்கிழமை	,,
(vi)	அரிசியது மா-ஒன்றுதிரிந்து வேறான தற்கிழமை	,,

	பிறிதின்கிழமை	எண்
i.	எனது புத்தகம்-பொருட்பிறிதின் கிழமை	ஒருமை
ii	தமிழரது நிலம்-இடப்பிறிதின் கிழமை	,,
iii.	தொழிலாளரது யுகம்-காலப் பிறிதின் கிழமை	,,

சினை, குணம், தொழிலாகியன பிரிக்கமுடியாத கிழமைகளாதலால் அவை தற்கிழமை என்ற பிரிவுள் அடக்கப்பட்டன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'அது' என்ற வேற்றுமையுருபு வருமிடங்களில் 'ஆது' உருபை யும் கையாளலாம்.

உ-ம்: எனாது புத்தகம்.

எனினும் 'ஆது' என்பது வழக்கில் இல்லை.

'அ' உருபு பன்மைக்கு வர உதாரணம்:

உ-ம்: என கைகள், உன புத்தகங்கள்

இன்று 'அ' உருபு பன்மைப் பொருளிலே கையாளப்படுதல் இல்லை. 'அது' உருபே பன்மையையும் குறிக்கக் கையாளப் படும்.

உ-ம்: எனது புத்தகங்கள்.

ஆறாம் வேற்றுமை உருபு அஃறிணைக்கு மட்டுமன்றி உயர் திணைக்கும் கையாளப்படல் இன்றுள்ள வழக்கு இவ்வாறு கையா ளும் பொழுது ஆறாம் வேற்றுமை, அவ்விடங்களிலே தனக்குரிய உடைமைப் பொருளினை இழந்து உறவு, பகை, நட்பு ஆகிய நான்காம் வேற்றுமைப் பொருள்களைப் பெறுகின்றது

உ-ம்: கந்தனது மைந்தன் - உறவுப்பொருள் பெற்றது
இராமனது பகைவன் - பகைப்பொருள் பெற்றது.
கண்ணனது நண்பன் - நட்புப்பொருள் பெற்றது.

ஆறாம்வேற்றுமை தொடர்பான சிக்கல்:

ஆறாம் வேற்றுமை தவிர்ந்த மற்றைய வேற்றுமைகளைச் சொற்றொடரில் முன்பின்னாக மாற்றினாலும் வழுவில்லை.

உ-ம்
i. வந்தான் கந்தன்-முதலாம் வேற்றுமை
ii. கட்டினான் வீட்டை-இரண்டாம் வேற்றுமை
iii. எழுதினான் பேனையால்-மூன்றாம் வேற்றுமை
iv. தம்பி இராமனுக்கு-நான்காம் வேற்றுமை
v. பெரியவன் அவனில்-ஐந்தாம் வேற்றுமை.
vi. — —
vii. இருந்தான் வீட்டுக்கண்-ஏழாம் வேற்றுமை
viii. வா மகனே-எட்டாம் வேற்றுமை

ஆறாம் வேற்றுமையை முன்பின்னாக மாற்றிவிட்டால் அவ் வேற்றுமையுருபேற்ற பெயர், குறிப்புவினைமுற்றாக மாறி விடு கிறது.

உ-ம்: புத்தகம் எனது - குறிப்புவினைமுற்று.

உடைமைப் பொருள் இன்னது என்று கூறாது ஆறாம்வேற் றுமை யுருபைச் சேர்த்தால் அவ்விடங்களிற் பெயர்ச்சொல் வினை யாலணையும் பெயராய் மாறுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: அடித்தவனது போயிற்று-வினையாலணையும் பெயர் இவ்வாறு பெயர், வினையாக மாறுகின்ற நிலைமை காரணமாக ஆறாம்வேற்றுமை மற்றவற்றினின்றும் வேறுபட்ட ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒருமை, பன்மை வேறுபாடு குறிக்கப்படுதலும் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு மட்டுமேயாம்.

'அது' என்ற ஆறாம்வேற்றுமையுருபினை இடைச்சொல்லாகக் கொள்ளாமல் (உருபிடைச்சொல்) அதனைத் 'து' விகுதி பெற்ற சொல்லுருபாகக் (சுட்டுப்பெயர்) கொண்டு மயங்கியமையாலேயே இச்சிக்கல் உண்டாயிற்று என மொழியியலார் கருத்துத் தெரிவிப்பது சிந்தித்தற்கு உரியது.

நன்னூலாரின் காலத்திற்கு முன்பே ஆறாம் வேற்றுமையுருபு உயர்திணைப் பலர்பாலையும் உறவுப் பொருளையும் குறித்து வழங்கப்பட்டமைக்கு ''நினதடியா ரொடல்லால்'' என்ற திருவாசகச் சொற்றொடரும் சான்றாகும்.

ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு

'உடைய' என்ற சொல்லுருபு ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உரியது

உ-ம்: என்னுடைய புத்தகம்.
என்னுடைய புத்தகங்கள்

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமைக்குக் * கண், கால், தலை, இடை, வாய், திசை, வயின், முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல், பின், பாடு, அளை, தேம், உழை, வழி, உண், உழி, உள், அகம், புறம், இல் என்ற பல உருபுகள் நன்னூலிலே தரப்பட்டுள்ளன. நாவலரவர்கள் கண், இல், உள், இடம் என்ற நான்கு உருபுகளை மட்டுமே தமது இலக்கணச்சுருக்கத்திலே தந்துள்ளார். 'இல்' உருபு இன்று மிகுதியாகக் கையாளப்படும் எனினும் மேல், கீழ், முன், பின், உள், கண் என்பனவும் தேவை நோக்கிக் கையாளப்படுகின்றன.

ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் தரும். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், ஆகிய ஆறுவகைப் பெயர்ப்பொருள்களையும் இடமாகக் கொண்டு இவ்வேற்றுமை அமைகின்றது.

i. மேசையில் உள்ளது புத்தகம்—பொருள் இடமாயிற்று
ii. கொழும்பில் உள்ளது வெள்ளவத்தை-இடம்இடமாயிற்று

---

* 'கண்' என்பதை வேற்றுமை உருபிடைச் சொல்லாகக் கொள்ளும் தொல்காப்பியர் அதனைச் சொல்லுருபாகவும் அடுத்து வரும் நூற்பாவிலே குறிப்பதன் காரணம் விளங்கவில்லை.
(தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல் 8, 82)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

iii. மாரியில் மழை பெய்யும்—காலம் இடமாயிற்று.
iv. கருமையில் உள்ளது அழகு—குணம் இடமாயிற்று.
v. கையில் உள்ளது மச்சம் — சினை இடமாயிற்று.
vi. முயற்சியில் உள்ளது நுண்ணேற்றம்-தொழில் இடமாயிற்று

ஏழாம் வேற்றுமையுருபேற்று முதலிலிருந்து பிரிக்கமுடியாப் பொருள்களாகக் குணம், சினை, தொழில் சார்ந்த இடப் பெயர்கள் உள்ளன. எனவே அவை தற்கிழமைத் தொடர் புடையன. மற்றைய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைத் தொடர் புடையன.

எட்டாம் வேற்றுமை

எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை எனினும் எழுவாய் வேற்றுமை போலன்றி இது பெரும்பாலுந் திரிபடைந்தே தனக்குரிய விளிப்பொருளை (அழைத்தற் பொருளை)த் தருகின்றது.

எட்டாம் வேற்றுமை விளி ஏற்கும்பொழுது திரியாது இயல்பாக நிற்பதற்கு உதாரணம்:

தம்பி, வா.

திரிபடைவதற்குச் சில உதாரணங்கள்:

பெயர்		விளியேற்று அடைந்த வடிவம்
i. கந்தன்	—	கந்தனே - 'ஏ' காரம் தோன்றியது. கந்தா - ஈறு கெட்டுத் 'த' விலுள்ள உயிர் நீண்டது.
ii. ஐயன்	—	ஐய - ஈறு கெட்டது. ஐயா - ஈறு கெட்டு 'ய' விலுள்ள உயிர் நீண்டது. ஐயாவோ - ஈறு கெட்டு உயிர் நீண்டு, 'ஓ' பெற்றது.
iii. அன்னை	—	அன்னாய் - ஈற்று 'ஐ' — 'ஆ' ஆகி 'ய்' பெற்றது.
iv மக்கள்	—	மக்காள் - ஈற்றயலெழுத்தான 'க' விலுள்ள உயிர் நீண்டது.

விளிகள் அண்மைவிளி, சேய்மைவிளி, புலம்பல்விளி எனவும் பிரிக்கப்படும்:

உ-ம்: i. அண்மைவிளி: தம்பி (ஈறு திரிபடையாது நின்றது.)

ii. சேய்மைவிளி: மாஅல், சிறாஅரி (உயிரளபெடை பெற்றது.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

iii. புலம்பல்விளி: அம்மவோ ('அம்மை என்பதன் ஈற்று ஐ கெட்டு 'அ' வந்து அதனைத் தொடர்ந்து ஓகாரம் வந்தது)

விளி ஏற்காத பெயர்கள்:

விளிப்பெயர்கள் முன்னிற்பாரையும் படர்க்கையாரையுமே சுட்டி வருவன. எனவே தன்மைப் பெயர்கள் விளி ஏற்காமை இயல்பே. வினாப்பெயர்களும் (யாவன்? எவன்?), சுட்டுப் பெயர்களும், முன்னிலைப் பெயர்களும் (நீ, நீர், நீங்கள்), படர்க்கைப் பெயர்களும் (தான், தாம் மட்டும்) விளி ஏற்கா.

இக்காலப் பிரயோகம்:

இன்று திரிபுபெற்று வந்த விளிவேற்றுமைக்குரிய சில பெயர்கள் எழுவாயாகவும் (முதலாம் வேற்றுமை) அமைதல் உண்டு.

உ - ம்: ஐயா வந்தார், அம்மா சென்றார்.

வேற்றுமை மயக்கம்

யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.
(நன்னூல், சொல். பெயரியல் 60)

ஒரு வேற்றுமையின் உருபு நிற்கவேண்டிய இடத்தில் மற்றொரு வேற்றுமையுருபு நிற்றல் வேற்றுமை மயக்கம் எனப்படும்.

இஃது இரண்டு வகைப்படும்

(i) பொருண் மயக்கம்.

(ii) உருபு மயக்கம்.

(அ) பொருண் மயக்கம்:

ஒரு வேற்றுமையின் உருபானது தனக்குரிய பொருளையுந் தந்து அதே வேளையிலே பிற வேற்றுமைப் பொருளையுந் தருவது

உ - ம்: (i) தூணிற் சார்ந்தான்.

சார்தல் என்னும் அடையப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உரியது. இங்கு 'இல்' என்ற ஏழாம் வேற்றுமையுருபு அந்தப் பொருளையுந் தந்து தனக்குரிய இடப்பொருளையுந் தந்தது.

உ - ம்: (ii) ஊரை நீங்கினான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஐ' நீங்கற் பொருளாகிய ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளையும் தனக்குரிய துறக்கப்படு பொருளையும் தந்து நின்றது.

(தொல்காப்பியர் இழவு (இழத்தல்) எனக் கூறியதனை 'நீத்தல்' என்று பெயரிட்டு நன்னூலார் கையாண்டார். ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளாய்த் தொல்காப்பியர் பற்றுவிடுதல் என உரைத்ததை நன்னூலார் 'நீங்கல்', என்று பொருள் கொண்டார். நாவலர் இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு நீத்தலுக்குத் துறத்தல் என்றும், ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கு நீங்கல் என்றும் பொருள் கொண்டார் தொல்காப்பியரின் கருத்துப்படி துறத்தல் என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கே உரியது (எனினும் இந்தப் பொருள் நுட்ப வேறுபாடுகள் இக்காலத்திலே பெரிதுபடுத்தப்படுவதில்லை)

(ஆ) உருபு மயக்கம்:

ஒரு வேற்றுமையின் உருபானது அதற்குரிய பொருளை இழந்து வேறொரு வேற்றுமையின் பொருளைத் தந்து நிற்பது:

உ-ம்: (i) ஊருக்குச் சென்றான்: நான்காம் வேற்றுமைக்கு அடையப்படுபொருள் இல்லை. அஃது இரண்டாம்வேற்றுமைக்கே உரியது. எனவே ஊரைச் சென்றான் (அடைந்தான்) என இரண்டாம்வேற்றுமைக்குரிய பொருளினைத் தந்து (அடையப்படுபொருள்) தனக்குரிய பொருள் எதனையுந் தராமையால் இஃது உருபு மயக்கமாகும். ('கு' வை வேற்றுமையுருபாகவன்றிச் சாரியையாகவும் கொள்வர்)

(ii) காலத்தினாற் செய்த உதவி: இங்கு மூன்றாம் வேற்றுமை 'ஆல்' உருபு, கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சியாகிய தனக்குரிய பொருள் எதனையுந் தராது காலத்திற் செய்த உதவி என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் தந்து நின்றமையினால் இஃது உருபு மயக்கம்.

பெயர்கள் வேற்றுமையுருபை ஏற்கும்போது அடையும் மாற்றங்கள்

(i) தன்மைப் பெயர்களாகிய யான், யாம், யாங்கள் என்பன முறையே என், எம், எங்கள் என மாற்றமடையும். இவ்வாறு மாற்றமடைந்த பின் என்னை, எம்மை, எங்களை என்றவாறு உருபேற்று நிற்கும்.

(ii) முன்னிலைப் பெயர்களாகிய நீ, நீர், நீங்கள் என்பன உன், உம், உங்கள் என மாற்றமடைந்து உருபேற்கும், நின்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனவும் மாறுவதுண்டு. அஃது இக்கால வழக்கில் இல்லை. ('நீயிர், நீவிர், நான் என்பன முதலாம் வேற்றுமையையன்றி மற்றைய ஏழுவேற்றுமைகளையும் ஏற்கா (நன்னூல்)

(ii) தான், தாம், தாங்கள் என்ற படர்க்கைப் பெயர்கள் முதல் குறுகித் தன், தம், தங்கள் என மாறி உருபேற்கும்

பெயர்கள் சாரியைகளை ஏற்றல்:

இவ்வாறு மாறிய பெயர்கள் உருபேற்கையிலே ஒலிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கருதியும் ஒலிநயம் கருதியும் சாரியைகளைப் பெறுவது வழக்கம்

உ-ம்: (i) தன் + அ + கு = தனக்கு - அகரச்சாரியை வந்தது. இவ்வாறு தமக்கு என்பதற்கும் வந்தது.

(ii) தங்கள் + உ + கு = தங்களுக்கு (தங்கட்கு எனவும் வரும்) என உகரச் சாரியை வந்தது.

அஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் வேற்றுமையுருபு ஏற்கு மிடங்களிலே 'இன்' சாரியை பெறும்

(i) பறவையினை, பறவையினால், பறவையினது, பறவையின்கண், நான்காம் வேற்றுமை இயல்பாக வரும். உ-ம்: பறவைக்கு ஐந்தாம் வேற்றுமையில் 'இன்' உருபே வருவதால் மேலும் ஒரு சாரியை வேண்டப்படாது விளிவேற்றுமை, திரிபுப் பெயராகும்

(ii) கிளியினை, கிளியினால், கிளியினது, கிளியிற்கு. (இன், 'இற்' ஆயிற்று, இன்று 'கிளிக்கு' என்றே வழங்குவர்) கிளியினது, கிளியின்கண் (கிளியினுக்கு என உகரச்சாரியையும் 'இன்' சாரியையுடன் ஒட்டிவரும்)

(iii) ல், ள், ர் முதலாகிய இடையின மெய்களும், ன், ண் முதலாகிய மெல்லின மெய்களும் ஈறாக வருமிடங்களில் உகரச் சாரியை வரும்.

(i) உ-ம்: கல்லுக்கு, முள்ளுக்கு, தேருக்கு.
இன் சாரியையும் வரலாம்.
உ-ம்: கல்லிற்கு, முள்ளிற்கு, தேரிற்கு.

(ii) உ-ம்: பொன்னுக்கு, மண்ணுக்கு.
இன் சாரியையும் வரலாம்.
உ-ம்: பொன்னிற்கு, மண்ணிற்கு.

8

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iv) ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய, ஆ, மா, கோ என்பன உருபேற்குமிடத்து 'இன்' சாரியையும் சிலவிடங்களில் 'ன்' சாரியையும் பெறும்.

உ-ம்:

ஆவினை, கோவினை, மாவினை (ஆவை, கோவை, மாவை)
ஆவினால், கோவினால், மாவினால் (ஆவால், கோவால், மாவால்)
ஆவிற்கு, கோவிற்கு, மாவிற்கு (ஆவுக்கு, கோவுக்கு, மாவுக்கு)
ஆவினது, கோவினது, மாவினது (ஆவது, கோவது, மாவது)
ஆனுக்கு, ஆன்கண் (ஆனது என்பன வழக்கிலில்லை) ஆனினை ..
ஆனின்கண், கோனின்கண், மானின்கண்

(v) சுட்டுப்பெயர்களான அது, இது, உது ஆகியவற்றோடும் எது, என்ற வினாப் பெயரோடும் அன் சாரியை வரும்.

அதனை இதனை உதனை
அதனால் இதனால் உதனால்
அதற்கு இதற்கு உதற்கு

வினாப்பெயர்களில் 'எது' ஒன்றே 'அன்' உருபையும் இன்னுருபையும் ஏற்கும். மற்றவை சிறுபான்மையே சாரியை ஏற்கும்.

உ - ம்: எதனை எதனால் எதற்கு
எதனை எதனால் எதற்கு

சுட்டுப்பெயர்களும், வினாப்பெயர்களும் சாரியை ஏற்காதும் வரும்.

உ - ம்: அதை, இதை, எதை.

இக்காலத்து வழக்கில் ஒடு என்ற மூன்றாம் வேற்றுமை உருபேற்குமிடங்களிற் பகுதி இரட்டித்து அத்தோடு, இத்தோடு என்று வழங்குதலும் உண்டு. சொல்லுருபாகிய 'உடன்' வரும் போதும் இவ்வாறு அமையும்.

உ - ம்: அத்துடன், இத்துடன்.

(vi) 'ஐ' ஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும் பண்புப்பெயர்களும் 'அற்று'ச் சாரியை ஏற்கும்.

உ - ம்: அவற்றை, இவற்றை, கரியவற்றை, இவை போல்வன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இப்பெயர்கள் நான்காவதன் உருபையும் ஏழாவதன் உருபையும் ஏற்கும்போது அற்று, இன் சாரியைகள் சேர்ந்து வரலும் உண்டு.

உ - ம்: அவற்றிற்கு, இவற்றிற்கு, கரியவற்றிற்கு
அவற்றின்கண், இவற்றின்கண், கரியவற்றின் கண்.

இக்காலத்தில் அற்றுச் சாரியையோடு உகரச்சாரியையும் வருவதே (நான்காம் வேற்றுமையில்) பெருவழக்கு

உ - ம்: அவற்றுக்கு, இவற்றுக்கு, கரியவற்றுக்கு
('கண்' உருபு படிப்படியாக வழக்கிழந்து வருகின்றது)

(vii) பல, சில, சிறிய, பெரிய, அரிய முதலான அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள், யா என்னும் அஃறிணைப் பன்மை வினாப் பெயர் ஆகியன உருபேற்கையிலும் அற்றுச் சாரியை பெறும்.

உ - ம்: பலவற்றை, சிலவற்றை, சிறியவற்றை, பெரியவற்றை, அரியவற்றை, யாவற்றை.

(நான்காம், ஏழாம் வேற்றுமைகள் உருபேற்கையில் இன் சாரியையையும் அற்றுச்சாரியையோடு சேர்த்துக் கொள்ளும் என்பதைக் கவனிக்க)

உ - ம்: பலவற்றிற்கு, பலவற்றின்கண்.

இக்காலத்தில் இன் சாரியையின்றி பலவற்றுக்கு என வழங்குதலும் உண்டு.

viii) 'ம்' ஈறாக உடைய பெயர்கள் அத்துச் சாரியை பெற்றுப் பின் உருபேற்கும்.

மரத்தை, மரத்தால், மரத்திற்கு (மரத்துக்கு), மரத்தின், மரத்தினது (அத்து இன் பெறாது சிலவேளைகளில் மரத்தது எனவும் வரும்) மரத்தில் (மரத்துக்கண் அல்லது மரத்தின்கண்)

(ix) * எல்லாம் என்னும் பெயர் ஈற்று 'ம்' கெட்டு அற்றுச் சாரியையோடு உருபேற்று ஈற்றில் 'உம்' என்னும் முற்றும்மை இடைச்சொல்லையும் பெற்றுவரும்.

உ - ம்: எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றாலும்.

இவை அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள், உயர்திணைப் பன்மைப் பெயர்கள் 'நம்' முச் சாரியையும் உருபையடுத்து முற்றும்மை இடைச் சொல்லையும் பெற்றுவரும்.

---

* பன்மையில் எல்லாம் என்னும் பெயர் இருதிணைக்கும் பொதுவாய் வருவதும் பழைய வழக்கு. (தொல். சொல். பெயரியல் 32) உ - ம்: நாம் எல்லாம் வந்தோம், நீர் எல்லாம் வந்தீர், அவர்கள் எல்லாம் வந்தார்கள், அவையெல்லாம் வந்தன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ - ம்: எல்லா நம்மையும் எல்லா நம்மாலும். (இன்று இவை வழக்கில் இல்லை. இவற்றுக்குப் பதிலாக 'ஆர்' என்ற பலர்பாற் படர்க்கை விகுதி பெற்று உருபேற்று ஈற்றிலே முற்றும்மை பெறும்.)

உ - ம்: எல்லாரையும் எல்லாராலும், எல்லாரோடும்.

நான்காம் வேற்றுமை உருபேற்கமுன் உகரச் சாரியை பெறும்.

உ - ம்: எல்லாருக்கும் (எல்லார்க்கும் எனவும் வரும்)

ஏழாம் வேற்றுமை உருபேற்க முன் இன்சாரியை பெறலும் உண்டு.

உ - ம்: எல்லாரின் கண்ணும்.

இக்காலத்தில் ஆர் விகுதிக்குப் பதிலாக 'ஓர்' என்று திரித்த விகுதியை ஏற்றலும் உண்டு.

உ - ம்: எல்லோரையும், எல்லோரதும்.

இவை மூவிடத்தும் வருதலும் இன்றைய வழக்காகும்.

உ - ம்:

முற்கால வழக்கு	இக்கால வழக்கு
i. நாம் எல்லேமும் (எம்-தன்மைப்பன்மை)	நாம் எல்லோரும் (ஆர்-படர்க்கைப்பன்மை)
ii. நீர் எல்லீரும் ஈர்-முன்னிலைப்பன்மை)	நீங்கள் எல்லாரும் (ஆர்-படர்க்கைப்பன்மை)
iii. அவர்கள் எல்லார் தாமும் (தாம்-படர்க்கைப் பன்மை)	அவர்கள் எல்லாரும் (ஆர்-படர்க்கைப் பன்மை)

எல்லார் தம்மையும், எல்லீர் நும்மையும் என்று படர்க்கைக்குத் தம்முச் சாரியையும் முன்னிலைக்கு நும்முச் சாரியையும் வழங்குதல் இன்று இல்லை.

எல்லீர் என்ற முன்னிலைப் பதமும் எல்லேம் என்னும் தன்மைப் பதமும் இன்று வழக்கருகி வருகின்றன.

யான், நான், யாம், நாம், யாங்கள், நாங்கள், நீ, நீர், நீங்கள், தான், தாம் ஆகிய தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள் உருபுகள் தொக்குவரும் தொகைநிலைத் தொடர்களில் அமையும் பொழுதும் என், எம், எங்கள், உன், உம், உங்கள், தன், தங்கள் எனத் திரிந்தே வரும்.

உ-ம்: என்வீடு, எம் வீடு, எங்கள் கை, உன் கை, உங்கள் கை, தன் கை, தங்கள் கை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வாறு உருபேற்கையிலே திரியும் படர்க்கைப் பெயர்கள் 'இன்' சாரியை பெற்று வருதலும் உண்டு.

உ-ம்: நண்டின் கால், கொக்கின் சொண்டு

இவை யாவும் ஆறாம் வேற்றுமையிலே அமைவதையும் அவதானிக்க.

நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரப் பெயர்கள் சிலவும் உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரப் பெயர்கள் சிலவும் பகுதி இரட்டித்து 'இன்' சாரியை பெறாதும் பெற்றும் வரும்.

உ-ம்: நாட்டை நாட்டினை (நாடு+ஐ நாடு+இன்+ஐ) எருத்தை, எருத்தினை (எருது+ஐ, எருது+இன்+ஐ)

வினைச் சொல்

வினையெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலை காலமொடு தோன்றும்
(தொல். சொல். வினையியல் 1)

வினைச்சொல் வேற்றுமையுருபினை ஏற்காது காலத்தைக் காட்டுவதோடு பொருட் புடைபெயர்ச்சியையும் உணர்த்துவதாகும்.

வினை காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும் பொழுது தெரிநிலைவினை எனவும், காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும் பொழுது குறிப்பு வினை எனவும் வழங்கும்.

தெரிநிலைவினை பெரும்பாலும் வினையடியாகப் பிறக்கும்.

உ-ம்: உண்டான், சென்றான், விட்டான், (உண், செல், விடு என்பன வினையடிகள்)

* அது சிறுபான்மை பெயர், இடை, உரி ஆகிய சொற்களினடியாகவும் பிறப்பதுண்டு.

(i) உ-ம்: பொய்த்தது, மரத்தது (மரத்துப் போயிற்று)

இங்குப் பொய், மரம் என்ற பெயர்களினடியாகத் தெரிநிலைவினை தோன்றியுள்ளது

(ii) உ-ம்: மன்னியது (நிலைபெற்றது) போன்றான்-
மன், போல் என்ற இடைச்சொற்களடியாகத் தெரிநிலை வினை பிறந்தது.

---

* பெயர்வினை இடைஉரி நான்கடி யானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேசுவர் புலவர்
பண்படி முதலாப் பலவும் பகர்வர்
அவையவை உள்ளே அடங்கும் என்ப
(ஸ்ரீ சுவாமிநாததேசிகர், இலக்கணக்கொத்துரை, நூற்பா 68)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iii) உ-ம்: அமர்ந்தது மாண்டான் - இங்கு 'அமர்' (விருப்பம்) என்னும் உரிச்சொல்லினடியாக அமர்ந்தது என்ற தெரிநிலை வினையும், மாண் என்ற உரிச்சொல்லினடியாக மாண்டான் (மாட்சிமையுற்றான்) என்ற தெரிநிலை வினையும் தோன்றின. அமர் என்பது வினையடி என்று கொண்டால் இரு என்ற பொருளும், மாள் (மாண் அன்று) என்பது வினையடி என்று கொண்டால் இற (சா) என்ற பொருளும் தோன்றும்.

குறிப்புவினை ஆறுவகைப் பெயர்களினடியாகவும் பிறக்கும்.

(i) செல்வன் —செல்வம் என்னும் பொருட் பெயரடியாய்த் தோன்றியது.

(ii) நிலத்தன் —நிலம் என்னும் இடப் பெயரடியாய்ப் பிறந்தது.

(iii) தையான் —தை என்னும் காலப்பெயரடியாய்ப் —பிறந்தது

(iv) கையன் —கை என்னும் சினைப் பெயரடியாய்ப் —பிறந்தது.

(v) நல்லான் —நன்மை என்னும் பண்புப் பெயரடி —யாய்ப் பிறந்தது

(vi) நடையான் —நடத்தல் என்னும் தொழிற் பெயரடி —யாய்ப் பிறந்தது.

மேற்கூறிய உதாரணங்களை நோக்கும் பொழுது வினைச் சொற்கள் வினையடியாய் மட்டும் தோன்றுவன அல்ல என்னும் உண்மை புலனாகின்றது.

குறிப்புவினைகள் எழுவாயாய் அமையக் கூடிய பெயர்ச் சொற்களே. ஆயின், அவை பயனிலைகளாய் அமையும் பொழுது இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் முக்காலங்களையும் குறிப்பாகக் காட்டவல்லன.

உ - ம்: கந்தன் பெருஞ் செல்வன்

இங்குச் செல்வன் என்ற குறிப்புவினை செல்வத்தை உடையவனாய் இருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான் என்று முக்காலத்தையும் குறிப்பாகக் காட்டியது. இதனை விளங்கிக் கொள்ளப் பின்வரும் ஆங்கில வாக்கியங்கள் உதவும்:

உ - ம்: He was rich
He is rich
He will be rich.

ஆங்கிலத்திலே காலத்தை உணர்த்த வருகின்ற was (இருந்தான்) is (இருக்கிறான்), will be (இருப்பான்) என்னும் சொற்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

களைப் போலவே தமிழிலே பாலைகாட்டும் விகுதிபெற்ற பெயர்ச் சொற்கள் வாக்கிய இறுதிகளிற் பயனிலைகளாய் வந்து காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றன ஆவான், ஆவன், ஆவாள், ஆவள், ஆவார், ஆவர், ஆகும் என்னும் ஆக்கச் சொற்கள் ஈற்றில் வரின் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் பெயர்த்தன்மையை இழக்கா

வினைச் சொற்களின் உறுப்புக்கள்

பெயர்ச் சொற்கள் பற்றி விளக்குகையில் ஆங்காங்கே அவற்றின் உறுப்புக்களாய்ப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை என்னும் நான்கு உறுப்புக்களை எடுத்துக் காட்டினோம் இவற்றில் இரண்டோ (பகுதி + விகுதி) அவற்றிற்கு மேற்பட்டவையோ உறுப்புக்களாய் அமையும் பெயர்ச்சொற்களைப் பகுபதம் என்ற பெயராற் குறிப்பிட்டதும் நினைவிருக்கலாம் உறுப்புக்களாகப் பகுக்க் கூடியதே பகுபதம். உறுப்புக்களாகப் பகுப்பதால் எவ்வித பயனுமின்றி வெறும் எழுத்துக்களாக மட்டும் நிற்கக் கூடியதே பகாப்பதம் (இவ்விரண்டும் உதாரணமூலம் விளக்கப்பட்டன.)

வினைப்பகுபதத்தில் இடம்பெறும் பகுபத உறுப்புக்களாவன:

i பகுதி—(பொன்னன்) பொன்+அன்—பொன்.

ii. விகுதி—(;;) மேற்படி வினையின் ஈற்றில் வந்துள்ள அன்

iii இடைநிலை—*(உண்டான்) உண்+ட்+ஆன்—*'ட்'

iv. சாரியை—(உண்டனன்) உண்+ட+அன்+அன்—
விகுதிக்கு முன்னுள்ள அன்

v. சந்தி—(அடித்தனன்) அடி+த்+த்+அன்+அன்—
அடி என்ற பகுதியை அடுத்து வந்த த்

vi. விகாரம்—(விழுந்தனன்) விழு+த்+த்+அன்+அன்
சந்தியாய் வந்த 'த்' 'ந்' ஆய் விகாரப்பட்டது.

தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும் வெளிப் படையாகவும் குறிப்பாகவும் காட்டுவன

செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொரு ளாறும் தருவது வினையே.
(நன்னூல், சொல்லதிகாரம், வினையியல் 320)

வினைச்சொற்கள் யாவும் செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் ஆகிய ஆறையும் தரல் வேண்டும் என்பர்.

உ-ம்: வரைந்தான்

---

* 'ட்' 'ற்' என்னும் இறந்தகால இடைநிலைகள் 'த்' (இ. கா, இடைநிலை) இன் திரிபு என்பர் மொழியியலார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்த வினைச் சொல்லிலே 1. செய்பவன் (கருத்தா)—ஓவியன்

2. { முதற்கருவி-கடதாசி, துணி முதலியன
துணைக்கருவி-எழுதுகோல், மை முதலியன }

3. நிலம் — வரைதற்கு வைக்கும் மேசை, பலகை முதலானவை

4. செயல் — வரைதல்

5. காலம் — இறந்தகாலம்

6. செய்பொருள் — ஓவியம்

இச்சொல்லிலே செய்பவன், செயல், காலம் என்பன வெளிப்படையாகவும் கருவி, நிலம், செய்பொருள் என்பன குறிப்பாகவும் தோன்றும்

உ - ம்: (i) செய்பவன் — ஆன் (பால்காட்டும் விகுதி) - விகுதி
(ii) செயல் — வரை (தல்) (வினையடி) - பகுதி
(iii) காலம் — த் (இறந்தகாலம்) இடைநிலை.

குறிப்பு வினைமுற்று வினையடியாகப் பிறவாது. எனவே செயல் (இருத்தல்) குறிப்பாகவே தோன்றும், காலம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றக் காலம் காட்டும் இடைநிலை வேண்டும். காலம் காட்டும் இடைநிலை குறிப்புவினை முற்றில் இடம்பெறாது. எனவே பால் காட்டி வரும் விகுதி மட்டுமே இடம் பெறுவதாற் குறிப்புவினைமுற்றிலே 'செய்பவன்' (கருத்தா) மட்டுமே வெளிப்படத் தோன்றும். மற்றவை குறிப்பாகவே தோன்றும்.

உ - ம்: ஊரன் — ஊர் + அன்.

வினைச் சொல்லின் பாகுபாடு

வினைச்சொல் மூன்று பாகுபாடுகளைக் கொண்டது. அவை யாவன :

i. வினைமுற்று.
ii. பெயரெச்சம்.
iii. வினையெச்சம்.

1. வினைமுற்று :

பகுதி, இடைநிலை முதலான உறுப்புக்களோடு பால்காட்டும் விகுதியும் பெற்றோ, பெறாதோ வாக்கியத்திலே பயனிலையாக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரும் சொல். இது வினையின் செயலை அல்லது இயல்பை முழுமையாகக் காட்டவல்லது இதனைத் (i) தெரிநிலை வினைமுற்று (ii) குறிப்பு வினைமுற்று என இரண்டாக வகுக்கலாம்.

(i) தெரிநிலை வினைமுற்று:

செய்பவன், செயல், காலம் ஆகியன வெளிப்படத் தோன்றி முற்றுப் பெற்று நிற்குஞ் சொல்.

உ - ம்: உண்டான்.

(ii) குறிப்பு வினைமுற்று:

செய்பவன் மட்டும் வெளிப்பட்டு முற்றுப்பெற்று நிற்கும் சொல்.

உ - ம்: கரியன்.

2. பெயரெச்சம்:

செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டில்
காலமும் செயலும் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

(நன்னூல். சொல். வினையியல் 21)

பால் காட்டும் விகுதியைப் பெறாது தனக்குரிய விகுதியைப் பெற்று முற்றுப்பெறாத வினையாய்த் தன்னை முற்றுப்பெற வைத்ததற்குப் பெயர்ச்சொல் ஒன்றினை அவாவி நிற்கும் வினைச்சொல்

உ - ம்: உண்ட (கந்தன்) = உண் + ட் + அ.

3. வினையெச்சம்:

செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச்
செய்தெனச் செயச் செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான் பான் பாக்கு வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றாறும் முக்காலமும் முறைதரும்

(நன்னூல். சொல். வினையியல் 24)

பால்காட்டும் விகுதியைப் பெறாது தனக்குரிய விகுதியைப் பெற்று முற்றுப்பெறாத வினையாய்த் தன்னை முற்றுப்பெற வைத்தற்கு வினையோடு தொடர்பான ஏதாவது ஒரு சொல்லினை அவாவி நிற்கும் வினைச்சொல்.

உ - ம்: உண்டு (வந்தான்) — உண் + ட் + உ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெரிநிலை வினைமுற்று:

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களிலும் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டித் தொழில் முற்றுப் பெற்று நிற்கும் விகுதி ஏற்ற சொல்லாகிய தெரிநிலை வினை முற்று, காலம் காட்டுவதற்குப் பெரும்பான்மை இடைநிலை களையும் சிறுபான்மை விகுதிகள், பகுதிகள் ஆகியவற்றையும் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளும்.

(அ) காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்

இறந்தகால இடைநிலைகள்: த், ட், ற், இன், ன், இ, ய்

உ - ம்:	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
'த்'	அடித்தேன் அடித்தோம்	அடித்தாய் அடித்தீர் அடித்தீர்கள்	அடித்தான் அடித்தாள் அடித்தார்கள் அடித்தது அடித்தன.
'ட்'	உண்டேன் உண்டோம்	உண்டாய் உண்டீர் உண்டீர்கள்	உண்டான் உண்டாள் உண்டார்கள் உண்டது உண்டன.
'ற்'	சென்றேன் சென்றோம்	சென்றாய் சென்றீர் சென்றீர்கள்	சென்றான் சென்றாள் சென்றார்கள் சென்றது சென்றன.
'இன்'	ஓடினேன் ஓடினோம்	ஓடினாய் ஓடினீர் ஓடினீர்கள்	ஓடினான் ஓடினாள் ஓடினார்கள் ஓடிற்று ஓடின
'ன்' 'இன்' இடை நிலையின் 'இ' கெட்டு 'ன்' மட்டுமே நிற்பது	போனேன் போனோம்	போனாய் போனீர் போனீர்கள்	போனான் போனாள் போனார்கள் போனது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
'ய்'	போயினேன் போயினோம்	போயினாய் போயினீர் போயினீர்கள் (இது வழக்கிலில்லை)	போயினான் போயினாள் போயினார்கள் போயிற்று போயின

இவற்றில் வரும் 'இன்' சாரியையாகும்.

(எஞ்சியது, விஞ்சியது எனவரும் வினைமுற்றுக்களில் 'இன்' இலுள்ள 'ன்' கெட்டு 'இ' இறந்தகாலம் காட்டும்.)

நிகழ்கால இடைநிலைகள்: ஆநின்று, கின்று, கிறு.

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
ஆநின்று	போகாநின்றேன் போகாநின்றோம்	போகாநின்றாய் போகாநின்றீர் போகாநின்றீர்கள்	போகாநின்றான் போகாநின்றாள். போகாநின்றார்கள் போகாநின்றது போகாநின்றன.
கின்று	போகின்றேன் போகின்றோம்	போகின்றாய் போகின்றீர் போகின்றீர்கள்	போகின்றான் போகின்றாள் போகின்றார்கள் போகின்றது போகின்றன.
கிறு	போகிறேன் போகிறோம்	போகிறாய் போகிறீர் போகிறீர்கள்	போகிறான் போகிறாள் போகிறார்கள் போகிறது

(இவற்றுள் 'ஆநின்று' என்ற இடைநிலை இன்று உடன்பாட்டு நிகழ்காலத்தை (போகின்றேன்) உணர்த்துவதற்குப் பதில் எதிர்மறை இறந்தகாலத்தையே உணர்த்தும். ''போகாநின்றான்'' முதலிய வினைமுற்று வடிவங்களை நோக்குக. 'போகாநின்றான்' என்பது தனிச்சொல்லன்று. இன்று அஃது ஒரு தொடர். போ + க் + ஆ எனப்பிரித்து 'ஆ' விகுதியை எதிர்மறையாகக் கொண்டு நின்றான் என்ற இறந்தகால வினைமுற்றுடன் கூட்டும்பொழுது போகாமல் நின்றான் என அது பொருள் தரும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எதிர்கால இடைநிலைகள்: ப், வ்

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
ப்	நடிப்பேன் நடிப்போம்	நடிப்பாய் நடிப்பீர் நடிப்பீர்கள்	நடிப்பான் நடிப்பாள் நடிப்பார்கள் நடிப்பது நடிப்பன.

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
வ்	செல்வேன் செல்வோம்	செல்வாய் செல்வீர் செல்வீர்கள்	செல்வான் செல்வாள் செல்வார்கள் செல்வது செல்வன

(நடிப்பது, செல்வது 'து' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயராயும் நடிப்பன, செல்வன வினையாலணையும் பெயராகவும் கொள்ளத் தக்கன)

(ஆ) காலம் காட்டும் விகுதிகள்

இறந்தகாலம் காட்டும் விகுதிகள்: ஒருமை: து, டு, று.
பன்மை: தும், டும், றும்

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை	எண்
து	வந்து (வந்தேன்)	—	—	ஒருமை
தும்	வந்தும் (வந்தோம்)	—	—	பன்மை
டு	உண்டு (உண்டேன்)	—	—	ஒருமை
டும்	உண்டும் (உண்டோம்)	—	—	பன்மை
று	சென்று (சென்றேன்)	—	—	ஒருமை
றும்	சென்றும் (சென்றோம்)	—	—	பன்மை

எதிர்காலம் காட்டும் விகுதிகள்: ஒருமை: கு, து, டு, று
பன்மை: கும், தும், டும், றும்

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை	எண்
கு	உண்கு (உண்பேன்)	—	—	ஒருமை
கும்	உண்கும் (உண்போம்)	—	—	பன்மை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தன்மை			முன்னிலை	படர்க்கை	எண்
து		வருது (வருவேன்)	—	—	ஒருமை
தும்		வருதும் (வருவோம்)	—	—	பன்மை
டு		காண்டு (காண்பேன்)	—	—	ஒருமை
டும்		காண்டும் (காண்போம்)	—	—	பன்மை
று		சேறு (செல்வேன்)	—	—	ஒருமை
றும்		சேறும் (செல்வோம்)	—	—	பன்மை

(இவ்விகுதிகள் முற்காலத்திலே செய்யுள்களில் மட்டுமே இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இன்று இவை வழக்கில் இல்லை)

எதிர்காலம் காட்டும் முன்னிலை விகுதி: 'இ'

உ-ம்: சேறி (செல்வாய்)

எதிர்காலம் காட்டும் ஏவல்வினை விகுதிகள்: ஆய், உம், ஈர், மின் (இவை முன்னிலையில் மட்டுமே வரும்.)

உ-ம்: வாராய் (வருவாய்), செய்யும், வாரீர், நடமின்.

இவற்றுள் இறுதி மூன்றும் பன்மை. மின் விகுதி அருகியே வழங்கும். ('வாராய்' எதிர்மறைப் பொருளும் தரும்)

வியங்கோள் வினைவிகுதிகள்:

இவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய இடங்களில் எப்பொழுதும் எதிர்காலம் காட்டி நிற்கும். இவற்றில் ஒருமை-பன்மை வேறுபாடில்லை

விகுதிகள்: க, இய, இயர், அல்.

உ-ம்: வாழ்க, வாழிய, வாழியர் அல் விகுதி உடன்பாடு எதிர்மறை ஆகிய இரு பொருள்களிலும் வரும். உ-ம்: பயனில்சொல் பாராட்டுவானை மகனெனல் மக்கட் பதடி எனல் (திருக்குறள் 96) (எனல் - என்க, என்னற்க) இய, இயர், அல் விகுதிகள் இன்று அருகியே வழங்கும்.

காலம் காட்டும் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்:

ப, மார் — இவை பலர்பாலுக்கு உரியன

'ப' இறப்பும் எதிர்வும் காட்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: எஸ்ப (என்பர், என்றனர்)
'மார்' எதிர்காலம் காட்டும்.
உண்மார் (உண்பார்)
(இவை இன்று வழக்கில் இல்லை)
காலம் காட்டும் பகுதிகள்: கு, டு, று.

வழக்கமான இடைநிலைகள் விகுதிகள் போலத் தாம் நிற்கும் வினைச்சொற்களில் நேரடியாக இடம் பெறாமல் விகாரப் பட்டுக் காலங்காட்டும் சில பகுதிகள் உள்ளன. 'பகுதி, இரட்டித்துக் காலம் காட்டல்' என இதனைக் கூறுவர். அஃதாவது பகுதியி லுள்ள முதலெழுத்துக்கும் ஈற்றெழுத்துக்குமிடையே ஈற்றெழுத்தின் முதலிலுள்ள வல்லொற்று இரட்டித்தலாம்.

உ-ம்:	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
புகு	புக்கேன் புக்கோம்	புக்காய் புக்கீர் புக்கீர்கள்	புக்கான் புக்காள் புக்கார்கள் புக்கது புக்கன
நடு	நட்டேன்	நட்டாய் நட்டீர் நட்டீர்கள்	நட்டான் நட்டாள் நட்டார்கள் நட்டது நட்டன
பெறு	பெற்றேன் பெற்றோம்	பெற்றாய் பெற்றீர் பெற்றீர்கள்	பெற்றான் பெற்றாள் பெற்றார்கள் பெற்றது பெற்றன

பகுதி இரட்டித்து இறந்தகாலத்தை மட்டுமே காட்டும், நிகழ் காலம், எதிர்காலத்துக்கு அவ்வவற்றின் இடைநிலைகளே வந்து காலம் காட்டும்.

உ-ம்: புகுகிறேன் — கிறு — நிகழ்காலம்
புகுவேன் — வ் — எதிர்காலம்

இவ்வாறே மற்றவையுமாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வினைமுற்றுக்களும் பால்காட்டும் விகுதிகளும்

பெயர், வினை என்ற இரு பகுப்புக்களையும் நோக்கும் பொழுது பெயரிலும் முதன்மையானது வினையே என்பதை நாம் உணரலாம். பெயர் ஒரு பொருளின் அறிகுறி மட்டுமே. அதற்குத் திணை, பால், எண், இடம் என்பன வகுக்கப்பட்டுள்ள போதும் அவ்வகுப்புக்களைத் திட்டவட்டமாகக் காட்டக்கூடிய விகுதிகளைப் பெயர் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பெறுவதில்லை. எனவே பெயரின் திணை, பால் முதலியவற்றை உறுதி செய்வதற்கு அவை எழுவாயாயமைந்துள்ள வாக்கியங்களின் பயனிலைகளே உதவுகின்றன. பயனிலைகள் பெருமளவு வினைமுற்றுக்களே என்பதையும நாம் அறிவோம்.

உதாரணமாகத் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்திலே வரும் பின்வரும் பாடல் அடியினை நோக்குங்கள்:

"தெருட்கலைஞா னக்கன்றும் அரசுஞ் சென்று
செஞ்சடைவா னவர்கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே",

(திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்—185)

இப்பாடலில் ஞானக்கன்று என்ற சொற்றொடரிலே வரும் கன்று என்ற பெயர் அஃறிணை ஒன்றன்பால். அரசு என்பதும் அவ்வாறே. எனினும் அவை உயர்திணைக்கும் பலர்பாலுக்கும் (மரியாதைப்பன்மை) உரிய சம்பந்தர், அப்பர் என்போரைக் குறித்தமையால பயனிலை வினை முற்று உயர்திணைப் பலர் பாலாயிற்று ('குடிமை, ஆண்மை..........................' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'அரசு' என்ற சொலலும் 'உயர் திணைப் பொருள்மேல் நின்றாலும் அஃறிணைமுடிபே கொள்ளும்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது (தொல். சொல் 55) இநப்பினும் இவ்விரு பெயர்களும் சேர்ந்து உயர்திணைப் பலர்பாலையே குறித்தன என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளச் 'சேர்ந்தார்' என வரும் வினைமுற்றே உதவுகின்றது.)

பிள்ளை வந்தான்
பிள்ளை வந்தாள்

இங்கும் பயனிலையே ஆண்பால், பெண்பால் வேறுபாடு காட்டுகின்றது. இக்காலத்தில் ஆண்பிள்ளை, பெண்பிள்ளை எனப் பாற்பாகுபாடு காட்டுவதுமுண்டு.

பறவை பறந்தது
பறவை பறந்தன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒன்றன்பால், பலவின்பால் வேறுபாடுகளை இவ்விரு வாக்கியங்களிலும் பயனிலையாகிய வினைமுற்றுக்களே காட்டுவதைக் காணலாம்.

எனவே பெயர்ச்சொல்லிலமைந்துள்ள பால்காட்டும் விகுதிகளிலும் வினைமுற்றுக்களிலமைந்துள்ள பால்காட்டும் விகுதிகளே இன்றியமையாதவை என்பது புலனாகின்றது.

"இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய
ஈற்றில்நின்று இசைக்கும் பதினோ ரெழுத்தும்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே"

(தொல் சொல். கிளவியாக்கம் 10)

(பதினோரெழுத்து - 11 விகுதிகள்)

பால்காட்டும் வினைமுற்று விகுதிகள்

வினைமுற்றுக்களிலே படர்க்கை வினைமுற்றுக்களே பால் காட்டுவன. இவையே திணை வேறுபாடுகளையும் காட்டும்.

(அ) தெரிநிலை வினைமுற்று விகுதிகள் :

உயர்திணை : அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ப, மார்.

உ - ம் : ஓடினன், ஓடினான், ஓடினாள், ஓடினர். ஓடினார், நடப்ப, நடமார்.

ஆர் விகுதியோடு கள் விகுதியும் சேர்ந்து பலர் பாலைக் குறித்து நிற்கும்.

உ - ம் : நடந்தார்கள்.

அஃறிணை : து, று, அ, ஆ

உ - ம் : நடந்தது, ஓடிற்று, நடந்தன, நடப்ப (எதிர் காலம்) நடவா (எதிர்மறை)

(ஆ) குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள் :

உயர்திணை : அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர்.

நல்லன், கரியான், நல்லள், கரியாள், நல்லர், கரியார்.

கள் விகுதி சேர்ந்து (ஆர் விகுதியோடு) பலர்பால் உணர்த்துவதும் உண்டு.

உ - ம் : கரியார்கள், நல்லவர்கள்

அஃறிணை : து, று, டு, அ.

உ - ம். எளிது, குழையிற்று (குழை என்ற ஆபரணத்தை உடையது), குறுந்தாட்டு (குறுகிய பாதங்களை உடையது), எளிய, குழைய, குறுந்தாளன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பால் வெளிப்படாது வரும் தன்மை முன்னிலை வினைகளுக்கான விகுதிகள்.

(இ) தெரிநிலை வினைமுற்று:

தன்மை: என், ஏன், அல், கு, டு, து, று, அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றும்.

உண்டனென், உண்டேன், உண்பன் (உண்பேன்), உண்கு (உண்பேன்), உண்டு (உண்டேன்), செய்து (செய்தேன்); சென்று (சென்றேன்), சென்றனம், செல்வோம், உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம், உண்கும், வருதும் (வருவோம்), சேறும் (செல்வோம்)

['அன்' என்ற விகுதியும் தன்மை ஒருமைக்கு வரும் முற்காலச் செய்யுள்களில் இப்பிரயோகம் உண்டு. 'மாறி வருவன்' (சிலப்பதிகாரம்). இன்று இது பேச்சுவழக்கில் மட்டும் இடம் பெறுகிறது. உ-ம்: நான் வருவன்]

முன்னிலை: ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர்.

நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி, நடந்தனர், நடந்தீர், நடந்திர், 'கள்' விகுதி சேர்த்து நடந்தீர்கள் எனவும் ஆகும்.

(ஈ) குறிப்பு வினைமுற்று:

தன்மை: என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம்.

கரியென், நல்லேன், நல்லம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியோம்.

ஏம், ஓம் உடன் கள் விகுதி சேர்த்து கரியேங்கள், கரியோங்கள் எனவும் ஆகும்

முன்னிலை: ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர்

நல்லை, நல்லாய், நல்வி, கரியிர், கரியீர்.
கள் விகுதி சேர்ந்து கரியீர்கள் எனவும் ஆகும்.

சில சிறப்புத் தன்மைகள்

1. தன்மை முன்னிலை இடங்களுக்குத் திணை பொதுவாகும். இவை பால் காட்டா.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. தன்மை, விகுதியான 'அல்' மிகப்பழமையானது அஃது அக்காலச் செய்யுள்களிலே பெருவழக்காயிருந்தது. இன்று வழக்கிழந்துவிட்டது.

3. என், கு, டு, து, று, எம், ஏம், கும், டும், தும் றும் ஆகிய தெ. வி. மு. தன்மை விகுதிகள் செய்யுள் வழக்குகளே இன்று இவையும் வழக்கிழந்தன.

4. தெ. வி. மு விகுதிகளிலே முன்னிலைக்குரிய இ, இர் விகுதிகள் வழக்கிழந்தன. ஈர் விகுதியுடன் கள் விகுதியைச் சேர்த்து வழங்குதலே இன்று பெருவழக்காகும்.

5. குறிப்பு வினைமுற்றுக்கும இவ்வுண்மை பொருந்தும்.

முற்றுவினை:

பொருட்பெயர் முதலாக ஆறுவகைப் பெயர்களையும் பயனிலைகளாய் ஏற்றுவரும் தெரிநிலைவினைமுற்று, குறிப்புவினை முற்று என்பன 'முற்றுவினை' எனப்பெயர் பெறும்.

உ-ம்: அடித்தான கந்தன் வரண்டது நிலம்
தலேவது கார் அழகிற்று பல்

எதிர்மறை வினைமுற்று

செயல் நிகழ்வதைக் குறிப்பது உடன்பாட்டு வினைமுற்று. செயல் நிகழாமையைக் குறிப்பது எதிர்மறை வினைமுற்று.

(அ) தெரிநிலை வினைமுற்று எதிர்மறைப் பொருள் தரல்:
இல், அல், ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகள்.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
இல்—நடந்திலன்	நடக்கின்றிலன்	நடக்கிலன்
அல்— —	—	நடக்கலன்
ஆ —நடவான்	—	நடவான்

இவ்வாறே தன்மை முன்னிலைக்குரிய விகுதிகளைப் (ஒருமை பன்மை) பெற்று அவற்றிற்குரிய எதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் தோன்றும். உ-ம்: நடந்திலேன், நடந்திலாய்

(ஆ) குறிப்பு வினைமுற்று எதிர்மறைப் பொருள் தரல்:

(i) அல், இல் ஆகிய இடைநிலைகள், பெற்றுக் குறிப்புவினை முற்றுக்கள் எதிர்மறைப்பொருள் தரும்.

உ-ம்: அலன், அல்லன், இலன், அலள், அல்லள், இலள்
அலை, அல்லை, இலை (இல்லாமையை உடையாய்)
அன்று (அல்+து=அன்று), அல்ல (அல்+அ=அல்ல)
அலேன், அல்லேன், இலேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அலன், இலன், அலள், இலள், அலை, இலை என்பன இடை யில்நின்ற 'ல்' செய்யுளிலே கெடுதல் விகாரம் பெற்று வந்த வையாம்.

உடன்பாட்டு வினைமுற்றுக்களுடன் இல்லை என்ற இரு திணை ஐம்பால், மூவிடப்பொதுவாய் வரும் குறிப்புவினைமுற் றுச் சேர்ந்து எதிர்மறைப் பொருளில் வருதலும் உண்டு

உ-ம்: வந்தேனில்லை, வந்தாயில்லை வந்தானில்லை.

'செய' என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலை வினையெச்சத் துடன் 'இல்லை' சேர்ந்து எதிர்மறைப் பொதுவினை முற்றாத லும் உண்டு. அவ்வாறு வருவன இறந்தகாலம் குறித்தே வரும்.

உ-ம்: வரவில்லை.

ஏவல் வினைமுற்று

முன்னிலையில் உள்ள ஒருவரையோ, ஒன்றையோ (பிராணி) பலரையோ பலவற்றையோ இன்னது செய்யுமாறு கட்டளை யிடும் வினைமுற்று இவ்வினைமுற்று உடன்பாடாகவும் எதிர் மறையாகவும் வரும்.

உடன்பாட்டு ஏவல் வினைமுற்று:

ஏவல் வினைமுற்றுக்கள் அவை உடன்பாடாயினும் எதிர் மறையாயினும் பெரும்பாலும் இடைநிலைகள் பெறாமலே எதிர் காலத்தை உணர்த்துவதால் அவை தெரிநிலைவினைகளேயாம்.

i. விகுதிகள்:
ஒருமை — ஆய், இ.
பன்மை — ஈர், உம், மின், கள்.

உ-ம்: உண்ணாய், உண்ணுவாய், உண்ணுதி,
உண்ணீர், உண்ணும், உண்மின், உண்ணுங்கள்.
(உம் என்ற முன்னிலைப் பன்மை விகுதிமேல், கள் விகுதி ஏறிவந்த வடிவம்)

ii. உண், தின், என்ற வினையடிகளே ஆய் முதலிய விகு திகள் புணர்ந்து கெட்டு ஏவல் வினைமுற்றுக்களாகும்.

எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று:

இன்னதைச் செய்யலாகாது என்று பணித்தல் எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று எனப்படும்.

விகுதிகள்: ஏ, அல், ஏல், ஆல், அல் இடைநிலை பெற்ற மின்

உ-ம்: உண்ணாதே, உண்ணல் (உண்ணாதே), உண்ணேல் மறால் (மறுக்காதே) உண்ணன்மின்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவற்றுள் உண்ணல், உண்ணேல், மறால் என்பன ஒருமை, பன்மை இரண்டிற்கும் பொதுவானவை. இவை செய்யுள்களிலே படர்க்கையிடத்தாரையும் விதிக்கும் (ஏவும்) வினைமுற்றுக் களாய் வரும்.

வியங்கோள் வினைமுற்று

வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டல். விதித்தல் என்ற நால் வகைப் பொருளிலும் வந்து, இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாக அமைந்தது, ஒருமை, பன்மை வேறுபாடின்றி அமையும் வினைமுற்றே வியங்கோள் வினைமுற்று என வழங்கும். இது குறிப்பால் எதிர்காலம் காட்டும்.

() விகுதிகள்: க, இய, இயர், அ, அல்.

உ-ம்: வாழ்க, வாழிய, வாழியர், நடக்க, | வாழ்த்துதல்
உண்ணல் (உண்க)
(அல் விகுதி உடன்பாட்டுப் பொருளிலும் எதிர்மறைப் பொருளிலும் வரும் (எனல்-என்க, என்னற்க)

உ-ம்: பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகன் எனல்
மக்கட் பதடி எனல். (திருக்குறள் அறத்துப்பால் 196)

('வாழிய'வின் ஈற்றுயிர் மெய்(ய)கெட்டு வருதலும்உண்டு. (வாழி)
உ-ம்: ''வாழ்க' 'ஈக', 'செய்க' ஒழிக' என்பனவே இன்று பெரும்பான்மை வழக்காகும்.

இக்காலத்திலே பால்காட்டும் விகுதியோடு கூடிய எதிர்காலம் காட்டும் தெரிநிலை வினைமுற்றினைத் தொடர்ந்து ஆகாரச் சாரியையும் 'க' விகுதியும் பெற்று வியங்கோள் வினைமுற்றாதல் உண்டு.

உ-ம்: வாழ்வானாக (வாழ்வாளாக), வாழ்வாராக.

சிலவேளைகளிற் 'கு' சாரியையும் விகுதிக்கு முன்னர்த் தோன்றும்.

அழைப்பாராகுக, செல்வாளாகுக' (அழைக்குக, நடக்குக என்று பால்காட்டும் விகுதி பெறாதும் வரும்)

தன்மை, முன்னிலை இடங்களிலும் அவற்றிற்குரிய விகுதி பெற்று அமைதலும் வழக்கு.

உ-ம்: செல்வோமாக, துதிப்போமாக.
செல்வீர்களாக, செல்வாயாக.

ஏனைய மூன்று பொருள்களுக்கும் இது பொருந்தும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ii) உ-ம்: அழிக, ஒழிக (இய, இயர், அ, அல் அருகியுள்ளன) | வைதல்

(iii) ஈக, அருள்க — வேண்டல்

(iv) செல்க, தருக — விதித்தல்

'அல்' உடன் ஆல் விகுதியும் வியங்கோள் வினைமுற்றிலே எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும்.

(v) மரீஇயது ஒரால் — (வந்தடைந்ததை ஒதுக்கற்க) 'ஆல்' - எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

(vi) சில சந்தர்ப்பங்களிலே 'அல்' என்ற எதிர்மறை இடைநிலையைத் தொடர்ந்து 'க' என்ற விகுதியேற்றும் எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று அமையும்.

உ - ம்: மறவற்க, செல்லற்க

(நாவலர் 'நடக்கக் கடவன், நடக்கக் கடவள், நடக்கக் கடவர்' என்று படர்க்கையிலே பால்காட்டும் விகுதிபெற்றும் வியங்கோள் வினைமுற்று அமையும் என்பர். நடப்பானாக, நடப்பாளாக, நடப்பாராக என்பவற்றையும் உதாரணமாகக் காட்டுவர். இதுபற்றிய விளக்கம் முன்னரே தரப்பட்டது)

இக்காலத்திற் கடிதங்களிலே சுகத்தைத் தெரிவிக்கவும், பதில் எழுதவும் என்று எழுதுகின்றோம். தெரிவிக்க, எழுத என்ற வியங்கோள் வினைகளோடு 'உம்' விகுதியைச் சேர்த்துப் புதிய முறையில் வியங்கோள் வினைமுற்று அமைந்தமைக்கு இஃது உதாரணம்.

ஏவல் வினைமுற்றுக்கும் வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்

1. ஏவல் வினைமுற்று ஏவற் பொருளில் மட்டும் வரும், வியங்கோள் வினைமுற்று வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டல், விதித்தல் ஆகிய நால்வகைப் பொருளிலும் வரும்.

2. ஏவல்வினைமுற்று ஒருமை, பன்மை வேறுபாடுடையது. வியங்கோள் வினைமுற்று இந்த வேறுபாடற்றது

3. ஏவல் வினைமுற்று முன்னிலையில் மட்டும் வருவது. அதற்குப் பால், திணைப் பகுப்புக்கள் இயல்பாகவே இல்லை. வியங்கோள் வினைமுற்று இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடத்துக்கும் பொதுவாக வரும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'செய்யும்' என்ற வினைமுற்று

படர்க்கையிடத்தில் வரும் ஐந்து பால்களுள்ளே பலர்பால் தவிர்ந்த ஏனைய நான்கு பால்களுக்கும் பொதுவாய் வருவது 'செய்யும்' என்ற வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்றாம்.

உ - ம்: அவன் வரும் அது வரும்
அவள் வரும் அவை வரும்

இவ்வினைமுற்று நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டும்.

(வினைமுற்று, பால்காட்டும் விகுதி பெறாது வழங்கிய நிலை ஒருகாலத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். அக்காலத்தில் வழங்கிய வினைமுற்றுக்களுக்குச் சான்றாகக் கிடைக்கும் வினைமுற்று இதுவாகலாம்.)

இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாக வரும் குறிப்புவினை முற்றுக்கள்

வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் குறிப்புவினை முற்றுக்களும், யார் என்னும் வினாக்குறிப்பு முற்றும் இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவானவையாய் வரும்

உ - ம்: அவன்வேறு, அவள்வேறு, அவர்வேறு, அதுவேறு, அவைவேறு நான்வேறு, நாம்வேறு, நாங்கள்வேறு, நீவேறு, நீர்வேறு, நீங்கள்வேறு.

இவ்வாறே உண்டு, இல்லை, யார் என்பவற்றையும் மேற் குறித்த பெயர்களோடு தொடர்ந்து வழங்கலாம்.

அன்று, அல்ல என்ற எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் முறையே அஃறிணை ஒருமைப் பெயரையும், அஃறிணைப் பன்மைப் பெயரையுங் கொள்பவை

உ - ம்: அஃது அன்று, அவை அல்ல.

இவற்றுள் அல்ல என்பதை ஆண்பால், பெண்பால், பலர் பால் விகுதிகள் சேர்த்து முறையே அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர் அல்லர் என வழங்கும் வழக்கம் அருகி வருகின்றது. பதிலாக, அவன் அல்ல, அவள் அல்ல, அவர் அல்ல, நான் அல்ல (நான் அல்லேன்). நீ அல்ல (நீ அல்லை), நீர் அல்ல (நீர் அல்லீர்) எனப் பால் விகுதியும் இடவிகுதியும் சேர்க்காமல் வழங்குவதே பெருவழக்காயுள்ளது. எனவே பெரும்பான்மை வழக்குநோக்கி 'அல்ல' என்ற வினைமுற்றையும் வேறு, இல்லை, உண்டு என்ப

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வற்றோடு சேர்த்து இருதிணை, ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவான வினைமுற்றாக வழங்குவது பொருத்தம் போலத் தெரிகிறது.

பெயரெச்சம்

பெயரெச்சமாவது பால் காட்டும் விகுதி பெறாமையால் முற்றுப்பெறாது நிற்கும் வினைச்சொல். இது தனக்கு முடிக்குஞ் சொல்லாகப் பெயர்ச்சொல்லை அவாவி நிற்கும். தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம், குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் என இஃது இருவகைப்படும்.

தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்:

பால்காட்டும் விகுதிக்குப் பதிலாக அ, உம் என்னும் விகுதிகளைப் பெற்றுச் செய்த, செய்கின்ற, செய்யாநின்ற, செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வடிவங்களை முறையே கொண்டு பெயரை இறுதியாக ஏற்கும் வினைச்சொல் பெயரெச்சமாம்.

உ - ம்: உண்ட மனிதன்.
உண்கின்ற பாத்திரம்.
உண்ணாநின்ற மனிதன்.
உண்ணும் சோறு.

தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களுக்குரிய காலங்காட்டும் இடைநிலைகள், இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் என்பவற்றைக் காட்டும் தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சங்களுக்கும் பொருந்தும் எதிர்காலப் பெயரெச்சம் காலங்காட்டும் இடைநிலை பெறாது காலங்காட்டும் 'உம்' என்ற விகுதியைப் பெற்று வரும் (செய் + உம் செய்யும்).

பெயரெச்சங்கள் செய்பவனை (கருத்தாவை) முடிக்கும் சொல்லாகக் கொள்கையிற் செய்வினையாகவும், செயப்படு பொருளை முடிக்கும் சொல்லாகக் கொள்கையில் படு விகுதி கெட்டுவரும் செயப்பாட்டு வினைகளாகவும் அமையும்.

உ - ம்: உண்ட மனிதன் — உண்ட - செய்வினை.
உண்டசோறு-உண்ணப்பட்டசோறு-செயப்பாட்டுவினை.

எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்:

இஃது எதிர்மறைக்குரிய 'ஆ' என்ற இடைநிலையோடு 'த்' என்ற எழுத்தையும் ஈற்றிலே பெற்றும் அல், இல், என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகளோடு 'ஆ'காரச் சாரியை பெற்றும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எதிர்மறைப் பொருள் தந்து நிற்கும்.

உ - ம்: நடவாத மனிதன், செய்கலாத வேலை, உண்கிலாத உணவு.

சில சந்தர்ப்பங்களிலே 'தகர' எழுத்துப்பேற்றை இழந்தும் எதிர்மறைப்பொருள் அமைவதுண்டு.

உ - ம்: படியா (த) மாணவன்.

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

பெரும்பாலும் பண்புப்பெயர்களும், சினைப்பெயர்களும் 'அ' விகுதியோடு புணர்ந்து குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்களாகும்.

உ - ம்: கரிய குயில், பெரிய யானை, முகத்த களிறு, படத்த பாம்பு

எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

அல், இல் ஆகிய எதிர்மறை இடைநிலைகள் பகுதிகளாக அமைய அவற்றோடு ஆகாரச் சாரியையும் தகர எழுத்துப் பேறும் பெற்றும் எதிர்மறை, குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் அமையலாம்.

உ - ம்: அல்லாத பிள்ளை, இல்லாத பணம்.

பெயரெச்சத்தின் ஈற்றிலுள்ள 'த' என்ற எழுத்துப்பேறு மறைந்தும் எதிர்மறைப் பொருள் தரும் பெயரெச்சங்களும் உள.

உ - ம்: அல்லாப்பிள்ளை, இல்லாப் பணம்.

பெயரெச்சங்கள் இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களுக்குமுரிய பெயர்கள் யாவற்றையும் தமக்கு முடிக்குஞ் சொற்களாகக் கொள்ளும்.

தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
உண்ட நான்	உண்ட நீ	உண்ட அவன்
உண்ட நாம்	உண்ட நீர்	உண்ட அவள்
உண்ட நாங்கள்	உண்ட நீங்கள்	உண்ட அவர் (கள்)
		உண்ட அது
		உண்ட அவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வினையெச்சம்

வினையெச்சமாவது பால் காட்டும் விகுதி பெறாது தனக்குரிய விகுதிகள் பெற்றும் வினைசார்ந்த சொற்களைத் தனக்கு முடிக்கும் சொற்களாகப் பெற்றும் எஞ்சிநிற்கும் வினைச்சொல்லாம். இது தெரிநிலை வினையெச்சம், குறிப்புவினையெச்சம் என இரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்படும்.

வினையெச்சங்களும் முடிக்குஞ் சொற்களும்

(அ)

	தெரிநிலை வினையெச்சம்	முடிக்குஞ் சொல் உடன்பாடு - எ. மறை	முடிக்குஞ் சொல் விகற்பங்கள்
1.	கண்டு	நின்றேன் - நில்லேன்	தெரிநிலைவினை முற்று
2.	ஓடி	வந்த – வராத	தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்
3.	படிக்க	வந்து - வராது	தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்
4.	நடிக்கவென	வந்தவன் - வராதவன்	தெரிநிலைவினை வினையாலணையும். பெயர்
5.	படித்து	வருதல், வராமை	தொழிற்பெயர்
6.	முயன்று	சிறியன்	குறிப்புவினைமுற்று
7.	முயன்று	வல்ல	குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்
8.	படித்து	அன்றி	குறிப்புவினை வினையெச்சம்
9.	கற்று(ப்)	பெரியவன்	குறிப்புவினை வினையாலணையும் பெய
10.	உழைத்து	மேன்மை	குறிப்புத் தொழிற் பெயர்

ஆ)

	குறிப்புவினையெச்சம்	முடிக்குஞ்சொல் உடன்பாடு எ மறை	முடிக்குஞ்சொல் விகற்பங்கள்
1.	பயனின்றி(ச்)	செய்தான், செய்யான்	தெரிநிலைவினை முற்று
2.	அறமின்றி(ச்)	செய்த, செய்யாத -	தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3. முடிவின்றி (ச்) செய்து, செய்யாது - தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்

4. மேன்மையின்றி ச்) செய்தவன், செய்யாதவன் - தெரிநிலைவினை வினையாலணையும் பெயர்

5. நலமின்றி (க்) கிடத்தல், கிடவாமை தொழிற்பெயர்.

அன்றி என்ற குறிப்பு வினையெச்சமும் எதிர்மறை குறிக்க வரும்.

(ஆ) அருளன்றி உளன், இலன் குறிப்புவினைமுற்று

2. அருளன்றி உள்ள, இல்லாத குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்

3. அருளன்றி — இல்லாது குறிப்புவினை வினையெச்சம்

4. அருளன்றி உள்ளவன், இல்லாதவன் குறிப்புவினை வினையாலணையும் பெயர்

5. அருளன்றி உண்மை, இன்மை குறிப்புத் தொழிற்பெயர்

தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்:

தெரிநிலைவினை வினையெச்சம் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும் இடைநிலை பெற்றும் தனக்குரிய விகுதிகள் பெற்றும் முடியும். முக்காலத்தையும் குறிக்கவரும் வினையெச்ச வாய்பாடுகள் மூன்று உள்ளன.

i. இறந்த காலங்காட்டும் வாய்பாடு — செய்து
ii. மூன்று காலங்களும் காட்டும் வாய்பாடு — செய
iii எதிர்காலங் காட்டும் வாய்பாடு = செயின்

1) செய்து என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலை வினையெச்சம் பெறும் விகற்பங்கள்:

1. முதலெழுத்து மட்டும் வேறாகி மற்றைய இரண்டெழுத்துக்களும் அவ்வாறே நின்று வருவன.

உ - ம்: எய்து, கொய்து, செய்து.

2. ஈற்றுயிர் மெய்க்கு முன்வரும் த், ந் ஆதல்.

உ - ம்: ஈந்து, போந்து.

3. 'ய்' உடன் 'ந்' வரல்.

உ - ம்: ஆய்ந்து, காய்ந்து, பாய்ந்து, சாய்ந்து, ஓய்ந்து மாய்ந்து.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

4. 'ய்' தவிர்ந்த வேறு ர், ழ் என்ற மெய்களுடன் வருவன 'ந்' மெய் பெறுதல்.

உ - ம்: ஆர்ந்து, ஆழ்ந்து, வாழ்ந்து, தேர்ந்து, போர்ந்து, வீழ்ந்து

5 வார், ஆர், பேர் (பெயர்தல்) மூதலாகிய வினையடிகள் ஈற்றுயிர் மெய்ம்முன்பு 'த்' பெறல்.

உ - ம்: வார்த்து, பேர்த்து, ஆர்த்து.

6. எழு, இரு, நட, விழு முதலான குறிவினைகளிற்கும் ஈற்று யிர் மெய்க்குமிடையே 'ந்' வரல்,

உ - ம்: எழுந்து, இருந்து, நடந்து, விழுந்து

7. படு, கொடு, இழு, உடு முதலான குறிவினைகள் ஈற்றுயிர் மெய்ம்முன்பு 'த்' பெறல்.

உ - ம்: படுத்து, கொடுத்து, இழுத்து, உடுத்து.

8. ஆடு, ஓடு, பாடு, கூடு, தேடு, ஏகு முதலாகிய நெடித் தொடரின் ஈற்றுக் குற்றியலுகரம் இகரமாக மாறி இறந்த காலத் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாதல்.

உ - ம்: ஆடி, ஓடி, பாடி, கூடி, தேடி, ஏகி, ஆகி

9. உயர், வியர், பெயர் முதலாகிய வினையடிகள் ஈற்றுயிர் மெய்ம்முன் 'த்' பெற்று, வினையெச்சங்களாதல்.

உ - ம்: உயர்த்து (உயர்த்தி எனவும் வரும்), வியர்த்து, பெயர்த்து (பெயர்ந்து எனத் தன்வினையாகவும் வரும்)

0. 'போ' 'ஆ' என்ற வினையடிகள் 'ய்' என்ற மெய் பெற்று இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினையெச்சமாதல்.

உ - ம்: போய், ஆய்

11. நட, இரு, விழு, கட, உடு முதலான வினையடிகள் ஈற்று மெய்யிலுள்ள குற்றியலுகரம் இகரமாக மாறி இடையிலே 'த்' பெறல்.

உ - ம்: நடத்தி, இருத்தி, விழுத்தி, கடத்தி, உடுத்தி.

(இவை பிறவினைகள், தன்வினை, பிறவினை பற்றிப் பின்னர் விளக்கம் தரப்படும்)

12. புகு, விடு, நடு, பெறு, நகு மூதலிய வினையடிகள் பகுதி இரட்டித்துத் தெரிநிலைவினையெச்சமாதல்

உ - ம்: புக்கு, விட்டு, நட்டு, பெற்று, நக்கு (நகைத்து)

13. நகை, பகை, உகை முதலான வினையடிகள் ஈற்றுயிர் மெய்க்கு முன்பு 'த்' பெறல்.

உ - ம்: நகைத்து, பகைத்து, உகைத்து (செலுத்தி).

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

14. தழுவு, மருவு, ஒருவு முதலான முற்றுகர ஈற்றுவினையடி களில் முற்றியலுகரம், இகரமாய் மாறுவதும் உண்டு.

உ-ம்: தழுவி, மருவி, ஒருவி (நீங்கி)

செய்யுள்களில் இவை உயிரளபெடை பெற்று விகாரமடைதலும் உண்டு.

உ-ம்: தழீஇ, மரீஇ.

(இவை இக்கால வழக்கில் இல்லை.)

15. ஓங்கு, தேங்கு, ஏங்கு, வாங்கு என மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பெற்ற தெரிநிலைவினை வினையெச்சங்கள் குற்றியலுகரம் இகரமாக மாற்றம் பெற இடமளிக்கும்.

உ-ம்: ஓங்கி, தேங்கி, ஏங்கி, வாங்கி.

இவை போல்வன வேறு விகற்பங்களும் வருமிடத்துக் கண்டு கொள்க.

செய்யுள்களிலே 'செய்து' என்ற வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கள் பு, ஆ, ஊ என்ற விகுதிகளைப் பெறும் என உரைப்பர்.

உ-ம்: உண்ணுபு
உண்ணா (உண்டு)
உண்ணூ

II. 'செய' என்னும் எச்சம்:

(i) இது முக்காலமும் காட்டும்,

உ-ம்: மழை பெய்யக் குளம் நிறைந்தது - இறந்தகாலம்
சூரியன் உதிக்க வந்தான், - நிகழ்காலம்.
குளம் நிறைய மழை பெய்தது - எதிர்காலம்.

(ii) 'செய' என்னும் எச்சத்தை வாய்பாடாகக் கொண்டு வரும் வினையெச்சங்கள் பகுதி இரட்டித்து வரலும் உண்டு.

உ-ம்: உண்ண வந்தான். அடிக்க வந்தான்.

(மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களில் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் காட்டுவன இவ்வாறே அமைந்தன.)

(iii) என என்னும் விகுதி பெற்றுச் 'செய' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய்யுளிலே இறந்தகாலம் காட்டும் இடங்களும் உள.

உ-ம்: மழை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது.

(iv) 'என' என்னும் எச்சம் 'கு' விகுதிபெற்று எதிர்காலம் காட்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உணற்கு வந்தான்-இது இன்று உண்ணுதற்கு வந்தான். உண்ணுவதற்கு வந்தான், உண்டற்கு வந்தான் என அமையும்.

(v) இய, இயர், வான், பான், பாக்கு என்னும் விகுதிகளைப் பெற்றுச் 'செய' என்னும் எச்சம் எதிர்காலம் காட்டும் வழக்கம் உண்டு. இவை செய்யுளிலே பயின்று வரும் என்பர். இவை இக்கால வழக்கில் இல்லை.

உ-ம்: உண்ணிய, உண்ணியர், உண்ணுவான், உண்பான், உண்பாக்கு — வந்தனன்.

III. செயின் என்னும் எச்சம்:

இன், ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து, உம் என்னும் விகுதிகளைச் செயின் என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம் பெற்று எதிர்காலத்தைக் காட்டும்.

உ-ம்:

இன் — அவன் படிப்பின் மகிழ்வேன்.
ஆல் — அவன் வந்தால் மகிழ்வேன்.
கால் — நீ படித்தக்கால் வெற்றியடைவாய்.
கடை — உற்றக்கடை உதவுவது கல்வியே.
வழி — உற்றவழி உதவுவான் நண்பன்.
இடத்து — உற்றவிடத்து உறுபொருள் கொடு.
உம் — படித்தலும் சிறப்பாய்.

இவற்றுள்ளே வந்தால், படித்தக்கால், உற்றக்கடை, உற்ற வழி, உற்றவிடத்து ஆகிய வினையெச்சங்கள் இறந்தகால இடைநிலை பெற்றபோதும் தொழில் நிகழவிருப்பதையே தமது விகுதிகளாற் புலப்படுத்தி எதிர்காலம் காட்டின.

VI. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்:

தொழில் நிகழாமையைப் புலப்படுத்தும் வினையெச்சம் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சமாகும். இதற்கு, உ, மல், மே, மைக்கு, மலுக்கு (இக்காலப் பிரயோகம்) கால், கடை, வழி, இடத்து என்பன விகுதிகளாய் அமையும்.

உ-ம்: உண்ணாது, உண்ணாமல், உண்ணாமே, உண்ணாமைக்கு, உண்ணாமலுக்கு. (இக்காலப்பிரயோகம்), உண்ணாக்கால், உண்ணாக்கடை, உண்ணாதவழி உண்ணா(த) விடத்து.

இவற்றுள் 'உண்ணாமலுக்கு' வரையுள்ள வினையெச்சங்கள் முக்கால வினைசார் சொற்களையும் குறிப்பு வினைசார் சொற்

களையும் முடிக்கும் சொற்களாகப் பெறும். உண்ணாக்கால் தொடக்கம் உண்ணாவிடத்து வரையிலுள்ள நான்கும் எதிர் காலத்து வினைசார் சொற்களையும், குறிப்பு வினைசார் சொற் களையும் முடிக்கும் சொற்களாகப் பெறும்.

(v) எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சங்கள் அல், இல் என் னும் எதிர்மறைகளைப் பகுதியாகக் கொண்டு றி, து, மல், மே, மை, ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் விகுதி களை ஏற்கும்.

உ-ம்: அன்றி, அல்லாது, அல்லாமல், அல்லாமே, அல்லாமை, அல்லால், அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லா(த) வழி, அல்லா(த) இடத்து. இவை முன்பு காட்டிய முடிக்கும் சொல் விகற்பங்கள் யாவற்றையும் தமக்கும் முடிக்கும் சொற் களாகக் கொள்ளும்.

முற்றுவினை

வினைமுற்று பெயரை முடிக்கும் சொல்லாகக் கொள்ளு மாயின் அது முற்றுவினை எனப்படும்.

உ-ம்: உண்டான் கந்தன்
நல்லன் கந்தன்
வந்தது கார்

முற்றுவினை எச்சப்பொருள் தரல்:

வினைமுற்று எச்சம்போல நின்று எச்சங்கள் கொள்ளும் முடிக்கும் சொற்களைத் தனக்கும் முடிக்கும் சொற்களாகப்பெற்று எஞ்சி நிற்பதுண்டு.

உ-ம்: (i) கண்டனன் வணங்கினான் - கண்டனன் என்ற தெ. வி. முற்று கண்டு எனத் தெரிநிலை வினை யெச்சப்பொருள் தந்து நின்றது

(ii) உண்டான் கந்தன் உவந்தான் - உண்டான் என்ற தெரிநிலை வினைமுற்று உண்ட எனத் தெரிநிலை வினையெச்சப் பொருள் தந்தது.

(iii) காலினர் நினைப்போற்ற - காலினர் என்ற குறிப்பு வினைமுற்றுக் காலினராகி எனக் குறிப்பு வினையெச்சப் பொருள் தந்தது

(iv) ஆற்றலான் ஆதவன் வர - ஆற்றலான் என்ற குறிப்பு வினைமுற்று ஆற்றலானாகிய எனப் பெயரெச்சப்பொருள் தந்து ஆதவன் என்ற பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முற்றுவினை எச்சப்பொருள் தருவது பெரும்பாலும் செய்யுள்களிலேயே.

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையும் செயப்படுபொருள் குன்றாத வினையும்.

(i) செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை

நட, போ, வா, எழு, இரு, செல், படு முதலான சில வினையடிகள் செயப்படுபொருள் கொள்ளாத வினைமுற்றுக்களாய் அமையும்.

உ - ம்: நடந்தான் — எதை நடந்தான்?
விடை இல்லை
ஆகவே, செயப்படுபொருள் இல்லை. செயப்படுபொருள் குன்றியது

போனான் வந்தான், எழுந்தான், இருந்தான், சென்றான், படுத்தான் ஆகியனவும் இவ்வாறே பகுத்து நோக்கினாற் செயப்படுபொருள் குன்றியனவாகவே காணப்படும், எனவே இவற்றைச் 'செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை' என்பர்.

(ii) செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை:

அடி, உடை, படி, பாடு, எடு, கொடு, தா, விடு முதலாக வரும் வினையடிகளைக் கொண்டு தோன்றும் வினைமுற்றுக்கள் செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளாகும்.

உ - அடித்தான் — எதை அடித்தான்?
மாட்டை · செயப்படுபொருள்
ஆகவே, செயப்படுபொருள் உண்டு. குன்றவில்லை

உடைத்தான், படித்தான், பாடினான், எடுத்தான். கொடுத்தான், தந்தான், விடுத்தான் ஆகியனவும் பிறவும் பகுத்து நோக்கும் பொழுது செயப்படுபொருளை வருவிக்கக் கூடியனவாயிருப்பதால் இவற்றைச் 'செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை' என்பர்.

தன்வினையும் பிறவினையும்

(i) தன்வினை:

எழுவாய் அமையும் பெயருக்குரியவரோ உரியதோ செயலுக்கு வினைமுதலாய் (கருத்தாவாய்) அமைவது தன்வினையாம்.

உ - ம்: இராமன் ஓடினான்.
மாடு புல் மேய்ந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ii) பிறவினை:

எழுவாய் அமையும்பொழுது செயலுக்குரியவரோ உரியதோ செயலைச் செய்யாது செயலுக்குரிய வினைமுதல் பிறர் ஒருவரையோ ஒன்றையோ சுட்டி நிற்கும் வினை பிறவினையாகும்.

தன்வினை பிறவினையாய் ஆக்கப்படும் வகை:

(1) வி, பி, விப்பி முதலாகிய விகுதிகளைச் சேர்த்துத் தன்வினை கொள்ளும் முற்றுக்களைப் பிறவினை கொள்ளும் முற்றுக்களாக்கலாம்.

உ - ம்:	தன்வினை		பிறவினை
	செய்தான்	—	செய்வித்தான்
	நடந்தான்	—	நடப்பித்தான்
	ஓடினான்	—	ஓட்டுவித்தான்

(2) இவற்றுள் வி, பி இரண்டும் ஒருவர் மற்றொருவரைக் கொண்டு செய்வித்தலையும், விப்பி மூன்றாமவரை அல்லது குழுவினரைக் கொண்டு செய்விப்பித்தலையும் குறித்து வந்தன.

உ - ம்: மேசன் கூலியை வேலை செய்வித்தான்
அரசன் தச்சனைக் கொண்டு கோயிலைக் கட்டுவிப்பித்தான்.

(3) தன்வினைமுற்றில் விகாரப்பட்ட காலங்காட்டும் இடைநிலை விகாரப்படாமல் அவ்வாறே வருமாயினும் பிறவினை உண்டாகும்.

உ - ம்:	தன்வினை		பிறவினை
	அழிந்தான்	—	அழித்தான்
	தேய்ந்தான்	—	தேய்த்தான்
	வருந்தினான்	—	வருத்தினான்.

(4) பகுதியின் இடைநின்ற ஒற்று இரட்டித்தும் தன்வினை பிறவினையாதல் உண்டு.

உ - ம்:	தன்வினை		பிறவினை
	ஓடினான்	—	ஓட்டினான்
	ஆடினான்	—	ஆட்டினான் (ஆட்டுவித்தான்)

(5) பகுதியாகிய வினையடி விகாரப்படாமற் காலம் காட்டும் இடைநிலை முதலியவற்றைப் பெற்று வந்ததும் பிறவினையாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ - ம்: தன்வினை — பிறவினை
கெட்டான் — கெடுத்தான்
விட்டான் — விடுத்தான்

(6) பகுதியின் முதல் நீண்டு காலம் காட்டும் இடைநிலை வேறு பெற்றோ பெறாமலோ பிறவினை அமையலாம்.

உ - ம்: தன்வினை — பிறவினை
நட்டான் — நாட்டினான் (ட், இசு ஆயிற்று)
நடுகின்றான் — நாட்டுகின்றான்.
ஆதிநீண்டு பகுதி இரட்டித்து இடைநிலையாகி கின்று பெற்றுப் பிறவினையாயிற்று.

(7) இவற்றைவிடத் தன்வினைமுற்று எவ்வித மாற்றமும் பெறாது பிறவினை முற்றாதலும் உண்டு.

உ-ம் தன்வினை — பிறவினை
(உடல்) வெளுத்தான் — (துணியை) வெளுத்தான்

(8) முதனிலையாய் நிற்கும் வினையடிகள் ஏவற்பொருளில் தன்வினையாகவும் பிறவினையாகவும் எவ்வித மாற்றமுமின்றி வருதலும் வழக்கு.

உ - ம்: தன்வினை — பிறவினை
நீ (உடல்) வெளு — (நீ துணியை) வெளு
நீ கரை — (புளியைக்) கரை
நீ தேய் — (சந்தனத்தைத்) தேய்

(8 பிறவினைக்குரிய விகுதி தொக்குத் தன்வினையாகவே நிற்குமிடங்களிலும் பிறவினைப்பொருள் தரும் வாய்ப்புக்களும் உள்ளன.

உ-ம்: கோடீசுவரன் கட்டிய வீடு.

இங்குக் கட்டுவித்த என 'வி' விகுதி பெறவேண்டிய பிறவினைப் பெயரெச்சம் தன்வினைப் பெயரெச்சமாகவே நின்று விகுதி பெறாமலே பிறவினைப் பொருள் தந்தது.

செய்வினையும் செயப்பாட்டுவினையும்

செய்வினை:

எழுவாய்க் கருத்தாவே செயலைப் புரிவதைக் கூறும் வினை செய்வினை எனப்படும்.

உ-ம்: கந்தன் மாட்டை அடித்தான்.
இராமன் இராவணனைக் கொன்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செயப்பாட்டுவினை:

எழுவாய்க் கருத்தா வருமிடத்திலே மூன்றாம் வேற்றுமைக் கருத்தா அமையச் செயப்படுபொருள் எழுவாயாகி அது பயனிலையாகப் பெறும் வினை செயப்பாட்டுவினை எனப்படும்.

உ-ம்: கந்தனால் மாடு அடிக்கப்பட்டது.
இராமனால் இராவணன் கொலையுண்டான்.

மேற்கூறிய வாக்கியங்களிலே செயப்பாட்டு வினையை உணர்த்த வினைமுற்றுக்களிலே படு, உண் என்னும் விகுதிகள் வந்தன. இவையே செயப்பாட்டு வினைக்குரிய விகுதிகளாகும்.

சிறுபான்மை செயப்பாட்டுவினை தனக்குரிய விகுதி பெறாமலே செயப்பாட்டு வினைக்குரிய பொருளைத் தரும் இடங்களும் உள்ளன.

உ-ம்: கட்டிய வீடு
கந்தன் எனபவன்

இங்கு முறையே கட்டப்பட்ட வீடு, கந்தன் எனப்பட்டவன் என்று செயப்பாட்டுவினைப் பொருள்கள் வந்துள்ளமை காணலாம்.

துணைவினை முற்று

இரண்டு வினைமுற்றுக்களிலே ஒன்று வினையெச்சமாகித் தொடர வேறொரு வினைமுற்று வாக்கிய இறுதியில் அமைவது துணைவினைமுற்று எனப்படும். இவற்றிலே எச்சமாகும் வினைமுற்றே வினைப்பொருளைத் தர முடிந்து நிற்கும் வினைமுற்று அதற்குத் துணையாகின்றது. இவ்வாறு துணையாவது சில இடங்களிற் பொருட்பேற்றுக்கு உதவுவதாயும், சில இடங்களில் அவ்வாறு உதவாது வாளா நிற்பதாயும் காணப்படும். இவ்வகை வினைமுற்றுக்கள் துணைவினைமுற்றுக்கள் எனப்படும்.

உ-ம்: * ஆண்டு வந்தான். எடுத்துக்கொண்டான்.
ஓடிவிட்டான்.

இவற்றில் முதலாவது வினைமுற்று ஆட்சி நிகழ்ந்ததைக் கூறுவதாய் ள்ளது 'ஆண்டு' என்பது ஆளுகையைக் குறிக்க, வந்தான் என்பது அந்தச் செயல் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே இங்கு 'வந்தான்' என்ற துணைவினை முற்றுப் பொருட்பேற்றுக்கு, உதவுவதாய் உள்ளது. எடுத்துக் கொண்டானிலும் 'கொண்டான்' துணைவினை முன்னது போலவே பொருட்பேறளிக்கின்றது.

* இரண்டு வினைகள் துணைவினைகளாய் அமைந்து வருதலும் உண்டு.
உ-ம்: ஆண்டுகொண்டிருந்தான், எடுத்துக்கொண்டுவிட்டான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரண்டாவது வினைமுற்றாகிய ஓடிவிட்டான் என்பதிலும் நிகழ்ந்த வினை ஓடுதலே. அந்தச் செயல் நிகழ்ந்து முடிந்துள்ளது என்பதை ஓடிவிட்டான் என்பது புலப்படுத்துவதாலே 'விட்டான்' என்ற துணைவினை இவ்விடத்தும் பொருட்பேறளிப்பதாகவே உள்ளது.

வாளாநிற்கும் துணைவினைகள்:

1. எழுந்திருந்தான்
2. எழுந்திரு
3. படுத்திருந்தான்
4. படுத்திரு

இங்கு எழுதல், படுத்தல் ஆகியனவே நிகழ்வதற்குரிய வினைகள் இருந்தான், இரு ஆகிய துணைவினைகள் எவ்வித பொருட்பேறுமின்றி வாளா வந்தன.

துணைவினைப் பெயரெச்சங்கள்:

துணைவினைகள் எச்சங்களாயும் அமையும். இவற்றின் பொருட்பேறு முன்னவற்றிற்குக் கூறியதுபோலவே அமையும்.

துணைவினைப் பெயரெச்ச, வினையெச்சங்கள்:

உ-ம்: i. ஆண்டு வந்த, ஆண்டு வந்து.
ii. எழுந்திருந்த, எழுந்திருந்து,

வினையாலணையும் பெயர்:

வினையின் முதன்மையான இயல்புகள் காலங்காட்டுவதும் வேற்றுமையுருபை ஏற்காமையுமாம். பெயரின் முதன்மையான இயல்புகள் வேற்றுமைப் பொருளையும் உருபையும் ஏற்றலும் பெரும்பாலும் காலங்காட்டாமையும் பயனிலை பெறுதலுமாம். ஆயின், சிலவேளைகளிலே வினையின் தன்மையாகிய காலங் காட்டியும் பெயரைப் போல வேற்றுமைப் பொருள் பெற்றும் உருபேற்றும் பயனிலை பெற்றும் வரும் சொற்களும் உள. அவை 'வினையாலணையும் பெயர்' என்று வழங்கும்.

உ-ம்: i நடந்தோன் (நடந்தான் என்ற வினைமுற்றின் திரிபு, — ஆன், ஒன் ஆயிற்று) விழுந்தான் (நடந்தவன், எனவும் வரும்)

இங்கு 'நடந்தோன்' காலங் காட்டுவதோடு எழுவாயாகி விழுந்தான் என்ற பயனிலையைப் பெற்றுள்ளமையையும் காண்க. எனவே இது வினையாலணையும் பெயராகும். (இச்சொல் காலம் காட்டும் உறுப்பைப் பெற்று வெளிப்படையாகக் காலங் காட்டியமையால் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயராயிற்று)

(ii) கரியானைத் திருமாலெனக் கண்டேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்தக் கரியான் என்ற குறிப்பு வினைமுற்றுக் குறிப்பாகக் காலம் காட்டுவதோடு இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய ஐ உருபையும் ஏற்றுக் கண்டேன் என்ற பயனிலையைக் கொண்டமையால் இது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (கரியான், கரியோன் எனவும், கரியவன் எனவும் திரிபடைந்தும் வரும்)

தொழிற் பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்குமுள்ள ஏற்றுமை வேற்றுமைகள்:

1. தொழிற்பெயர் சிறுபான்மை காலம் காட்டும். வினையாலணையும் பெயர் குறிப்பாகவோ வெளிப்படையாகவோ எப்பொழுதுங் காலம் காட்டும்.

2. தொழிற்பெயர் வினையடியாற் பிறக்கும்; வினையாலணையும் பெயர், பெயர், வினை, இடை, உரி நான்கின் அடியாகவும் பிறக்கும்.

3. தொழிற்பெயர் தனக்குரிய விகுதிகளைப் பெறும் வினையாலணையும் பெயர் பால்காட்டும் விகுதிகளைப் பெற்று வரும்.

இடைச்சொல்

இடைச்சொல்லாவது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் ஆகியவற்றினைச் சார்ந்து அமைவது. அஃதாவது தனக்குரியதாகிய பொருளைப் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் என்பவற்றோடு கூடி நின்று வெளிப்படுத்துவதே இடைச்சொல் எனலாம். எனவே இலக்கண ஆசிரியர்கள் பெயர், வினை ஆகிய இரண்டு சொற்களும் தாமாகவே பொருள் தருஞ் சிறப்பு நோக்கி அவற்றிற்கு முதன்மையளித்து, அவற்றின் பின்சார இடைச்சொல்லையும், இதனைத் தொடர்ந்து உரிச்சொல்லையும் வைத்தனர்.

(i) பகுபத உறுப்பிடைச்சொல்:

பகுபதங்களின் உறுப்புக்களாயுள்ள இடைநிலை, சாரியை, விகுதி ஆகியன இடைச்சொற்களின்பாற் படுவனவே.

(ii) வேற்றுமை உருபிடைச் சொல்:

ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் முதலாகிய வேற்றுமையுருபுகளும் இடைச்சொற்களே.

(iii) உவம உருபிடைச் சொல்:

போல், புரை, ஒ, உறழ், மான், கடு, இயை, ஏய், நேர், நிகர், பொரு என்னும் உருபுகள் இடைச்சொற்களின் பாற்படு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வனவாம். இவை வினையெச்ச விகுதி பெற்றுப் போல, புரைய, ஒப்ப, மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, பொருவ எனக் குறிப்பு வினையெச்சங்களாகின்றன; 'ஆ' என்னும் முதனிலை இடைச்சொல்லின் சாரியையோடு சேர்ந்து தொடர்ந்து வினையெச்ச விகுதியும் பெற்று அன்ன, அனைய என்னும் தெரிநிலை வினையெச்சங்களுமாகின்றன.

(iv) தத்தமக்குரிய பொருள் குறிக்கும் இடைச்சொற்கள்:

ஏ, ஓ, உம், என, என்று, மன், கொல், அந்தில், மன்ற, அம்ம, ஆங்க, ஆர், தொறும், தோறும், இனி, வாளா, சும்மா, ஆவது, ஆதல், ஆயினும், தான், அந்தோ, ஐயோ, ஆஆ, ஓஓ, ஓகோ, ஆகா, அடடா, அப்பாடா, அடடே, (ஓகோ தொடக்க முள்ளவை இக்காலப் பிரயோகங்கள்) என்பன தத்தமக்குரிய பொருள்கள் தரும் இடைச்சொற்களாகும். இவற்றோடு கலகலவென, கணீரென, ஒல்லென, அம்மென, பொள்ளென துணுக்கென, முதலாக ஒலிக்குறிப்புக்களாய் மகிழ்ச்சி, விரைவு, அச்சம் முதலாம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி வரும் இடைச் சொற்களும் பலவாம்.

ஏகார இடைச்சொல்

பொருள்	விளக்கம்	உ-ம்
i. தேற்றம்	-முடிந்த முடிபாகக் கூறுதல்	உண்டே மரணம்.
ii. வினா	-வினாவாகக் கேட்டல்.	நீயே அடித்தாய்?
iii. எண்	-ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை எண்ணிக்கை முறையில் வரிசைப் படுத்தல்	வானமே, பூமியே, பாதலமே என மூவுலகங்கள் உள.
iv பிரிநிலை	-ஒரு கூட்டத்தினின்றும் ஒருவரை அல்லது ஒன்றைப் பிரித்தல்	அவர்களுள் இவனே வீரன்.
v. எதிர்மறை	-வினாப்போல் அமைந்து எதிர்மறைப் பொருள் தரல்	நானே எடுத்தேன் (நான் எடுக்க வில்லை.)
vi இசைநிறை	-பாடலிலே இசையை நிறைத்து வருதல் பொருள் வேறு இல்லை.	ஏஎ! இவளொருத்தி பேடியே...
vii ஈற்றசை	-பொருளின்றிப் பாடல் இறுதியில் வருவது	உன் பாதம் அடைக்கலமே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒகார இடைச் சொல்

பொருள்	விளக்கம்	உ - ம்
i. ஒழியிசை	-சொன்னவற்றிற்கு அப்பால் வேறு சொற்கள் வரல்.	படிக்கவோ வந்தாய் (படிப்பதற்கன்று விளையாட வந்தாய் என வேறு சொற்கள் வந்தன.)
ii. வினா	வினாவுதல்	இலங்கையின் தலைநகரம் கண்டியோ? கொழும்போ?
iii. உயர்வுசிறப்பு	-உயர்வின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தல்	ஓஓ சான்றோன்.
iv. இழிவு சிறப்பு	இழிவின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தல்	ஓஓ தீயன்.
v. எதிர்மறை	-எதிர்மறையாகப் பொருள் தரல்	அவனோ திருடினான் (அவன் திருடவில்லை)
vi. தெரிநிலை	- இரு பொருள்களில் ஒன்றுமின்றிப் பிறிதொன்றைத் தெரிவித்து நிற்பது	அழகோ அதுவுமில்லை அறிவோ அதுவுமில்லை.
vii. கழிவு	-நடைபெற்று முடிந்தமைக்கு இரங்கல்	ஓஓ! உணராது கெட்டொழிந்தேன்.
viii. பிரிநிலை	-கூறும் ஒருவரை அல்லது பொருளைப் பிரித்துக் காட்டுதல்	இவனோ பாடியவன்? (கூட்டத்துள் ஒருவனைப் பிரித்துக் காட்டல்)

உம்மை இடைச் சொல்

பொருள்	விளக்கம்	உ - ம்
i. எதிர்மறை	- முன்விளக்கப்பட்டது.	களவெடுப்பினும் பொய் சொல்லாதே (இங்குக் களவு எடுத்தலும் பொய்சொல்லலும் கூடா என எதிர்மறைப் பொருள் தந்தது.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ii.	உயர்வு சிறப்பு	,,	கம்பனும் அறியாக் கற்பனை. (கற்பனை உயர்வு இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.)
iii.	இழிவு சிறப்பு	,,	நாயும் உண்ணாச் சோறு (சோற்றின் இழிவு புலப்படுத்தப்பட்டது)
iv.	ஐயம்	நடக்குமோ நடக்காதோ என்னும் துணிவற்றநிலை.	நாளை வந்தாலும் வருவேன் (வராமலும் இருக்கலாம் என்ற துணிபற்ற ஐயநிலை)
v.	எச்சம்	கூறும் பொருளை விட வேறு பொருளையும் குறிப்பாற் கூறல்	ஆசிரியரும் வந்தார் (மாணவரும் வந்தனர்; இறந்தது தழீஇயஎச்சம்) மாணவரும் வருவர். (எதிரது தழீஇய எச்சம்)
vi.	முற்று	எப் பொருளும் எஞ்சாது முழுமையையும் சுட்டி நிற்றல்	அனைவரும் வந்தனர்.
vii.	எண்	எண்ணுதற் கண் வருவது	சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் மூவேந்தர்கள்.
viii.	தெரிநிலை	முன் விளக்கப்பட்டது.	வீடும் அன்று பாடசாலையும் அன்று (இவையல்லாத பிற ஒன்றைத் தெரிவித்து நிற்றல்)
x.	ஆக்கம்	ஒன்றைச் சொல்வதால் அது பிறிதொன்றுமாயிற்று எனக் குறிப்பிடல்.	தலையணையும் ஆயிற்று. (அதுவே புத்தகமுமாயிற்று என்பது குறிப்புப் பொருள்)

முற்றும்மை பற்றிய சிறப்பு விதி,

எதிர்மறை வினைமுற்று முற்றும்மை பெற்ற சொல்லைத் தொடருமாயின் முற்றும்மை எச்சவும்மையாகும்.

உ-ம்: எல்லாரும் வரவில்லை (சிலர் தாம் வந்தனர் எனப் பொருள் தந்து எச்சவும்மையாயிற்று)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என, என்று இடைச்சொற்கள்

இவற்றுள் ஒன்று கையாளப்படுமிடத்தில் மற்றதும் கையாளப்படும்.

பொருள்	விளக்கம்	உதாரணம்
i. வினை	வினைமுற்றுப்பெறும்	இலங்கையின் வைரம் தரமானதென (என்று) உரைப்பர் (வினைபெற்றது.)
ii. பெயர்	பெயரைப்பெறும்	நெப்போலியனென ஒரு மாவீரன் (என்று)
iii. எண்	முன் விளக்கப்பட்டது	வீடெனக் கடையெனத் தோட்டமெனப் பலவும் அவனுக்குண்டு.
vi. பண்பு	பண்போடு இசைந்து வருதல்	வட்டமென அமைந்த மைதானம்
v. உவமை	உவம உருபாய் வரல்	புலியெனப் பாய்ந்தான்.

இவற்றோடு என்றா, எனா, ஒடு என்பனவும் எண்ணுப் பொருளில் வரும் என்பர். இவை செய்யுளில் மட்டும் வரும் இக்கால வழக்கில் இல்லை. (நீயென்றா, நீரென்றா; நீயெனா நீரெனா; நீயொடு நீரொடு)

இவை உம்மை இடைச்சொல் பெறாது ஈற்றில் எண்ணுக்குரிய சொல்லில் மட்டும் உம்மை பெற்று வரலும் வழக்காம்.

உ-ம்: i. சாத்தன் கொற்றன் இருவரும் வந்தனர் — ('உம்' பெறவில்லை)

ii. சாத்தனே கொற்றனே இருவரும் வந்தனர். — 'உம்' பெறவில்லை.

iii. சாத்தனென்றா கொற்றனென்றா இருவரும் வந்தனர்— 'உம்' பெறவில்லை.

எண்ணிடைச் சொல்லாகிய 'உம்' பெறாது எண்ணுதல் நிகழுமாயின் அது செவ்வெண் எனப்படும்.

உ-ம்: இராமன், கந்தன், செல்வன் வந்தனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'கொல்' என்னும் இடைச்சொல்:

இது செய்யுளுக்கே உரியது.

பொருள்	விளக்கம்	உ - ம்
1. ஐயம்	முன் தரப்பட்டது	மனிதன்கொல். தேவன்கொல்
2. அசைநிலை	—	'கற்றதனாலாய பயனென்கொல்'

'மற்று' இடைச்சொல்

இதுவும் செய்யுளுக்கே உரியது.

பொருள்	விளக்கம்	உதாரணம்
1. வினைமாற்று	சொல்லப்படும் வினைக்கு மாற்றாகக் குறிப்புப் பொருள் தந்து நிற்கும்வேறொருவினை.	'மற்றறிவாம் நல்வினை யாமிளையம் என்னாது' வெளிப் படைப் பொருள்: நல்வினையை ஆர அமர அறிவோம் என்பது. குறிப்பாக உணர்த்தும் பொருள்: நல்வினையை விரைந்து அறிவோம்.
2. பிறிது	சொல்லப்படும் பொருளுக்கு எதிர்மறையானதைக் குறிக்கப் பயன்படுவது.	'மற்றுப்பற்று எனக்கு இன்றி நின்திருப் பாதமே மனம்பாவித்தேன்' இங்கே மற்று என்பது இறைபற்றல்லாத உலகப்பற்றினைக் குறித்து நின்றது.
3. அசைநிலை	முன் விளக்கப்பட்டது.	'மற்றென்னை ஆள்க'

'மன்' 'இடைச்சொல்'

இன்று வழக்கற்றது.

பொருள்	விளக்கம்	உ - ம்
1. ஒழியிசை	சொல்லப்பட்ட பொருளோடு தொடர்பாக எஞ்சி நிற்கும் சொற்களை வெளிப்படுத்தல்	அழகான பெண் 'மன்' (என் உள்ளங்கவர்ந்தாள்' என்பது எஞ்சிய சொற்பொருள்.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2.	ஆக்கம்	முன் சிறப்பின்றி யிருந்து இன்று சிறப்படைந்தது (ஆக்கம் பெற்றது) என்பது.	'முன்பு பாலை மன்' (இன்று பசுஞ்சோலையாயிற்று.)
3.	கழிவு	முன் தரப்பட்டது	எப்பொழுதும் எமக்கு ஆதரவு தரும் மன்'. ('குறித்த அவன் இல்லாமையால் ஆதரவு அற்றுப் போயிற்று)
4.	மிகுதி	மிகுதியான எதிர் பார்ப்பு	இறைவன் எமக்கு அருளும் மன். (மிகுதியும் அருள் தருவார் என்பது.)
5.	அசைநிலை	பாட்டின் இறுதி யிலோ இடை யிலோ பொருள் சாரார்து வருவது.	'அது மன் கொண்கன் தேரே.'

(கொன், அந்தில், மன்ற, அம்ம, ஆங்க, ஆர் என்பன செய்யுள்களில் மட்டுமே வருவன. இவற்றின் முதன்மையின்மை கருதிப் பொருள் உதாரணம் தராது விடப்பட்டன.)

தொறும், தோறும் இடைச்சொற்கள்

	பொருள்	விளக்கம்	உதாரணம்
1.	இடப்பன்மை காலப்பன்மை இவை போல்வன.	குறித்த பொருளின் மிகுதி.	1. இன்று ஊர் தொறும் (தோறும் நூல் நிலையங்கள் உள்ளன. 2. காலந்தோறும் சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளோம்.
2.	தொழிற்பயில்வு	முயற்சியில் அதிகமாக ஈடுபட ஈடுபட ஏற்படும் நற்பயன்	'பயில்தொறும் நூல் நயம்' மிகும்.
3.	தனித்தனி	ஒவ்வொன்றையும் குறித்து வரல்.	நாள்தோறும் (ஒவ்வொரு நாளும் எனப் பொருள் தரும்) படியுங்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மட்டும், மட்டு இடைச்சொற்கள்

குறித்த வரையறைப் பொருள் தரும்.
விடுமுறை மட்டும் என்ன செய்வது?

முதனிலை சுட்டும் மரியாதைப் பன்மை இடைச்சொல்

திரு, ஸ்ரீ, அடிகள் (இவை டாக்டர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் தமிழ் வரலாற்றிலக்கணத்திற் கண்ட சில இடைச்சொற்கள்.

'இனி' என்ற இடைச்சொல்

கால எல்லை குறித்தும் இட எல்லை குறித்தும் வரும்.
உ-ம்: 1 கால எல்லை—இனி நாம் செய்வதென்ன?
2 இட எல்லை—இனி எமது இடம் வருகின்றது.

'முன்பு', 'பின்பு' 'முன்', 'பின்' இடைச்சொற்கள்: காலம், இடம் குறித்து வருவன.
உ-ம்: காலம்—முன்பு நடந்தது, முன்பு வாழ்ந்தான்.
இடம் முன்பு உள்ள பொருள். முன்பு இருந்தான்.
(இவை போலவே 'முன்', 'பின்' னுக்கும் அமைக்க)

'வாளா' 'சும்மா' இடைச்சொற்கள்:

செயலற்ற நிலையைக் குறிக்கும்.
உ-ம்: வாளா கிடக்கின்றான்.
சும்மா இருக்கின்றான்.

ஆவது, ஆதல், ஆயினும், தான் அல்லது

இது அல்லது அது என்று விகற்பம் குறிக்க வரும்.

1 தொழிலாவது கல்வியாவது முன்னேறினால் மட்டுமே வாழ்வு உண்டு. (தொழிலாதல், கல்வியாதல்; தொழிலாயினும் கல்வியாயினும்)
2. கல்வியைத்தான் செல்வத்தைத்தான் பெறமுயலுங்கள்.
3. முதல் மூன்று வினாக்களுக்கு அல்லது மற்றைய இரண்டு வினாக்களுக்கு விடை தருக.

அந்தோ, அன்னோ, ஐயோ, அச்சோ... ...

மேற்குறித்தவை யாவும் இரக்கப்பொருள் தரும். அடடா, அடடே என்பன கழிவிரக்கப் பொருளையும், அப்பாடா நெடுங் காலப் பிரச்சினையின் அல்லது முயற்சியின் பின் பெறும் அமைதி, ஒய்வு குறிக்கும் தேற்றப் பொருளிலும், ஓகோ என்பது எள ளம், ஒப்புக்கொள்ளல், வியப்பு, ஆகிய பொருள்களிலும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆகா, ஆ என்பன வியப்பு, இரக்கப் பொருள்களிலும் இக் காலத்தில் வழங்கி வருகின்றன.

(iv) குறிப்பின் வரும் இடைச்சொற்கள்

திடுதிடென, நெறுநெறென, கடகடென, அம்மென, இம்மென கோவென முதலாக வரும் இடைச்சொற்கள் ஒலிக் குறிப்பைத் தந்து நிற்பன.

துண்ணென, துணுக்கென, துடுக்கென, பொருக்கென, விடுக்கென, நறுக்கென, சரேலென என்பவற்றில் துடுக்கென வரையுள்ளவை அச்சக் குறிப்புப் பொருளைத் தரும் இடைச் சொற்களாம். எஞ்சியவை விரைவுக் குறிப்பைத் தருவன. தண்ணென என்பது குளிர்ச்சியையும் விண்ணென என்பது நோவையும் கணகண என்பது வெப்பத்தையும், பகபக என்பது எரிவையும் இவ்வாறு பல்வேறு ஒலி இடைச் சொற்கள் தத்தமக்குரிய பொருளைத் தந்து நிற்பதைக் காணலாம். இவற்றிற்கு இவ்வளவு என்று வரையறை செய்வது எளிதன்று.

உரிச்சொல்

(அ) உரிச்சொல்லாவது சொல்லாலும், குறிப்பாலும், பண்பாலும் பொருளைப் புலப்படுத்துவது.

உ - ம்: (i) சொல்லாற் புலப்படுத்தல்.

உறு - இவ்வுரிச்சொல் மிகுதி என்னும் பொருளைப் புலப்படுத்தியது

(ii) குறிப்பாற் புலப்படுத்தல்

கறு - இவ்வுரிச்சொல் 'கறுத்தான்' என்று வினைமுற்றாகுமானால் கோபித்தான் என்ற பொருளைக் குறிப்பாற் புலப்படுத்தும்.

(iii) பண்பாற் புலப்படுத்தல்

செவ் - என்பது செம்மையின் அடிச்சொல் 'அவள் முகம் சிவந்தது' என்கையில் சிவப்பாகிய பண்பு நாணத்தைப் புலப்படுத்தியது.

(ஆ) மேலும், உரிச்சொல் தொழிற்பண்பைப் புலப்படுத்துகையில் வினையாகவும் குணப்பண்பைப் புலப்படுத்துங்கயில் பெயராகவும் அமையும்.

உ - ம்: சால் - (வினை) சான்றான். (சால்படைந்தான்)
சால்பு - (பெயர்) - சால்பாகிய பண்பு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உரிச்சொல் இருவகைப்படும்.

1. ஒரு சொல் பலபொருள் தரும் உரிச்சொல்.
2. பல சொல் ஒரு பொருள் தரும் உரிச்சொல்.

(i) ஒருசொல் பலபொருள் தரும் உரிச்சொல்:

உ-ம்: கடி - காப்பு, கூர்மை, மணம் (வாசனை), விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, தகுதி, புதுமை விலக்குதல், மங்கலம், உறைப்பு (உறைப்புச் சுவை)

கடிநகர், கடிவாளி, கடிமலர், கடியொலி, கடிபேடி, கடி சான்றோன், கடி(டு)கதி, கடிபொருள், கடிசாட்சி, கடிகுற்றம், கடிமணம், கடிசுவை

(ii) பல சொல் ஒரு பொருள் தரும் ஓர் உரிச்சொல்:

மிகுதி: சால, உறு, தவ, நனி, கழி, கூர்.

1. சாலச்சிறப்பு. (மிகச்சிறப்பு)
2. உறுபுனல் (அதிசநீர்)
3. தவமேன்மை (மிகமேன்மை)
4. நனிபேதை. (பெருமடையன்)
5. கூர்துயர். (மிக்கதுயர்)
6. கழிபேருவகை (மிக்கபெருமகிழ்ச்சி)

சேனாவரையர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரையில், உரிச்சொல்லுக்குத் தரும் விளக்கம் பின்வருவது:

''இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் மூன்றடியாகப் பிறந்து பெயரிலும் வினையிலுமாகத் தத்தம் உருவம் தடுமாறி. ஒரு சொல் பல பொருளுக்கு உரியதாகியும் பல சொல் ஒரு பொருளுக்கு உரியதாகியும் வழக்கிலே கேட்போனாற் பயன்படுத்தப் படாதவற்றோடு பயன்படுத்தப் படுவனவற்றை இணைத்துப் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகிய தமக்குரிய நிலைகளினிடத்து எச் சொல்லாயினும் வேறு வேறு பொருள் உணர்த்த வேண்டியது உரிச் சொல்லின் இயல்பாகும்.'' —(தொல், சொல் உரியியல் - 1)

தொடக்கத்தில் எல்லாச் சொற்களும் உரிச்சொல்லளவில் நின்று பின் வளர்ச்சி பெற்றன என்றும் எல்லாச் சொற்களுக்கும் வேர்ச் சொற்களாய் இருந்தவையே உரிச்சொற்களென்றும் மொழியியலார் கருதுவர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான்குவகைச் சொற்கள்

தமிழ்மொழியில் வழங்கும் சொற்களின் பொதுப் பாகுபாடுகள் நான்கெனவும் அவை பெயர், வினை, இடை, உரி எனப் பெயர்பெறுமெனவும் முன்னர்க் கண்டோம். இவற்றைச் சிறப்பாகப் பேச்சிலோ எழுத்திலோ கையாள்கையில் இவை பரந்த அடிப்படையில் நான்கு பெரும் பிரிவுகளுள் அடக்கப்படும். அந்த நான்கு பிரிவுகளும் வருமாறு:

(i) இயற்சொல் (ii) திரிசொல்
(iii) வடசொல் (iv) திசைச்சொல்.

(i) இயற்சொல்:

ஒரு சொல் ஒரு பொருளையே குறித்து நின்று வழங்குமாயின் அஃது இயற்சொல் எனப்படும்.

உ - ம்: நிலம், நீர்.

(ii) திரிசொல்:

ஒரு சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல பொருள்களைத் தருவதாய் இருப்பினும், பல சொற்கள் ஒரே பொருளுக்கு வழங்கப்படுவனவாய் இருப்பினும் அவை திரிசொல் என வழங்கும்.

(அ) ஒரு சொல் பல பொருள் தருவதற்கு உதாரணம்: மா — விலங்கு, கருமை, குதிரை, ஒருவகை மரம், பெரிடியாக்கப் பட்ட தானியம், இலக்குமி, வண்டு.

(ஆ) பலசொல் ஒரு பொருளுக்காதல்:
சூரியன் — கதிரோன், வெய்யோன், அருணன், பகலவன், இரவி, தினநாதன், தினகரன், பரிதி, சேயோன்.

இவை அரிதின் முயன்று பொருளறிய வேண்டியவையென்றும் செய்யுள்களுக்கே உரியவையென்றும் நன்னூலார் குறிப்பர்.

(iii) வடசொல்:

வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதம் தமிழ்மொழியோடு மிகப் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே தொடர்பு கொண்டு வந்துள்ளது. சமயம், பண்பாடு, இலக்கியம், ஆகியவற்றின் மூலம் இத்தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதனாலே அம்மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்து வழங்கும் சொற்கள் மிகப்பல. இவ்வாறு வந்தவற்றை இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்வர்.

(i) வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த வடசொற்கள். இவற்றைத் 'தற்சமம்' என்ற பெயரால் வழங்குவர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்: கமலம், விமலம், குங்குமம்.

(ii) வடமொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்கு மாற்றொலிகளாய்த் தமிழில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கையாண்டும், தமிழிற்குரிய இலக்கண விதிகளுக்கு அமையும் வகையிலே சொற்களின் தொடக்கம், நடு, இறுதிகளிலே மாற்றங்கள் செய்தும் தமிழிற் கையாளப்படும் வடசொல் 'தற்பவம்' எனப்படும்.

உ-ம்: ஆணை, கண்ணன், இராமன், இடபம், மிருகம்

(அ) வடமொழியின் சிறப்பெழுத்துக்கள் (ஸ,ஷ,ஹ,ஜ,க்ஷ... தமிழிலே வரும்பொழுது அவற்றிற்கு மாற்றொலிகளாய்த் தமிழிலிருந்து கையாளப்படும் எழுத்துக்கள் இவையென்பது எழுத்தியலிற் காட்டப்பட்டது. (பக் 16)

(ஆ) வடமொழியிலே வரும் சில எழுத்துக்கள் தமிழிலக்கண விதிப்படி மொழி முதலாய் வரமாட்டா அவ்வேளைகளிலே அவற்றின் தொடக்கத்திலே உகந்த தமிழ் எழுத்துக்கள் இடப்படும்.

	வடசொல்	முன்னிடும் தமிழ் எழுத்து	தமிழ்வடிவம்
உ-ம்:	ரங்கம்	அ	அரங்கம்
	ராம	இ	இராமன்
	டாம்பீகம்	இ	இடாம்பீகம்
	யக்ஷ	இ	இயக்கன்
	ரோமம்	உ	உரோமம்
	லக்ஷ்மண	இ	இலக்குமணன்
	லோக	உ	உலோகம்

இக்காலத்தில் இவ்விதிகள் மீறப்படுவது பற்றிய விளக்கம் எழுத்தியலிலே காட்டப்பட்டது.

(iv) திசைச்சொல்:

தமிழ்மக்கள் தம்மைச் *சுற்றியிருந்த நிலத்தவரிடமிருந்து பண்டு தொட்டுப் பல சொற்களைப் பெற்றுக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். தொடக்கத்தில் அவர்களின் தொடர்பு குறுகிய ஒரு வட்டத்தினுள்ளே அமைந்திருந்த பொழுது தாம் கையாண்ட மொழியினைச் செந்தமிழென்றும் சூழ்ந்திருந்த நாடுகளில் வழங்கிய தமிழைக் கொடுந்தமிழென்றும் குறிப்பிட்டனர். கொடுந்தமிழ் நிலங்கள் (பிரதேசங்கள்) பன்னிரண்டு என்று தொல்காப்பியம் கூறும். இப்பிரதேசங்களிலிருந்து சிற்சில சொற்களைத் தமிழிலே எடுத்துக் கையாண்டபொழுது அவை திசைச்சொற்களெனப்பட்டன.

---

* செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி
(தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம். எச்சவியல் 400)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

படிப்படியாகத் தமிழரின் தொடர்பு நாடுகள், கடல் சூழ்ந்த வற்றையும் உள்ளடக்கவே * நன்னூலார் காலத்திலே இலங்கை (சிங்களம்), யாவா, சீனா முதலாய நாடுகளிலிருந்தும் பிற மொழிச் சொற்களாகிய திசைச்சொற்கள் சில தமிழிலே வந்து கலக்கலாயின. காலப்போக்கில் அராபியர், ஐரோப்பியர் முதலான பிறமொழியாளரோடு ஆட்சி, வணிகம், பண்பாடு, கல்வி என்பவற்றாலே தொடர்பு வளர்ந்த பொழுது திசைச்சொற்கள் எண்ணிறந்தனவாயின. இன்றுவரை தமிழில் வந்து கலந்துள்ள திசைச்சொற்களுக்குச் சான்றுகளாக இங்குச் சிலவற்றை (மிகச் சிலவற்றை)க் காட்டுவோம்

திசைச்சொல்	பொருள்	நாடு அல்லது மொழி
1. பெற்றம்	பசு	தென்பாண்டிநாடு
2. தள்ளை	தாய்	குட்டநாடு
3. அச்சன்	தந்தை	குடநாடு
4. கிழார்	தோட்டம்	வேணாடு
5. சிறுகுளம்	பாழி	பூழிநாடு
6, வயல்	செய்	பன்றிநாடு
7. புளி	எகினம்	அருவாவடதலை
8. தோழன்	எலுவன்	சீதநாடு
9. தோழி	இகுளை	மலாடு
10. தாய்	ஆய்	புனல்நாடு
11. ஐயர்	வஞ்சகர்	கற்காநாடு
12 குளம்	கேணி	அருவாணாடு

(இப்பன்னிரண்டும் தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்திருந்த கொடுந்தமிழ் நிலங்களின் வழக்குகள். (நன்னூலுக்கு மயிலைநாதர் எழுதிய உரையிற் காட்டிய உதாரணங்கள்) அடுத்து வருவன பிறமொழி வழக்குகள்)

13. கொக்கு	மாமரம்	துளுமொழி
14. பாண்டில்	எருது	தெலுங்கு
15. தளகர்த்தர்	படைத்தலைவர் (சேனாபதி)	,,

* சிங்களம் சோனகம் சாவகம் சீனம் துளு குடகம்
கொங்கணம் கன்னடம் கொல்லம் தெலுங்கம் கலிங்கம் வங்கம்
கங்கம் மகதம் கடாரம் கவுடம் கடுங் குசலம்
தங்கும் புகழ்த் தமிழ் சூழ் பதினேழ்புவி தாமிவையே.

(பழைய உரையில் வந்த பாட்டும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

16.	ஏலம்	வாசனைச்சுவைப் பொருள்	போர்த்துக்கீசம்
17.	சாவி	திறப்பு	,,
18.	உலாந்தா	நில அளவையாளர்	ஒல்லாந்தம்
19.	தோம்பு	நில அளவைப்பதிவேடு	,,
20.	பட்டாளம்	படை	பிரான்சியம்
21.	குசினி	சமையலறை	,,
22.	சலாம்	வணக்கம்	இந்துஸ்தானி
23	சராசரி	பலவற்றின் கூட்டுத்தொகையைப் பிரித்த அளவு	,,
24.	லஞ்சம்	கையூட்டு	,,
25.	லாம்பு	கைவிளக்கு	ஆங்கிலம்
26.	வோட்டு	வாக்குரிமைச்சீட்டு	,,
27.	சினிமா	திரைப்படம்	,,
28.	பொலிஸ்	பாடிகாவலர்	,,

4. சொற்றொடரியல்

எழுத்தியலிலே தமிழ்மொழியில் வழங்கும் எழுத்துக்கள் பற்றியும் சொல்லியலிலே எழுதித்துத் தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள்தந்து நிற்கும் சொற்கள் பற்றியும் விளக்கம் தரப்பட்டது. 'சொற்றொடரியல்' என்னும் இந்தப் பிரிவிலே ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்ந்து வரும் சொற்றொடர்கள் பற்றியும் அவற்றின் அமைப்பு முறைமைகள் பற்றியும் விளக்கப்படும்.

சொற்றொடரும் வாக்கியமும்

பின்வருவன ஒரே கருத்தினைப் புலப்படுத்தும் மூன்று வெவ்வேறு சொற்றொடர்கள்.

1. யானை கொன்றது.
2. கொன்ற யானை.
3. கொல் யானை.

இவற்றுள் முதலாவது சொற்றொடர் ஒரு நிகழ்வினைக் கூறுகின்றது. அந் நிகழ்வினை இரு சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்வதன் மூலம் நாம் அறிகின்றோம். எனினும் எமக்கு இத்தொடரினை நோக்கும்பொழுது ஓர் ஐயம் உண்டாகின்றது. 'யானை எவரை, அன்றி எதைக் கொன்றது?' என்பதே எமது ஐயம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'யானை பாகனைக்(புலியைக்) கொன்றது' என்று வேறொரு சொல்லும் அமைந்திருக்குமேயானால் எமக்கு ஐயம் எழ இடம் இல்லை. இதிலிருந்து எமக்கு ஓர் உண்மை புலனாகிறது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்கையிலே கருத்தும் தொடர்ந்து சென்றாலும் சில இடங்களிலே கருத்து முழுமை யடைய மேலும் சொற்களை அவாவி நிற்கும் நிலை உள்ளது. இவ்வகையிலே 'யானை கொன்றது' என்னும் சொற்றொடர் வேறு சொல்லையும் அவாவி நிற்பதுபோல 'யானை பாகனைக் (புலியைக்) கொன்றது' என்னும் சொற்றொடர் அவாவவில்லை. அது முழுமையான ஒரு கருத்தினைத் தந்து நிற்கின்றது. ஆகவே கருத்தை மேலும் அவாவி நிற்கும் சொற்றொடரினைச் 'சொற்றொடர்' என்ற பெயராலும், முழுமைக் கருத்தினைத் தருஞ் சொற்றொடரினை வாக்கியம் எனவும் வழங்கலாம்.

மேலே காட்டிய மூவகைச் சொற்றொடர்களும் தமமுள் வேறுபடும் வகை

இனி 'யானை கொன்றது' என்ற சொற்றொடருக்கும் 'கொன்ற யானை' என்ற சொற்றொடருக்குமிடையே காணப் படும் வேறுபாடு பற்றிக் கவனிப்போம்.

யானையின் செயல்தான் இவ்விரு சொற்றொடர்களிலும் வந்துள்ளது. ஆனால், முன்னைய சொற்றொடரிலே அச்செயல் மட்டுமே கூறப்பட்டது. பின்னைய சொற்றொடரிலே அச்செயல் மேலும் ஒரு செயலினை அவாவி நிற்கின்றது.

கொன்ற யானை மேலும் என்ன செய்தது?

என்ற ஐயம் எமக்கு உண்டாகிறது அஃதாவது 'யானை கொன்றது' சொற்றொடர் ஒரு நிகழ்வின் முடிந்த நிலையினைக் காட்டக் கொன்ற யானை நிகழ்வின் தொடர்ச்சியைக் காட்டு கின்றது. இவ்வகையிலே முன்னது சொற்றொடராயினும் ஒரு குறை வாக்கியமாக நிற்கப் பின்னது கருத்துக் குறைந்த சொற் றொடராய் நிற்கின்றது.

கொன்ற யானை என்ற சொற்றொடரோடு கொல்யானை என்ற சொற்றொடரை ஒப்பிடுகையிலே முன்னதிலும் பின்னது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேலும் குறைவுற்று நிற்பதைக் காணலாம். முன்னைய சொற்றொடர். "கொல்லலாகிய தொழில் எப்பொழுது நிகழ்ந்தது" எனத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப் பின்னைய சொற்றொடர் அதனை எமது ஊகிப்பிற்கு விட்டு நிற்கின்றது. முன்னதிலே காலம் வெளிப்படையாகப் புலப்படுகின்றது. பின்னதிலே காலம் குறிப்பாகப் புலப்படுகிறது

ஆகச் சொற்றொடர்களும் தம்முள்ளே இருவகை வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பது புலனாகின்றது அவ்வேறுபாடுகளாவன:

(i) சில சொற்றொடர்கள் தமக்குரிய உறுப்புக்கள் யாவும் முழுமையாய் அமையத் தாம் தரவேண்டிய பொருளை வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்றன.

உ-ம்: கொன்ற யானை

'கொன்ற' என்னும் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சத்தில் எந்த உறுப்பும், (கொல்+ ற் + அ = பகுதி + இடைநிலை + விகுதி) தொகவில்லை. யானை என்ற சொல்லும் அவ்வாறே

(ii) சில சொற்றொடர்கள் தமக்குரிய உறுப்புக்களிற் சிலவற்றை இழந்தோ விகாரப்பட்டோ நின்று, ஊகிப்பு நிலையிலே தாம் தரவேண்டிய பொருளைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றன.

உ-ம்: பொற்றாலி

'பொன்னால் ஆகிய தாலி' என வரவேண்டிய சொற்றொடரிலே 'ஆல்' என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபும், ஆகிய என்ற சொல்லும் மறைந்தன. 'பொன்' உடன் தொடர்ந்த சொல் (வருமொழி) தாலி. 'பொன்' இல் உள்ள 'ன்' மெல்லினம். மெல்லினம் வல்லினத்தோடு புணர்கையில் வல்லினமாய்த் திரிவதுண்டு எனவே 'ற்' 'ற் + (ஆ), இரு சொற்களிலும் முறையே, 'ன்', 'த்' இரண்டற்கும் மாற்றாய் வந்தன.

'பொற்றாலி' என்று விகாரப்பட்ட சொற்றொடர் உண்டான வரலாறு இதுதான். (விகாரம்—தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் ஆகிய மூவகையான வேறுபடுநிலை. இது பற்றிப் பின்னர் விளக்கப்படும்.)

தொகாநிலைத் தொடரை அதன் முதற் சொல்லின் இனப் பெயரோடு 'தொடர்' என்பதைச் சேர்த்தும், தொகைநிலைத் தொடரை முதற்சொல்லின் இனப்பெயரோடு 'தொகை' என்பதைச் சேர்த்தும் வழங்குவர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகாநிலைத்தொடர்

தொகாநிலைத்தொடர் ஒன்பது வகைப்படும். அவற்றின் பெயரும் உதாரணமும் விளக்கமும் கீழே தரப்படுகின்றன:

பெயர்	உதாரணம்	விளக்கம்
1. எழுவாய்த் தொடர்	யானை கொன்றது.	எழுவாயாகிய 'யானை' என்ற பெயரைத் தொடர்ந்தது.
2. விளித்தொடர்	கந்தா வா.	'கந்தா' என்ற விளியினைத் தொடர்ந்தது.
3. வேற்றுமைத் தொடர்	படத்தை வரைந்தான்.	இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய 'ஐ' யுருபேற்று 'படத்தை' என்ற பெயரைத் தொடர்ந்துவந்தது.

ஆல், கு, இன், அது, கண் ஆகிய மற்றைய வேற்றுமை யுருபுகள் அமைந்து வரும் சொற்றொடர்களும் வேற்றுமைத் தொடருள் அடங்கும்.

பெயர்	உதாரணம்	விளக்கம்
4. வினைமுற்றுத் தொடர்	வருகின்றான் முருகன்	'வருகின்றான்' என்ற தெரிநிலைவினைமுற்றைத் தொடர்ந்து வந்தது.
	'நல்லன்' அவன்.	'நல்லன்' என்ற குறிப்பு வினைமுற்றைத் தொடர்ந்தது.
5. பெயரெச்சத் தொடர்	ஆடிய மகள்	'ஆடிய' என்ற தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சத்தைத் தொடர்ந்தது.
	அழகிய பெண்	'அழகிய' என்ற குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சத்தைத் தொடர்ந்தது.
6. வினையெச்சத் தொடர்	அடித்து நின்றான்	'அடித்து' என்ற தெரிநிலை வினையெச்சத்தைத் தொடர்ந்தது.
	மெல்ல நடந்தது.	'மெல்ல' என்னும் குறிப்பு வினைவினையெச்சத்தைத் தொடர்ந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

7.	இடைச்சொற் றொடர்	இனிச் செய்வது.	'இனி' என்ற இடைச் சொல்லைத் தொடர்ந்தது.
8.	உரிச்சொற் றொடர்	நனி பேதை	'நனி' என்ற உரிச்சொல் லைத் தொடர்ந்தது.
		பாம்பு பாம்பு	'பாம்பு' என்ற பெயர் தொடர்ந்து அடுக்கிவந்தது.
9.	அடுக்குத் தொடர்	அடி அடி	'அடி' என்ற ஏவல்வினை தொடர்ந்து அடுக்கிவந்தது.
		நன்று, நன்று	'நன்று' என்ற குறிப்புவினை தொடர்ந்து அடுக்கி வந்தது

2. தொகைநிலைத்தொடர்.

இஃது ஆறு வகைப்படும். அவற்றின் பெயரும் உதாரணமும் விளக்கமும் வருமாறு:

பெயர்		உதாரணம்	விளக்கம்
1. வேற்றுமைத் தொகை:	i.	வீடு கட்டினான்	'ஐ' வேற்றுமையுருபு தொக்கு வந்தது. *(2) வீட்டைக் கட்டினான்.
	ii	கைவேலை,	'ஆல்' உருபும் செய்யும் என்னும் சொல்லும் தொக்கன. (3) (கையாற்செய்யும் வேலை) அவ்வாறு உருபோடு சொல்லும் தொக்கு வருவதை 'உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை' என்பர்.
	iii	இராமன் தம்பி	'கு'வ்வுருபு தொக்கு வந்தது. (4) (இராமனுக்குத் தம்பி)
	iv.	உயிர் நீங்கியவன்	'இன்' உருபு தொக்கு வந்தது (5) (உயிரின் நீக்கியவன்)
	v.	என் புத்தகம்	'அது' உருபு தொக்கது. (எனது புத்தகம்) (6)

* (2) - இரண்டாம் வேற்றுமையைக் குறிக்கும். ஏனைய எண்களையும் இவ்வாறே கொள்க.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

	vi. மேற்குத் திசை	'கண்' உருபு தொக்கது (7) (மேற்குக் கண் உள்ள திசை)
2. வினைத் தொகை	கொல் யானை	காலங் காட்டும் 'ற்' 'கின்று', இடைநிலைகளும் 'உம்' விகுதியுமாகிய உறுப்புக்கள் தொக்கன.) (கொன்ற யானை, கொல்கின்ற யானை, கொல்லும் யானை என இவற்றுள் ஒன்றாய் விரிக்கலாம்)
3. (அ) பண்புத் தொகை	i. கருங்கடல்	'மை' விகுதியும் ஆகிய என்னும் உருபும் தொக்கன கருமையாகிய கடல்
(ஆ) இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை	ii. தமிழரினம்	தமிழராகிய இனம் என விரியும். இங்கு இனத்தின் முன் அடையாக ஒட்டி நின்று வேறினத்தினின்றும் பிரித்த பெயர் தமிழர் என்பதாகும். எனவே இஃது இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
4. உவமைத் தொகை	மலர்விழி	'போன்ற' என்ற உவம உருபு தொக்கது. (மலர் போன்ற விழி)
5 உம்மைத் தொகை	i கண்காது.	'உம்' இடைச்சொல் மறைந்து வந்தது. (கண்ணும் காதும்)
	ii. இராமலக்குமணர்.	ஷெ (உயர்திணைப் பெயர்களிடையே 'உம்' மை இடைச்சொல் தொகும் இடத்தில் அவற்றின் இறுதியில் வந்த பால் காட்டும் விகுதி பலர் பாலாக விளங்குவதை நோக்குக.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

6	அன்மொழித் தொகை	i. வெண்சட்டை (தரித்தவன்)	வெண்மையாகிய சட்டை என்பது, வெண் சட்டை எனத் தொக்கு அதற்குப் புறத்தே தரித்தவன் என்ற சொல்லும் தொக்கு வந்தது.

அன்மொழித்தொகை விளக்கம்

வேற்றுமைத் தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை என்பன தத்தம் புறத்தே வேறு சொல் தொக்கு நிற்கப் பெறுமானால் அவ்வாறு தொக்கு நிற்கும் சொற்றொடர் அன்மொழித்தொகை எனப்படும்.

உ - ம்:

1. மணிமாலை (பாடினாள்) மணியைக் கோத்த மாலையைச் சூடிய பெண் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
2. பொன்முடி (சிரித்தாள்) பொன்னாலாகிய முடியினை அணிந்தவள் என மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
3. இலக்கிய விமர்சனம் (வெளியாயிற்று) இலக்கியத்திற்கு விமர்சனம் செய்யும் நூல் என நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
4. வடக்கெல்லை (தமிழர் வாழிடம்) வடக்கின் எல்லையாகிய யாழ்ப்பாணம் என ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
5. தமிழரினம் (வாக்குரிமை இழந்தது) தமிழரது இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் என ஆறாம் வேற்றுமை தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
6. வயிற்றுவலி (வந்தான்) வயிற்றின்கண் வலியினை உடையவன் என ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை
7. இடிசோறு (அழுதான்) இடித்து அளிக்கும் (பழித்துப் பேசி அளிக்கும்) உணவு உண்பவன் என வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை
8. அருந்திறல் (வென்றான்) அருமையாகிய திறலை உடைய வீரன் எனப் பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

9. முல்லைநகை (சிரித்தாள்) முல்லைப்பூப் போன்ற சிரிப்பினை உடைய பெண் என உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

10. நகைமாலை (வந்தாள்) நகையும் மாலையும் அணிந்தவள் வந்தாள் என உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

அன்மொழித்தொகை பற்றிய இரு கருத்துக்கள்

(அ) அன்மொழித்தொகையானது செய்யுள் வழக்கு மட்டுமே என்ற கருத்தொன்றும் நிலவுகின்றது. ஆனாற் பேச்சு வழக்கிலும் அவ்வப்போது அன்மொழித்தொகையை மக்கள் கையாள்வதுண்டு. "நீ ஒரு செஞ்சட்டையா," என்று ஒருவனை வினாவின், அது செஞ்சட்டையைப் பெரும்பாலும் தனது அடையாளமாக அணியும் பொதுவுடைமைவாதியைக் குறிக்கின்றது. எனவே "செஞ்சட்டை" என்பது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வாக்குக்கண் வந்தான், அந்த வெள்ளிமயிர் யார்? என்று உரையாடலிற் கையாளப்படுவதுண்டு. இங்கு 'வாக்குக்கண்' என்பது வாக்கையுடைய கண்ணினன் (கண்ணினள்) எனவும், வெள்ளிமயிர் என்பது வெள்ளிபோன்ற நரைத்தத மயிரை உடையான் (உடையாள்) எனவும் முறையே இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையும், உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையும் தோன்றல் காணலாம். எனவே, தாழ்குழல், பொற்றொடி, தகரஞாழல், தேன்மொழி, மதிமுகம் முதலாகிய செய்யுட்கண் ஆளும் அன்மொழித் தொகைகளை மட்டும் உதாரணங் காட்டி அவற்றை எழுத்து வழக்கோடு நிறுத்திக் கொள்வது பொருத்தமுடையதன்று.

(ஆ) அன்மொழித் தொகை, விளித்துக் (அழைத்து) கூறும் பொழுதும், வினைமுற்றுக் கொடுத்து வாக்கியமாக்கும் பொழுதுமே தனக்குரிய இலக்கணம் உடையதாகும். தாழ்குழல், மதிமுகம், பொற்றொடி எனத் தனித்துக் கூறின் அவை முறையே வினைத்தொகை, உவமைத்தொகை, வேற்றுமைத் தொகையாகவே அமையும். இதனாலேயே மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களை முடிக்கும் வினைகளைப் பிறைவடிவினுள் அமைத்துக் காட்டினோம்.

ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும்

I. ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் குறிப்பாற்பொருளுணர்த்தும் வகையிலே ஒற்றுமையுடையன. எனினும் இரண்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டற்தம் சிறுச்சிறு வேற்றுமைகளும் உள்ளன. அவை வருமாறு:
ஆகுபெயர்: பெயராற்றலாலே தொடர்புடைய பொருளை உணர்த்துவதும் தொன்றுதொட்டு வருவதுமாகும்.

அன்மொழித்தொகை: தொகையாற்றலாலே தொடர்புடைய பொருளை உணர்த்துவதும் புதிது புதிதாக ஆக்கப்படுவதுமாகும்.

II. ஆகுபெயர்: அடையடுத்த ஆகுபெயராகத் தொகைகள் கையாளப்படுதலும் உண்டு

உ-ம்: வெற்றிலை நட்டான். இங்கு வெறுமை தனித்து அடையாக நிற்க இலை என்ற பெயரே ஆகுபெயராய் அமையும்.

அன்மொழித்தொகை: தொகையாய் நிற்கும் சொற்றொடர் முழுவதும் சேர்ந்தே புறத்திலே, தொடர்புடைய பொருளைக் காட்டும்.

உ-ம்: தாழ்குழல் (வந்தாள்)

இங்குத் தாழ்ந்த குழல் என்ற கருத்துடைய சொற்றொடர் முழுவதும் சேர்ந்தே புறத்தில் அன்மொழித் தொகையைப் பிறக்கச் செய்கிறது.

இவையிரண்டும் வெவ்வேறானவையல்ல என்றும் இலக்கண ஆசிரியர் சிலர் கொள்வர்.

தொகைநிலைச் சொற்றொடர்கள் பலபொருள் தருதல்

ஒரு தொகைநிலைத்தொடர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் தொக்கு நிற்கும் வகையில் அமைவதும் உண்டு.

உ-ம்: i. கொல் யானை — 1. கொன்றயானை (செய்வினைப்பொருளில் வந்தது)
2. கொல்லப்பட்ட யானை (செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்தது)

ii. மலர்முகம் — 1. மலர் போன்ற முகம் (உவமை உருபு தொக்கு வந்தது)
2. மலரது முகம் (ஆறாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3. மலரும் முகமும் - உம்மை இடைச் சொல் தொக்கது.
4. மலர்ந்த முகம் - காலம் காட்டும் இடைநிலை தொக்கது.

iii. முத்துமாலை — 1. முத்தாலாகிய மாலை (மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்கது)
2. முத்தினது மாலை (ஆறாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்கது.)
3. முத்தோடு கூடிய மாலை (மூன்றாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது)
4. முத்தும் மாலையும் ('உம்'மை இடைச் சொல் தொக்கது)

எனவே, தொகைநிலைத் தொடர்களை விரிக்கும் பொழுது அவை அமைந்துள்ள வாக்கியத்தின் பொருத்தப்பாட்டினை உளங் கொண்டு விரித்தலே உகந்ததாகும்.

உவமைத்தொகையும் உருவகமும்

மதிமுகம் என்ற தொகைநிலைத் தொடர், மதிபோன்ற முகம் என விரியும்பொழுது அஃது உவமைத் தொகாநிலைத் தொடரா கின்றது. இத்தொடரில் மதி என்பது உவமிக்க எடுத்துக் கொண்ட பொருள். இதனை உவமானம் என்பர். இவ்வாறு உவமிக்கும் பொழுது உவமானம் உயர்ந்த பொருளாகவும் உவமேயம் சற்றுத் தாழ்ந்த பொருளாகவும் வருவதே பெரும் பான்மை. சில வேளைகளிலே உவமானத்திலும் உவமேயம் சிறத்தலும் உண்டு

உ-ம்: (i) சூரியனை ஒத்தவன் முருகப்பெருமான்
(ii) அகர உயிர்போல இறைவன் அறிவு வடிவாய் எங்கும் நிறைந்து நிற்பான்

உவமேயப் பொருளை மிகுதியும் சிறப்பித்துக் காட்டவேண் டிய தேவை நேருமாயின் அதனை உவமைக்குச் சமமாக ஆக்கி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வதும் புலவர்கள் கையாளும் ஓர் உத்தியாகும். இத்தகைய சமத்துவ நிலையை உருவகம் எனக் கூறுவர்.

மதி போன்ற முகம், முகமாகிய மதி என்று உருவகிக்கப்படும் பொழுது இரு பொருளும் தமது பொதுத்தன்மைகளான ஒளி, அழகு முதலியவற்றிற் சமமாகின்றன.

முகமாகிய மதி என்ற உருவகச் சொற்றொடரிலே ஆகிய என்னும் உருபு மறைந்தால் அது முகமதி என்றாகும். எனவே

i மதிமுகம் — உவமைத்தொகை
ii, முகமதி — உருவகம்.

ஆகிய என்ற உருபு தொக்குநிற்கும் உருவகத் தொடரை உருவகத்தொகை என்று அழைக்கும் மரபு இல்லை உருவகங்களுக்கு மேலும் சில உதாரணங்கள் வருமாறு.

முகமலர், விழிவேல், பாதமலர், புருவவில், கைக்காந்தள், விழிச்சுடர், நுதற்பிறை.

புணர்ச்சி

பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தியாகிய உறுப்புக்களைத் தன்னிடத்தே பெற்றுள்ள பகுபதமும், ஒரு சொல்லோடு ஒருசொல் தொடர்கின்ற சொற்றொடரும் புணரும் பொழுது இயல்பாக நிற்றலும் உண்டு; விகாரம் அடைதலும் உண்டு. (புணர்தல் - கலத்தல், சேர்தல்) இயல்பாக நிற்கும் நிலையை இயல்பு புணர்ச்சியென்றும், விகாரமடைந்து சேரும் நிலையை விகாரப் புணர்ச்சி என்றும் கூறுவர்.

உ-ம்: (1) வலைஞன் - வலை + ஞ் + அன்

பகுபதமான 'வலைஞன்' புணரும்பொழுது 'ஞ்' ஆகியமெய்யெழுத்துடன் 'அன்' இல் வரும் 'அ' ஆகிய உயிர் சேர்ந்து இயல்பாகவே 'ஞ' என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தாயிற்று. ஆகவே, இஃது இயல்பு புணர்ச்சி.

(2) உண்டான் — உண் + ட் + ஆன்.

இங்கும் இயல்பு புணர்ச்சியே நிகழ்ந்தது. பின் வரும் சொற்றொடர்கள் யாவும் இயல்பாகப் புணர்ந்துள்ளமையை நோக்குக.

1. கந்தன் வந்தான்.
2. வந்த கந்தன்
3. வந்து போனான்.

சொல்லாகிய பகுபதமும், சொல் தொடர்ந்த சொற்றொடரும் விகாரப்படுதலுக்கு உதாரணம் வருமாறு:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(1) வந்தான் — வா + த் + த் + ஆன்.

மேற்குறித்த பகுபதத்திலே வா என்ற எழுத்திலுள்ள 'ஆ' 'அ' ஆகக் குறுகிற்று. 'த்', 'ந்' ஆய் விகாரமடைந்தது.

(2) தாடலை — தாள் + தலை.

மேலே வந்துள்ள தாடலை என்ற சொற்றொடரிலே தாள் என்ற சொல்லின் ஈற்றெழுத்துக்கெட்டுத் தலை என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்தாகிய 'த்' 'ட்' ஆகித் தாடலை என விகாரப்பட்டு வந்துள்ளதை நோக்குக.

ஆக, தமிழ் மொழியிலுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பெரும்பாலும் புணர்ச்சி என்ற மாறுதல் நிலைக்கு உள்ளாகின்றன என்பது மேலே காட்டிய உதாரணங்களினாலே புலனாகும். எமது மொழியின் சிறப்பினைப் பாதுகாக்க மேற்கொண்ட முயற்சியின் வெளிப்பாடே 'புணர்ச்சி' எனலாம்.

புணர்ச்சியின்போது ஏற்படும் விகாரங்களாகிய மாறுநிலைகள் முத்திறப்படும். அவையாவன: (i) தோன்றல் (ii) திரிதல் (iii) கெடுதல்.

(i) தோன்றல்: புணர்ச்சியின்போது புதிய எழுத்தொன்று தோன்றல்.

உ-ம்: பற்று + கோடு = பற்றுக்கோடு. 'க்' தோன்றியது.

(ii) திரிதல்: ஓரெழுத்து வேறோர் எழுத்தாக மாறுதல்.

உ-ம்: கல் + கோயில் = கற்கோயில், 'ல்', 'ற்' ஆய் மாறிற்று.

(iii) கெடுதல்: நிலம் + வரட்சி = நிலவரட்சி, 'ம்' கெட்டது.

புணர்ச்சியிற் கையாளும் சில சொற்றொடர்கள்

(i) சொற்றொடரிலே முதற் சொல் — நிலைமொழி.

(ii) தனோடு புணரவரும் சொல் — வருமொழி.

(iii) முதற் சொல்லின் ஈற்றெழுத்து உயிர் எழுத்தாயின் அதனைக் குறிக்கும் சொல் — நிலைமொழி ஈற்றுயிர்

(iv) அது மெய்யெழுத்தாயின் — நிலைமொழி ஈற்றுமெய்

(v) இரண்டாவது சொல்லின் முதலெழுத்து உயிரெழுத்தாயின் — வருமொழித் தொடக்க உயிர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(vi) அது மெய்யெழுத்தாயின் — வருமொழித் தொடக்க மெய்

(vii) நிலைமொழியின் இடையில் நிற்பன. — நிலைமொழியின் இடைநின்ற உயிர் அல்லது மெய்

(viii) வருமொழியின் இடைநிற்பன — வருமொழியின் இடை நின்ற உயிர் அல்லது மெய்,

இவற்றுக்குப் பதிலாக நிற்கும் இடத்தைக் கூறி அதனோடு குறித்த எழுத்தின் சாரியையையும் சேர்த்து வழங்கும் வழக்கமும் உள்ளது

உ-ம்: நிலைமொழி ஈற்று அகரம்.
நிலைமொழி ஈற்று யகர ஒற்று, (யகரம்)
வருமொழித் தொடக்க அகரம்,
வருமொழித் தொடக்க யகரஒற்று

புணர்ச்சி விகுதிகளைக் கையாளும் பொழுதும் கற்கும் பொழுதும் இந்தச் சொற்கள் சொற்றொடர்களை நினைவில் வைத்திருப்பது நன்று.

நால்வகைப் புணர்ச்சிகள்

தமிழிலக்கணத்திலே பல்வேறு தலைப்புக்களிற் புணர்ச்சி விதிகளை எடுத்து விளக்கும் மரபு உண்டு ஆனால் இவற்றைப் பருமட்டமாக நான்கு தலைப்புக்களிலே அமைத்துக்கொண்டு இந் நூலில் விளக்கம் தரப்படும். அவையாவன:

1. உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்.
(குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியும் இதனுள் அடக்கப்படும்.)
2. உயிர்முன் மெய் புணர்தல்.
3. மெய்ம்முன் உயிர் புணர்தல்.
4. மெய்ம்முன் மெய் புணர்தல்.

1. (அ) உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்

இ ஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்

(நன்னூல் எழுத்ததிகாரம், உயிரீற்றுப்புணரியல் 12)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(அ) அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய உயிரெழுத்துக்களை ஈற்றிலுடைய நிலைமொழியின் முன்பு வருமொழித் தொடக்கத்திலே உயிரெழுத்துக்கள் வருமாயின் இரண்டு உயிர்களையும் உடம்படுத்த 'வ்' என்னும் மெய் தோன்றும் இதனை *'வகர உடம்படுமெய்' என்பர்.

உ - ம் :

i. பல + அடி = பல + வ் + அடி = பலவடி
ii. விலா + எலும்பு = விலா + வ் + எலும்பு = விலாவெலும்பு
iii. அது + அழகு = அது + வ் + அழகு = அதுவழகு
iv. பூ + இது = பூ + வ் + இது = பூவிது
v. *நொ + அழகு = நொ + வ் + அழகு = நொவ்வழகு

[*நொ-துன்பம். இது நாவலர் தமது இலக்கணச் சுருக்கத்தில் கையாண்டுள்ள உதாரணம்.]

vi. கோ + அருமை = கோ + வ் + அருமை = கோவருமை
vii கௌ + இதை = கௌ + வ் + இதை = கௌவ்விதை

(ஆ) இ, ஈ, ஐ ஈறாக அமையும் நிலைமொழிகள், தொடக்கத்தில் உயிரெழுத்தமைந்த வருமொழிகளோடு புணருகையில் இடையிலே 'யகர உடம்படுமெய்' தோன்றப் பெறும்.

---

* எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார்.

(தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம் 140)

இச்சூத்திரத்தின்படி இன்ன இன்ன உயிர்களை ஈறாகக்கொண்ட நிலைமொழிகள் முன்பு உயிர்வரின் இன்ன இன்ன உடம்படு மெய்கள் வரல் வேண்டும். (யகர, வகர உடம்படுமெய்கள்) என்ற வரையறை செய்யப்படவில்லை என்றே கொள்ளக் கிடக்கின்றது. உரையாசிரியர்களும் நன்னூலார் முதலாம் இலக்கண ஆசிரியர்களுமே வரையறை செய்துள்ளனர் ''வரையார் என்றதனான் உடம்படுமெய்கோடல் ஒரு தலையன்று'' என்பர், தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும். அவர்கள் கருத்துப்படி கிளி + அரிது = கிளிஅரிது என்று இயல்பாகவும் புணர்த்தலாம்.

நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

(தொல். எழு. 208)

என்ற சூத்திரத்தின்படி 'அ + இடை' = ஆ + இடை என முதல் நீண்டு யகர உடம்படுமெய் பெற்றமையைக் காண்க. (ஆயிடை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ-ம்:

i. பனி+இரவு = பனி+ய்+இரவு = பனியிரவு
ii. தீ+எரியும் = தீ+ய்+எரியும் = தீயெரியும்
iii. கலை+இன்பம் = கலை+ய்+இன்பம் = கலையின்பம்

(இ) ஏகாரத்தை ஈற்றிலுடைய நிலைமொழி முன்பு வரு மொழித் தொடக்கத்திலே உயிரை முதலாகக்கொண்ட வரு மொழி வருமாயின் யகர உடம்படுமெய்யோ, வகர உடம்படு மெய்யோ தோன்றும்.

உ-ம்: சே+அடி = சேவடி, சேயடி

கோயில் ஒரு சிறப்புவிதி

* கோ+இல் = கோ+வ்+இல் = கோவில். இது பெரும்பாலும் யகர உடம்படுமெய் பெற்றுக் கோயில் என வரும்.

(ஆ) குற்றியலுகரத்தை ஈற்றியலுடைய வருமொழி முன்பு உயிர் வந்து புணரல்

உயிர்வரி னுக்குறள் மெய்விட்டோடும்
யவ்வரி னிய்யாம் முற்றுமற் றொரோ வழி.

(நன் எழுத். உயிரீற்றுப் புணரியல்)

(i) குற்றியலுகர ஈற்றையுடைய நிலைமொழி முன்பு உயிரை முதலாயுடைய வருமொழி வருமாயின் குற்றியலுகரம் கெடும். வருமொழித் தொடக்கத்தில் யகரம் வரின் குற்றியலுகரம் குற்றியலிரமாகும்.

உ-ம்: காடு + எரிந்தது = காட் + (உ) + எரிந்தது.
காடெரிந்தது— (அல்வழிப்புணர்ச்சி)
வண்டு+இரைச்சல் = வண்ட்+(உ)+இரைச்சல்
வண்டிரைச்சல்- (வேற்றுமைப்புணர்ச்சி)
வரகு+யாது = வரகியாது

இவ்விடத்தில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி அல்வழிப்புணர்ச்சி ஆகிய இரண்டும் பற்றி அறிந்து கொள்வது நன்று.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: வேற்றுமையுருபுகள் வெளிப்பட்டு நின்றோ, தொக்குநின்றோ வருமொழியோடு புணர்வதே வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

உ-ம்: வேற்றுமை தொக்கு நின்று புணரல்	வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டு நின்று புணரல் (இது வேற்றுமைவிரி எனப்படும்)
i. வீடு கட்டினான் -	ஐ - வீட்டைக் கட்டினான்

* வகர உடம்படுமெய்யும் யகர உடம்படுமெய்யும் நன்னூலார் விதித்த விதிக்குள் அடங்காமைக்கு இதுவும் உதாரணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ii. வாளெறிந்தான் - ஆல் - வாளாலெறிந்தான்.
iii. புலவர்க் கொடுத்தான் - கு - புலவருக்குக் கொடுத்தான்.
iv. ஊர் நீங்கினான் - இன் - ஊரினீங்கினான்.
v. என் புத்தகம் - அது - எனது புத்தகம்.
vi. மலையருவி - கண் - மலையின்கண் அருவி.
(இன் சாரியை)

அல்வழிப்புணர்ச்சி.

தொகைநிலைத் தொடர்களிலே வேற்றுமைத்தொகை தவிர்ந்த ஐந்து தொடர்களும் தொகாநிலைத் தொடர்கள் ஒன்பதுமாகப் பதினான்கு தொடர்களும் நிலைமொழி வருமொழியாய் நின்று புணரும் புணர்ச்சியே அல்வழிப்புணர்ச்சி.

ii தகர, டகர, றகர ஒற்றுக்களை ஏறிவரும் உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள் வேற்றுமையுருபேற்கும் போதும் வருமொழித் தொடக்க உயிரோடு புணரும்போதும் வல்லொற்று இரட்டிப்பதுண்டு.

உ-ம்: எருது + ஐ = எருத்தை
எருது + உழவு = எருத்துழவு
*பகடு + ஐ = பகட்டை
பகடு + உழவு = பகட்டுழவு
வயிறு + ஐ = வயிற்றை
வயிறு + உளைவு = வயிற்றுளைவு

(பகடு—எருது, ஆண் யானை, ஆண் எருமை)

iii. டகர, றகர ஒற்றுக்களேறிவரும் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களும் இவ்வாறே வல்லொற்று இரட்டிக்கப் பெறுதல் உண்டு.

உ-ம்: நாடு + ஐ = நாட்டை
நாடு + ஆட்சி = நாட்டாட்சி
ஆறு + ஐ = ஆற்றை
ஆறு (எண்ணாயின்) + இன் + ஐ = ஆறினை
சேறு + உழக்கல் = சேற்றுழக்கல்

iv. முற்றியலுகர ஈற்றுநிலைமொழியும் வருமொழித் தொடக்கத்திலே உயிர் வருமாயின் சிறுபான்மை முற்றியலுகரம் கெடும்.

உ-ம்: கதவு + அடித்தான் — கதவடித்தான்.
கதவு + அடைப்பு — கதவடைப்பு

(இ) அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களும் எகர வினாவும் மொழித்தொடக்கத்தில் வந்து உயிரோடு கூடுகையில் நிகழ்வன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்நான்கு மொழி முதலெழுத்துக்களின் முன்பும் உயிர்வரின் இடையில் வகரமெய் தோன்றும்.

உ - ம்:

1.	அ + உயிர்	= அ + வ் + உயிர்	= அவ்வுயிர்
2	இ + உரிமை	= இ + வ் + உரிமை	= இவ்வுரிமை
3.	உ + ஏறு	= உ + வ் + ஏறு	= உவ்வேறு
4.	எ + அரசு	= எ + வ் + அரசு	= எவ்வரசு

இங்கு அவுயிர், இவுரிமை, உவேறு, எவரசு என்றன்றோ புணரும்?

அவ்வுயிர் என்று புணர்ந்தது எவ்வாறு? இடையிலே வேறொரு வகர ஒற்று எவ்வாறு தோன்றியது?

இவ்வைய வினாக்களுக்கு விடை பின்வருமாறு:

அ + உயிர் = அ + வ் + உயிர் எனவந்து, பின் அவ் + உயிர் என நிற்கும்.

*அகரம் தனிக்குறில், அதன்முன் ஓர் ஒற்று (வ்) வந்துள் ளது இவ்வாறு தனிக்குறில் முன்பு வரும் ஒற்றுத் தன்முன் உயிர் வருமானால் இரட்டிக்கும் என்பது விதி, அந்த விதிக்க மைய அவ்+வ்+உயிர் என 'வ' கர ஒற்று இரட்டித்து அவ்வுயிர் என்றாயிற்று

(ஈ) குற்றுகரவீற்று நிலைமொழி முன்பு உயிரை முதலாயுடைய எண்ணுப் பெயர் வரின் நிகழ்வன:

(i) ஒன்று+ஆயிரம்— ஒன்று என்ற நிலைமொழியின் ஈற் றில் நின்ற றகர ஒற்றும் குற்றியலுகரமும் கெட்டு, னகரஒற்று ரகர ஒற்றாய்த் திரிந்து தொடக்கத்திலுள்ள குறில் நெடிலாய் நீண்டு ஓராயிரம் என ஆயிற்று.

(ii) இரண்டு+ஆயிரம் — இரண்டு என்ற நிலைமொழியின் ணகரஒற்றும் டகரஒற்றுக் குற்றியலுகரமும் ரகரத்தின் உயிரும் கெட்டு, முதல் நீண்டு (இகரம் ஈகாரமாகி) ஈராயிரம் என ஆயிற்று

(iii) மூன்று + ஆயிரம் — ஈற்றுக்குற்றியலுகரம், அஃது ஏறிய றகரஒற்று, அயல்நின்ற னகரஒற்று என்பன கெட்டு, இடை யிலே வகர உடம்படுமெய் தோன்றி மூவாயிரம் ஆயிற்று.

---

* தனிக்குறில் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.
(நன். எழுத். மெய்யீற்றுப் புணரியல்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iv) நான்கு + ஆயிரம் ஈற்றுக்குற்றியலுகரம், அது ஏறிய ககர ஒற்றுக்கெட்டு னகரஒற்று லகர ஒற்றாகி நாலாயிரம் ஆயிற்று.

(v) ஐந்து + ஆயிரம் — குற்றியலுகரம் தகரம், நகரஒற்று ஆகியன கெட்டு யகர உடம்படுமெய் தோன்றி ஐயாயிரம் ஆயிற்று.

(vi) ஆறு + ஆயிரம் — குற்றியலுகரம் வருமொழி முதலில் உயிர்வரக் கெட்டு ஆறாயிரம் ஆயிற்று.

(vii) ஏழு + ஆயிரம் — முற்றியலுகரமும் சிறுபான்மை வருமொழித் தொடக்கத்தில் உயிர்வரக் கெடும் என்ற விதிக்கமையக் கெட்டு ஏழாயிரம் ஆயிற்று.

(viii) எட்டு + ஆயிரம் — குற்றியலுகரமும் டகரஒற்றும் கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய்யாகி, தனிக்குறில் முன்பு உயிர்வர இரட்டித்து எண்ணாயிரம் ஆயிற்று.

(ix) ஒன்பது + ஆயிரம் — ஈற்றுக்குற்றியலுகரம் கெட்டு, இன்சாரியை கூடி ஒன்பதினாயிரம் ஆயிற்று. ஒன்பதாயிரம் எனவும் வரும்.

(x) பத்து + ஆயிரம் — குற்றியலுகரமும், தகரஒற்றும் கெட்டு இன் சாரியை இடையிலே தோன்றிப் பதினாயிரம் என்றாயிற்று, இது குற்றியலுகரப் புணர்ச்சிப்படி பத்தாயிரம் எனவும் புணரும்.

(xi) பத்து + ஒன்று — (பதினாயிரத்தின் புணர்ச்சி விதி இதற்கும் பொருந்தும்) பதினொன்று, இது பதிற்றொன்று என இடைநின்ற தகரஒற்றுக் கெட்டு இற்றுச் சாரியை பெற்றும் வரும். அவ்வாறு வருவது பெருக்கலெண்ணாய்ப் பத்தைக் குறிக்கும்.

(xii) பத்து + இரண்டு — ஈறுகெட்டுத் தகரஒற்று னகர ஒற்றாகி, தனிக்குறில் முன்ஒற்று இரட்டித்துப் பன்னிரண்டு என வரும். பதிற்றிரண்டு எனவும் வரும். (பதிற்றிரண்டு = இருபது)

(xiii) பத்து + ஐந்து — ஈறுகெட்டுத் தகர ஒற்றோடு இன் சாரியை சேர்ந்து பதினைந்து ஆயிற்று.

மேற்கூறிய விதிகளைக் கீழே தரப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் பிரயோகிக்கலாம்:

	கூட்டுத்தொகை	பெருக்குத்தொகை
1. பத்து + ஆறு	= பதினாறு (16)	(பதிற்றாறு) (60)
2. பத்து + ஏழு	= பதினேழு	(பதிற்றேழு)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3.	பத்து + எட்டு	= பதினெட்டு	(பதித்தெட்டு)
4.	பத்து + ஒன்பது	= பத்தொன்பது	(பதிற்றொன்பது)
5.	பத்து + ஆயிரம்	= பதினாயிரம்	(பதிற்றாயிரம்)
6.	நூறு + ஒன்று	= நூற்றொன்று	(பகுதி இரட்டித்தது)
7.	நூறு + இரண்டு	= நூற்றிரண்டு	(,, ,,)
8	நூறு + ஐந்து	= நூற்றைந்து	(,, ,,)
9.	நூறு + ஆறு	= நூற்றாறு	(,, ,,)
10.	நூறு + ஏழு	= நூற்றேழு	(,, ,,)
11.	நூறு + ஒன்பது	= நூற்றொன்பது	(,, ,,
12	* ஒன்பது + ஆறு	= தொண்ணூற்றாறு	(ஒன்பதிற்றாறு)
13.	ஒன்பது + ஏழு	= தொண்ணூற்றேழு	(ஒன்பதிற்றேழு)
14.	ஒன்பது + எட்டு	= தொண்ணூற்றெட்டு	(ஒன்பதிற்றெட்டு)
15.	ஒன்பது + ஒன்பது	= தொண்ணூற்றொன்பது	(ஒன்பதிற்றொன்பது)
16	ஒன்று + ஒன்று	=	ஓரொன்று
17	,, ன்று + இரண்டு	=	ஓரிரண்டு
18	ஒன்று + ஐந்து	=	ஓரைந்து
19.	ஒன்று + ஆறு	=	ஓராறு
20	ஒன்று + ஏழு	=	ஓரேழு
21.	ஒன்று + எட்டு	=	ஓரெட்டு
22.	இரண்டு + ஒன்று	=	ஈரொன்று
23.	இரண்டு + இரண்டு	=	ஈரிரண்டு
24.	இரண்டு + ஐந்து	=	ஈரைந்து
25.	இரண்டு + ஆறு	=	ஈராறு
26.	இரண்டு + ஏழு	=	ஈரேழு
27	இரண்டு + எட்டு	=	ஈரெட்டு
28	இரண்டு + ஒன்பது	=	ஈரொன்பது
29	ஏழு + ஏழு	=	ஏழேழு (ஏழேழ்)

இவைபோல் வரும் மூன்று — ஒன்பது — இருபது — இரு நூறு — எண்ணூறு முதலாகிய சகல குற்றியலுகர வீற்றெண்களும் உயிர் முதலாய் வரும் எண்களோடு சேர்கையிலே மேற் குறித்த விதிகளுக்கமையப் புணரும்.

2. (இ) உயிர்முன் மெய் புணர்தல்

அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களின் முன்பும் எகர மாகிய வினாவெழுத்தின் முன்பும் யகரமல்லாத மற்றைய மெய் யெழுத்துக்கள் வரும்பொழுது வருமொழித் தொடக்க மெய் யெழுத்து மிகும்

* இவ்வெண்ணின் உருவாக்கம் மற்றைய எண்களிலிருந்து வேறுபடுவது காண்க.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(i) அக்குயில், இக்குயில், உக்குயில், எக்குயில், (ட, ற ஆகியன மொழிமுதலாகா. ச, த, ப ஆகியன மொழிமுதலாய் வருகையிலும் மேற்குறித்தவாறே புணரும்.)

(ii) அஞ்ஞான்று, இஞ்ஞான்று, உஞ்ஞான்று, எஞ்ஞான்று (ண, ன மொழி முதலாகா) ங, ம, ந என்பன மொழிமுதலாகி வரும் பொழுதும் மேற்குறித்தவாறே புணரும்.

(iii) அவ்வழி, இவ்வழி, உவ்வழி, எவ்வழி, (ர, ல, ழ, ள நான்கும் மொழிமுதலாகா.) 'ய' கரமெய்க்குச் சிறப்புவிதி கீழே தரப்படுகிறது.)

(iv) யகரமெய், வருமொழி முதலாயின் அது சுட்டெழுத்தோடும் வினாவெழுத்தோடும் புணருகையில் வகரமெய் தோன்றும்.

உ-ம்: அவ்யானை, இவ்யானை, உவ்யானை, எவ்யானை

(v) அந்த, இந்த, உந்த என வருகின்ற சுட்டு மருவிய பதங்களும் எந்த என்ற வினா மருவிய பதமும் அங்கு, இங்கு, உங்கு, யாண்டு, ஈண்டு என வரும் குற்றுகர ஈறுடைய இடைச்சொற்களும், வருமொழித் தொடக்கம் வல்லினமாயின் மிகும் (இரட்டிக்கும்).

உ-ம்: அந்தச் சேனை, இந்தச்சேனை, உந்தச் சேனை, அங்குப் போனான், இங்குச் சென்றான், உங்குச் சென்றான், எங்குச் சென்றான், யாங்குச் சென்றான் யாண்டுச் சென்றான், ஈண்டுச் சென்றான்.

(இக்காலத்தில் அங்கு, இங்கு முதலாயின, வருமொழித் தொடக்கத்தில் வல்லினம் வரின் இரட்டிக்கா. அங்கு சென்றான், இங்கு சென்றான் என்று எழுதப்படும் வழக்கமே பெருவரவிற்றாயுள்ளது. சிலர் அங்கே சென்றான். இங்கே போனான் என ஏகாரச்சாரியை வழங்கி எழுதுவர்.)

(ஆ) வினாப்பெயர் முன் வல்லினம் புணர்தல்:

ஆ, ஏ, ஓ ஆகியவற்றை ஈறாகக்கொண்ட வினாப்பெயர்கள் வல்லின மெய்யினை முதலாய்க் கொண்ட வருமொழி முன்பு மிகாது இயல்பாய் நிற்கும்

உ-ம்: அவனா சென்றான், அவனோ தடுத்தான்.
நீயே கொடுத்தாய்.

(இ) உயிரீற்றுப் பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

செய்த, செய்கின்ற, செய்யாநின்ற என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சத்தின் முன்னும் இன்மை குறிக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எதிர்மறைப் பெயரெச்சமான இல்லாத, அல்லாத ஆகியவற்றின் முன்னும் வல்லினம் வந்தால் அது திரிபடையாது இயல்பாகவே புணரும்.

உ - ம்: வந்த பெரியன், வருகின்ற கந்தன், வராநின்ற சான்றோன், இல்லாத குதிரை, அல்லாத குதிரை

இல்லா, செய்யா எனவரும் எதிர்மறை வினையெச்சங்கள் (ஆகாரவீறுடையவை) வல்லினமெய்யை வருமொழி முதலாகக் கொள்ளும்போது அவ்வல்லினம் மிகும்.

உ - ம்: இல்லாக் கொடியவன், உண்ணாக் குதிரை

(ஈ) உயிரீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வல்லினம் புணரல்:

இ, ஆ, ஊ, என அ ஆகிய உயிரீறு பெற்றுவரும் வினையெச்சங்கள் வருமொழி முதலில் வல்லினம் வருமாயின் மிகும் (இரட்டிக்கும்.)

உ - ம்: தேடிச் சென்றான். — இ
உண்ணாச் சென்றான். — ஆ
உண்ணூப் போனான் — ஊ
உண்டெனப் போனான் — என
உண்ணச் சென்றான். — அ

இ, இய, மே, மை ஆகிய உயிரீறு பெற்று வரும் வினையெச்சங்கள் வல்லினத் தொடக்க வருமொழியோடு புணர்கையில் இயல்பாகும்.

உண்ணிய சென்றான். உண்ணாமை சென்றான்.
உண்ணாமே சென்றான். உண்ணியர் சொன்னான்.

(உ) வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தை ஈறாயுடைய வினையெச்சங்கள் வருமொழித்தொடக்கத்தில் வல்லினம்வரின் நிகழ்வன;

வன்றொடரீற்றுக் குற்றியலுகர வினையெச்சங்கள் வல்லினம் வர மிகும்.

உ - ம்: கடித்துத் தின்றான்.
விட்டுச் சென்றான்.
கற்றுத் தெளிந்தான்.

(ஊ) ஏனைய குற்றியலுகரங்களின் நிலை (வினையெச்சங்கள்);

மற்றைய குற்றியலுகரங்கள், வருமொழி வல்லினமாயின் மிகாது இயல்பாகும்.

உ - ம்: வந்து போனான், எய்து கொன்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(எ) துவ்விகுதி கெடநின்று எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம் அடையும் நிலை.

துவ்விகுதி கெட்ட எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினையெச்சம் வருமொழித் தொடக்கம் வல்லினமாயின் மிகும்.

உ - ம்: உண்ணாக் கொடுத்தான்.

(ஏ) பல, சில என்னும் அகரவீற்றுப் பெயர்கள் புணரல்.

(i) வல்லினம் வரும்பொழுது இவை மிகா.

பல போயின. சில சென்றன.

(ii) இவை அடுக்குத் தொடராய் வருகையில் இயல்பாக நின்றும் லகர றகரம் ஒற்றாய்த் திரிந்தும், லகர உயிர் மெய்யிலிருந்து அகர உயிர் மறைந்தும் வருமொழித் தொடக்க வல்லினம் இரட்டித்தும் வரும்.

பலபல	பற்பல	பல்பல	பலப்பல
சிலசில	சிற்சில	சில்சில	சிலச்சில

(iii) பண்புத்தொகையாக அமையும்போது இயல்பாகவும் நிலைமொழி ஈற்று அகரம் கெட்டும் வருதல் உண்டு.

உ - ம்; பல + கலை = பல்கலை,
சில + கலை = சில்கலை

(ஐ) பூப்பெயர் முன்பு இனமெல்லினம் தோன்றல்.

(iv) பூப்பெயர் முன்பு வல்லினம் வரின் இடையில் இன எழுத்தாகிய மெல்லினம் தோன்றும்

உ - ம்: பூங்கொடி, பூஞ்செடி, பூந்தொட்டி.

(பூஞ்செடி - பூச்செடி என வல்லினமாயும் இரட்டிக்கும், பூந்தொட்டியும் அவ்வாறே பூத்தொட்டி) இவை இக்கால வழக்குகள்)

(ஒ) குற்றியலுகரவீற்று எண்ணுப்பெயர் வருமொழித் தொடக்கத்தில் மெய்பெற்று அடையும் மாறுதல்கள்:

(i) ஒன்று + கோடி = ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு னகர ஒற்று ரகர ஒற்றாகிப் பின் உகரம் பெற்று 'ஒருகோடி' என்றாகும். உகரந் தவிர்ந்த உயிரெழுத்து வரின் முதல் நீளும்.

உ - ம்: ஒர் + ஆயிரம் = ஓராயிரம்.

ii. இரண்டு + கோடி = இருகோடி.

iii. மூன்று + கோடி = முக்கோடி இடைநின்ற னகர ஒற்று றகர ஒற்று, ஈற்றுக்குற்றியலுகரம் ஆகியன கெட்டு முதல் குறுகியது.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான்கு + கோடி = நான்குகோடி இயல்பாகும். நாற்கோடி எனவும் வரும்.

(அ) தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்பவற்றின் புணர்ச்சிக்கான சிறப்பு விதி:

ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு
தகர நிறீஇப் பஃதகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

(நன்.எழுத் உயிரீற்றுப்புணரியல் 44)

1. *ஒன்பது+பத்து = ஒன்+பத்து — பது கெட்டது
த்+ஒன்+பத்து=தொன்+பத்து —தகர ஒற்று நிலைமொழித் தொடக்க உயிருடன் கூடிற்று

தொள் + நூறு = தொண்+ நூறு — = தொண்ணூறு — தொடர்ந்த னகர ஒற்று ணகர ஒற்றாயிற்று, பத்து நின்ற இடத்திலே நூறு வந்தது, வருமொழி நகரஒற்று நிலை மொழிக்கேற்ப ணகர ஒற்றாய் மாறிற்று.

2. *ஒன்பது+நூறு=ஒன் +நூறு —பது கெட்டது.
+ த் + ஒன்+நூறு = தொன்நூறு=தொண் ணூறு. —தகரஒற்று நிலைமொழித் தொடக்க உயிருடன் கூடிற்று னகர ஒற்று ணகர ஒற்றாகி அதற்கிசைய வருமொழித் தொடக்க 'நூ' ணூ ஆயிற்று

[ஒன்பது என்ற எண், முற்காலத்திலே 'தொண்டு' என வழங்கியது

தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவின்
(மலைபடுகடாம்-21)

தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற்று
(தொல்.பொருள் செய்யுளியல் 101)

என்பன எடுத்துக் காட்டுக்கள் எட்டு+நூறு, எட்டு+ஆயிரம் என்பன முறையே எண்ணூறு, எண்ணாயிரம் எனப் புணர்ந்தமை வதுபோல, தொண்டு + நூறு. தொண்டு + ஆயிரம் முறையே தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்று புணர்தல் இயல்பானது. எட்டு+பத்து = எண்பது போலத் தொண்டு+பத்து = தொண்பது (90) என வழங்கியிருக்கலாம். வழக்குப்பயிற்சியில் ஒன்பது மிகுதியாய் இடம்பெறத் 'தொண்டு' வழக்கிறந்தது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொள்+ஆயிரம் = தொள்ளாயிரம் —தொடக்க உயிர்மெய்யைத் தொடர்ந்த னகரஒற்று ளகர ஒற்றாகி உயிர் வந்தமையால் இரட்டித்துத் தொள்ளாயிரம் ஆயிற்று

(ஆ) இருபது, முப்பது முதலாம் எண்களுடன் ஒன்று, இரண்டு முதலான எண்ணுப்பெயர்கள் புணரல்.

1. இருபது+ஒன்று=இருபத்து+ஒன்று=இருபத்தொன்று
2. முப்பது+இரண்டு=முப்பத்து+இரண்டு=முப்பத்திரண்டு
3. நாற்பது+மூன்று=நாற்பத்து+மூன்று=நாற்பத்துமூன்று

இவ்வாறே பிறவும் புணரும். (பது, பத்தாகப் பகுதி இரட்டித்தது.

இக்காலப் பிரயோகம்:

இக்காலத்திலே "இருபத்திமூன்று, முப்பத்திமூன்று எனக் குற்றியலுகரத்தை முற்றியலிகரமாய் மாற்றி வழங்குவர். இவ் வழக்குப் பொருந்தாது. இகரம், யகரம் என்பன வருமொழி முதலெழுத்தானால் மட்டுமே குற்றியலுகரம் முறையே முற்றிய லுகரமாயும், குற்றியலிகரமாயும் மாறும். எனவே.

உ+ம்: ஐம்பத்து மூன்று இருபத்தைந்து என்றாங்கு வழங் குதலே முறை

(இ) குற்றியலுகரத் திசைப்பெயர்கள் வருமொழிகளாய் வரும் திசைப்பெயர்களோடு புணரும் வகை

i. வடக்கு+கிழக்கு = ஈற்றுநின்ற குற்றியலிகரமேறிய ககர ஒற்றும் அதற்கு முன்னுள்ள ககர ஒற்றும் கெட்டு, வடகிழக்கு என்றாகும். இது போன்றே வடதிசை, வடமலை, வடமேரு என வரும்.

குணக்கு, குடக்கு என்னும் கிழக்கு, மேற்குத் திசைகளைக் குறிக்கும் பதங்களும் இவ்வாறே புணரும்.

ii. கிழக்கு+திசை=ஈற்று நின்ற ககர ஒற்றேறிய குற்றிய லுகரமும் ககர ஒற்றும் அதன் முன்னின்ற ககர ஒற்றும் கெட்டு ழகர உயிர்மெய்யின் உயிராகிய அகரம் மறைந்து ஆதி நீண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'கீழ்' என்றாகி அதனோடு திசை புணர்கையில் வருமொழித் தொடக்கத் தகர ஒற்று மிகுந்து நின்று கீழ்த்திசை என வரும். பக்கத்தைக் குறிக்கும பால் என்ற சொல்லோடு புணர்கையிலே பகர ஒற்று மிகாது.

உ-ம்: கீழ்பால்

iii. தெற்கு + கிழக்கு : ஈற்றுக்குற்றியலுகரத்தோடு ககர ஒற்றும் கெட்டு முன்னின்ற 'ற' கர ஒற்று 'ன'கர ஒற்றாகித் 'தென்கிழக்கு' என்றாகும். 'தென்' முன் வரும் திசையின் முதலெழுத்தாகிய தகர ஒற்று னகர ஒற்றுக்கு இனமான நகர ஒற்றாகத்திரியும். உ-ம்: தென்றிசை.

iv. மேற்கு + கடல்: நிலைமொழி ஈறுகெட்டு 'ற' கர ஒற்று லகர ஒற்றாகி மேல்கடல் என்றாகும் திசையோடு புணர்கையில் 'ல'கர ஒற்றும் வருமொழித் 'த'கர ஒற்றும் றகர ஒற்றுக்களாகும்.

உ-ம்: மேற்றிசை.

இக்காலப் பிரயோகம்

இவை இக்காலத்திலே கிழக்குத்திசை, மேற்குத்திசை, வடக்குத்திசை, தெற்குத்திசையென வருமொழித் தொடக்கத் 'த'கர ஒற்று இரட்டித்து வழங்குவதே பெரும்பான்மை.

திசைப்பெயர்கள் நாடு, தேசம் என்பவற்றோடு புணரல்:

v. மேற்கு + நாடு, மேற்கு + தேசம் என்பன புணர்கையில் ஈறுகெட்டு 'ற'கர ஒற்று லகர ஒற்றாகி ஐகாரச் சாரியை பெற்று மேலைநாடு எனவும் இதனோடு வருமொழித் தொடக்கத் தகர ஒற்று இரட்டித்து மேலைத்தேசம் எனவும் வழங்கும். மேற்கு நாடு, மேற்குத்தேசம் எனவும் புணர்வதுண்டு. இவைபோலவே கீழைநாடு, கீழைத்தேசம் (கிழக்குநாடு, கிழக்குத்தேசம்) என்பனவும் புணரும்.

(ஈ) தகர, டகர, றகர ஒற்றுக்களோடு கூடிய நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகர ஈற்றுநிலை மொழிகள் வல்லின முதல் வருமொழிகளோடு புணரல்.

i.	ஆடு + கால்	ஆட்டுக்கால்	பகுதி இரட்டித்தன		
ii.	சேறு + கால்	சேற்றுக்கால்			
i.	பகடு + கால்	பகட்டுக்கால்	,,	,,	
ii.	எருது + கால்	எருத்துக்கால்	,,	,,	
iii.	பயறு + கொழிப்பு	பயற்றுக்கொழிப்பு	,,	,,	

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவை தனிப்பதங்களாய் நின்றும் வேற்றுமையுருபேற்கும் பொழுது ஐந்தாம் வேற்றுமை தவிர்ந்த மற்றையிடங்களில் பகுதி இரட்டித்தலோடு இன்சாரியையும் பெறும்.

உ - ம்: ஆற்றினை, ஆற்றிற்கு, ஆற்றினால், ஆற்றினது' ஆற்றின்கண்.

(உ) குற்றியலுகர ஈற்றுநிலைமொழி முன் யகரம் வரின் நிகழ்வது

குற்றியலிகரவீற்று நிலைமொழிமுன்பு வருமொழித் தொடக்கத்திலே யகரஒற்று வருமாயின் குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரமாகத் திரியும்.

உ - ம்: நாடு + யாது = நாடியாது.

(இக்காலத்தில் இந்தப் புணர்ச்சி கவனிக்கப்படுவதில்லை)

(ஊ) மென்தொடர்க் குற்றியலுகரவீற்று நிலைமொழிகள் சில வருமொழித் தொடக்கத்தில் வல்லினம் வரின் அடையும் மாற்றம்,

இடைநின்ற மெல்லொற்று வல்லொற்றாக மாறும்.

i. மருந்து + பை = மருத்துப்பை
குரங்கு + இனம் = குரக்கினம்
அன்பு + தளை = அற்புத்தளை

ii இடையின ஒற்றும் உயிரும் வருமிடங்களிலும் இடைநின்ற மெல்லொற்று வல்லொற்றாய் மாறுவதுண்டு.

உ - ம்: கரும்பு + வில்லி = கருப்புவில்லி (மன்மதன்)
கன்று + ஆ = கற்றா (உயிர்வந்தபொழுது வலித்தது)

iii. சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகர ஈறுகள் ஐகாரச் சாரியை பெறுதலும் உண்டு.

உ - ம்: பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
அன்று + திங்கள் = அற்றைத்திங்கள்.

இரண்டாவது சொற்றொடரிலே இடைநின்ற மெல்லின ஒற்று வல்லினமாய்த் திரிந்துள்ளது.

(எ) மரப்பெயர்முன் வல்லினம் புணரல்:

(i) நிலைமொழியீற்றில் உயிரெழுத்தமைந்தவற்றின் முன்பு வல்லினம் வரின் அது மெல்லினமாய் மாறும்.

உ - ம்: மா + காய் = மா + ங் + காய் கனியும் இவ்வாறே புணரும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ii. இகர, உகரவீற்று மரப்பெயர் முன்பு வல்லினம் வரின் அம்முச்சாரியை வரும்.

உ-ம்: புளி+கனி; புளி+அம்+கனி=புளியங்கனி
புன்கு+கனி; புன்கு+அம்+கனி=புன்கங்கனி
(லகர ஒற்று ஈற்றில் வரினும் இவ்வாறே புணரும்)

உ-ம்: ஆல்+காய்=ஆல்+அம்+காய்=ஆலங்காய்

iii. சில உயிரீற்று மரப்பெயர்கள் முன்பு இன வல்லினம் தோன்றும்.

உ-ம்: வாழை+கனி=வாழைக்கனி
பலா+கனி=பலாக்கனி
அன்னாசி+பழம்=அன்னாசிப்பழம்.

iv ஐகாரவீற்று மரப்பெயர்கள் முன் வல்லின மெய்வரின் நிலைமொழியீற்று ஐகாரம் கெடும். அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

உ-ம்: தோடை+பழம்=தோடை+அம்+பழம்
=தோடம்+பழம்=தோடம்பழம்
மாதுளை+கனி=மாதுளை+அம்+கனி
=மாதுளம்+கனி=மாதுளங்கனி

'தெங்கு' என்ற மரப்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி: 'தெங்கு' என்ற மரப்பெயரேடு காய் என்பது புணர்கையில் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்று உயிர்மெய் கெடும்.

தெங்குநீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்
(நன்.எழுத்.உயிரீற்றுப்புணரியல் 87)

உ-ம்: தெங்கு+காய்=தேங்காய்.

3. மெய்ம் முன் உயிர்வரின் நிகழ்வன:

1. நிலைமொழியீற்றிலே மெய்யெழுத்து வந்து வருமொழித் தொடக்கத்திலே உயிர் வருமாயின் இயல்பு புணர்ச்சியாக இரண்டுங் கூடி உயிர் மெய்யெழுத்தாகும்.

உ-ம்: கால்+உடைந்தது=காலுடைந்தது.

2. நிலைமொழியானது தனிக்குற்றெழுத்தும் அதனைத் தொடர்ந்து ஒற்றெழுத்தும் பெற்று வருமொழித் தொடக்கத்தில் உயிர் வருமாயின் குறித்த ஒற்று இரட்டிக்கும்.

உ-ம்:- கல் + உடை = கல் + உடை + கல்லுடை

4. மெய்ம்முன் மெய் புணரல்:

உயர்திணையின் னகர, ரகரவீற்றுப் பெயர்கள் நிலை மொழியாக நின்று வருமொழிகளோடு புணரும் பொழுது ஏற்படும் சில

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாற்றங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. (இவை எல்லாப் பெயர்களுக்கும் உரிய புணர்ச்சியல்ல.)

(i) இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

1. முருகன் + பெருமான் — முருகப்பெருமான் — னகர ஒற்றுக்கெட்டு வருமொழித் தொடக்க வல்லினம் இரட்டித்தது.

2. சிவன் + பெருமான் — சிவபெருமான் — நிலைமொழியீற்று னகர ஒற்றுக் கெட்டது.

3. சபாபதி + நாவலன் சபாபதிநாவலன் — இயல்பாக நின்றது.

4. பொன்னம்பலம் + வாணர் — பொன்னம்பலவாணர் — நிலைமொழி ஈற்று மெய் கெட்டது.

5. முருகன் + வேள் — முருகவேள் — நிலைமொழி ஈற்று மெய் கெட்டது.

6 கந்தையா + உபாத்தியாயர் — கந்தையாவுபாத்தியாயர் — வகர உடம்படு மெய் தோன்றியது. [கந்தையவுபாத்தியாயர் என ஈறு குறுகி (ஆ. அ வாகி) வகர உடம்படுமெய் பெறுதலுமுண்டு.)

(ii) உம்மைத்தொகை

7. சேரன் + சோழன் + பாண்டியன் — சேரசோழபாண்டியர் — னகரஒற்றுக்கள் கெட்டு ஈற்று னகர ஒற்று ரகர ஒற்றாயிற்று ('உயர்திணை உம்மைத்தொகை பலர் ஈறே'. நன்னூல்)

(iii) வேற்றுமைத்தொகை

உ - ம்:

கந்தன் + கோட்டம் — கந்தகோட்டம் (நிலை மொழியீறு கெட்டது. கந்தகோட்டம் எனவும் வரும்.)

கந்தன் + புராணம் — கந்தபுராணம் (நிலைமொழியீறு கெட்டது) கந்தப்புராணம் என வகர வொற்று இன வல்லெழுத்தாய்த் திரியவும் பெறும்.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கந்தன் + மடம் — கந்தமடம்
செட்டி + தெரு — செட்டித்தெரு, செட்டிதெரு.

V. யகர, ழகர மெய்யீற்றுப் பெயர்கள்முன் வல்லினம் புணர்தல்

i. வேய்+குழல் = வேய் + ங் + குழல் = வேய்ங்குழல்
வருமொழிமுதல் வல்லினத்திற்கு
இனமான மெல்லினம் தோன்றியது.

ii. பாழ்+கிணறு = பாழ்+ங் + கிணறு = பாழ்ங்கிணறு
வருமொழிமுதல் வல்லினத்திற்கு
இனமானமெல்லினம் தோன்றியது.

சில இடங்களில் இவை இயல்பாய் நின்றும் வருமொழி வல்லினம் இரட்டித்தும் வரலும் உண்டு.

உ-ம்: பாய் + கொடு = பாய்கொடு
பேய்+ கோட்பட்டான் = பேய்க் கோட்பட்டான்
(பேயாற் பீடிக்கப்பட்டவன்
பேய் கோட்பட்டான்
எனவும் வரும்.)

ரகர ஒற்றீற்று நிலைமொழியும் இவ்வாறே புணரும்.

உ-ம்: தேர்+கொண்டான் = தேர்கொண்டான்.
தேர்க்கொண்டான்.

(iii) தனிக்குற்றெழுத்தோடு யகர ஒற்றுப் பெற்ற நிலைமொழி முன்பு மெல்லினம் வருமொழித் தொடக்கத்தில் வரின் அந்த மெல்லினம் இரட்டும்.

உ-ம்: செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி.
பொய் + மை = பொய்ம்மை

(இ) ணகர னகரவிற்றுப் புணர்ச்சி:

(i) இவற்றின் முன் வல்லினம் வரின் இயல்பாகப் புணரும். (இஃது அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கண் நிகழும்)

உ-ம்: மண் + சரிந்தது = மண் சரிந்தது
பொன் + குறைந்தது = பொன் குறைந்தது.

(ii) ணகரம் டகரமாகவும் னகரம், றகரமாகவும் புணர்வதும் உண்டு. (இது வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் நிகழும்.)

உ-ம்: மண் + சரிவு = மட்சரிவு
பொன் + குறைவு = பொற்குறைவு

(இன்று இப்புணர்ச்சி கவனிக்கப்படுவதில்லை. இயல்பாகவே புணரும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iii) அல்வழிப்புணர்ச்சியிலே பண்புத்தொகை, உவமைத் தொகை ஆகியவற்றிலே வல்லினமாய் மாறல் நிகழ்வதுண்டு.

உ-ம்: கண் + பொலிவு = கட்பொலிவு } பண்புத்
பொன் + கோடு = பொற்கோடு } தொகை

கண் + செவி = கட்செவி } உவமைத்
பொன் + சுணங்கு = பொற்சுணங்கு } தொகை

(*கட்செவி — பாம்பு *சுணங்கு — தேமல்)

(iv) ணகர னகரங்களின் முன் நகரம் வரின் முறையே ணகரமாகவும் னகரமாகவும் திரியும்.

உ-ம்: கண் + நன்று = கண்ணன்று
பொன் + நன்று = பொன்னன்று

(v) நெட்டெழுத்தினைத் தொடர்ந்து ணகர னகர ஒற்றுக்கள் அமைந்த நிலைமொழிகளின் முன்பு நகரமெய் கெட்டுப் போகும்.

உ-ம்: தூண் + நன்று = தூண் + (ந்) + அன்று = தூணன்று
வான் + நன்று = வான் + (ந்) அன்று = வானன்று

(vi) தன், என் எனத்திரிந்து வரும் தான், யான் ஆகிய பெயர்களின் முன்பு வல்லினம் வரின் இயல்பாகியும் னகர ஒற்று றகர ஒற்றாகத் திரிந்தும் புணரும்.

தன் + பற்று = தன்பற்று — இயல்பு
தற்பற்று — விகாரம்

என் + போல = என்போல — இயல்பு
எற்போல — விகாரம்.

(vii) தேன் என்ற நிலைமொழி முன்பு வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமாகிய மூவகை மெய்களும் வருமொழி முதலில் வருமாயின் நிலைமொழியீற்று னகரம் இயல்பாகும். மெல்லினம் வரின் சில சந்தர்ப்பங்களில னகரம் கெடும். வருமொழித் தொடக்கத்தில் வல்லினம் வந்தால் னகரம் கெட்டு வருமொழி வல்லினமோ இன மெல்லினமோ மிகுதலும் வேற்றுமை, அல்வழி இருவழிப் புணர்ச்சிகளிலும் இடம் பெறும.

உ-ம்: தேன் + கடிது = தேன்கடிது }
தேன் + மலிந்தது = தேன்மலிந்தது. } அல்வழி
தேன் + வடிந்தது = தேன்வடிந்தது. }

தேன் + மொழி = தேன்மொழி, தேமொழி. }
தேன் + சிவப்பு = தேன்சிவப்பு }
தேன் + மலிவு = தேன்மலிவு }
தேன் + வண்டு = தேன்வண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேன் + மலர் = தேன்மலர், தேமலர்.
தேன் + குழம்பு = தேன்குழம்பு, தேங்குழம்பு, தேக்குழம்பு } வேற்றுமை
தேன் + குடம் = தேன்குடம், தேக்குடம், தேங்குடம்.

(ஈ) மகரவீற்றுப் புணர்ச்சி:

I. வேற்றுமை, பண்பு, உவமைத் தொகைகளாய் அமையும் மகரவீற்று நிலைமொழிகள் வருமொழித் தொடக்கத்தில் வல்லினம் வருமாயின் அவற்றிற்கு இனமாய்த் திரியும்.

(i) மரம்+காட்சி=மரக்காட்சி (வேற்றுமைத்தொகை)
(ii) சதுரம்+பெட்டி=சதுரப்பெட்டி. (பண்புத்தொகை)
(iii) தாமரை+கண்=தாமரைக்கண். (உவமைத்தொகை)

II. உம்மைத்தொகையிடத்தே வருமொழித் தொடக்க வல்லினத்திற்கு இனமாகத் திரியும்.

நிலம்+தீ=நிலந்தீ (உம்மைத்தொகை)

III. எழுவாய், பெயரெச்சம், வினைமுற்று, இடைச்சொல் அமைந்த தொடர்களாய் வருகையிலும் வருமொழித் தொடக்க வல்லினத்திற்கு இனமாகத் திரியும்.

உ-ம்:

1. மரம் + குறிது = மரங்குறிது — எழுவாய்த்தொடர்.
2. செய்யும் + காரியம் = செய்யுங்காரியம் — பெயரெச்சத் தொடர்.
3. வந்தனம் + சிறியோம் = வந்தனஞ்சிறியோம் — வினைமுற்றுத்தொடர்
4. சாத்தனும் + கொற்றனும் = சாத்தனுங்கொற்றனும் — இடைச்சொற்றொடர்

இவ்வாறு சகரஒற்று, தன்னினமாகிய ஞகரஒற்றாயும், தகரஒற்று, தன்னினமாகிய நகரஒற்றாயும் திரியும்.

உ-ம்: உண்டனஞ் சிறிபோம்
உண்டனந் தெரிந்தோம்.

IV. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும், எழுவாய்த் தொடராகவும் வருமிடங்களிலும் வருமொழி வல்லினத்திற்கு இனமாகும்.

உ-ம்: கலம் + கொண்டான் = கலங்கொண்டான்.
நிலம் + சிறிது = நிலஞ்சிறிது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

V. மகரஒற்றின்முன் உயிரும், வகரமெய்யும் வரின் மகரஒற்றுக் கெடும்.

உ - ம்: மரம் + அடி = மரவடி.

அறம் + வலிமை = அறவலிமை.

சில இடங்களில் மகரத்தின் முன் 'வ' கரம் கெடாதும் வரும்.

ஆறாம் + வாய்ப்பு = ஆறாம் வாய்ப்பு.

(உ) லகர ளகரவீற்றுப் புணர்ச்சி:

லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

(நன்னூல், எழுத், மெய்யீற்றுப் புணரியல் 24)

I. வேற்றுமைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகைகளிலே வருமொழியீற்றில் லகர ளகர ஒற்றுக்கள் வந்து வருமொழித் தொடக்கத்திலே வல்லினம் வரின் லகரம் றகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்.

1. வேல் + கை = வேற்கை — வேற்றுமைத்தொகை.
2. பால் + சொல் = பாற்சொல் — உவமைத்தொகை.
3. கால் + கடவுள் = * காற்கடவுள் — பண்புத்தொகை.

* (கால் — காற்று — வாயுதேவன்)

1. அருள் + பயன் = அருட்பயன் — வேற்றுமைத்தொகை
2. வாள் + கண் = வாட்கண் — உவமைத்தொகை.
3. வேள் + பெரியன் = வேட்பெரியன் — பண்புத்தொகை

(வேளாகிய பெரியன்—இருபெறொட்டுப் பண்புத்தொகை)

II. எழுவாய்த்தொடர், உம்மைத்தொகை ஆகியவற்றிலே திரியாது இயல்பாகும்.

1. மயில்+பெரிது — மயில்பெரிது — எழுவாய்த்தொடர்.
மயில்+குயில் — மயில்குயில் — உம்மைத்தொகை
2. அருள்+பயந்தது - அருள்பயந்தது - எழுவாய்த்தொடர்
அருள்+புகழ் — அருள்புகழ் — உம்மைத்தொகை.

III. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை, மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை வருமிடங்களிலும் திரியா.

உ - ம்:

(i) வால் காட்டாதே
தேள் கொன்றான் } இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ii) வேல் குத்தினான்
தேள் கடிக்க விட்டான் } மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை

IV. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்துவரும் லகர ளகர ஒற்றுக்கள் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத் தொகையிலும் இயல்பாக வருவதோடு திரிந்தும் வரும்

உ - ம்: பல் + சிறிது + பற்சிறிது
கள் + கொடிது + கட்கொடிது } எழுவாய்த் தொடர்

கல் + பல் + கற்பல்
கள் + சாராயம் + கட்சாராயம் } உம்மைத் தொகை.

V. நெல், செல், கொல், சொல் என்பன எழுவாய்த் தொடரிலே திரிந்தே வரும் என்பர் நாவலர் அவர் தரும் 'உதாரணம் - நெற்கடிது, செற்கரிது, (செல் - மேகம்) கொற்கரிது (கொல - கொல்லன்), சொற்பெரிது.

VI. அல்வழித் தொடர்களிலும், வேற்றுமைத் தொடர்களிலும் வருமொழித் தொடக்கத்திலே தகரம் வருமாயின் லகரம், றகரமாகவும் டகரம் தகரமாகவும மாறுவதோடு, தகரமும் முறையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் மாறும்.

அல்வழி	வேற்றுமை
பல் + தீது = பற்றீது	பல் + தூய்மை = பற்றூய்மை
முள் + தீது = முட்டீது	கள் + தீமை = கட்டீமை

VII. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்து வரும் லகர ளகரங்கள் அல்வழித் தொடர்களிலே றகர டகரமாக மட்டுமன்றி ஆய்தமாகவும் திரியும், (இவ்வாய்தம் தன் மாத்திரையிற் குறுகும்.)

i. பல்+தீது = பற்றீது, பஃறீது.
ii. முள்+தீது = முட்டீது, முஃடீது.

VIII. நெட்டெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவனவும், குற்றெழுத்தைச் சாராதனவுமான லகர ளகர ஒற்றுக்களோடு கூடிய நிலைமொழிகள் தகர ஒற்றினை வருமொழித் தொடக்கத்திலே பெறும்போது கெடுவதோடு தகர ஒற்று முறையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் திரியும்.

உ-ம்: வேல்+தீது = வேறீது
வாள்+தீது = வாடீது } எழுவாய்த் தொடர்

ii. அண்ணால்+தாராய் = அண்ணாறாராய் | விளித்
மக்காள்+தலைப்படும் = மக்காடலைப்படும் | தொடர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

iii. வால் + தலை = வாறலை | உம்மைத்தொகை
தாள் + தலை = தாடலை |

iv. நடப்பல் + தக்கோய் = நடப்பறக்கோய் | வினைமுற்றுத் தொடர்
வந்தாள் + தேவி = வந்தாடேவி |

IX. லகர ளகர ஒற்றீற்று நிலைமொழிகள் மெல்லின ஒற்றுக்களை முதலாகவுடைய வருமொழிகளோடு புணர்கையில் மெல்லின எழுத்துக்களாய் வேற்றுமை, அல்வழி ஈரிடங்களிலும் மாறும்.

கல் + நன்று = கன்னன்று | எழுவாய்த்தொடர்
கள் + நன்று = கண்ணன்று |
கல் + நன்மை = கன்னன்மை | வேற்றுமைத்தொகை
கள் + நன்மை = கண்ணன்மை |

இவ்வாறு லகர ளகரங்களை ஈற்றிற்கொண்ட நிலைமொழிகள் புணர்ச்சியின் போது விகாரங்களை அடைவது பழங்கால வழக்கு. இன்று இவற்றின் புணர்ச்சி விதி இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

5. வடசொற் புணர்ச்சி

(அ) உயிரீறும் முதலுமாய் வரும் நிலைமொழி வருமொழி வடசொற்கள் புணருதல்.

தமிழ்ச்சொற்கள் நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழித் தொடக்கத்திலும் உயிர் வரப் பெறுமாயின் 'வ்'கர'ய்'கர உடம்படுமெய்களைப் பெறும் எனக் கண்டோம். தமிழிலே வந்து வழங்கும் வடமொழிச் சொற்றொடர்கள் சில நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழித் தொடக்கத்திலும் தமக்குரிய உயிர்களைப் பெறுமாயின் அவை புணரும் வகை கீழே தரப்படுகின்றது இவை தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி என முத்திறத்தன.

வடசொற்கள் பல தமிழிற் பயின்று வருவதால் இப்புணர்ச்சியினையும் அறிந்திருப்பது நன்று.

1. தீர்க்கசந்தி

(அ) அ, ஆ வின் முன்பு அ, ஆ வரின் நிலைமொழியினதும் வருமொழியினதும் ஈறும் முதலுங்கெட்டு 'ஆ' தோன்றும்

உ-ம்:	சிவ	+ ஆலயம்	=	சிவாலயம்
	தேச	+ அதிபதி	=	தேசாதிபதி
	ஜனா	+ அதிபதி	=	ஜனாதிபதி (சனாதிபதி)
	சேநா	+ அதிபதி	=	சேநாதிபதி (சேனாதிபதி)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இக்காலத்தில் நினைவு + அஞ்சலி என்ற தொடர் தமிழ்நிலை மொழியோடு வருமொழியாக வடமொழி வந்து புணர்ந்து * 'நினைவாஞ்சலி' என்ற புதியதொரு சொற்றொடர் அமைகின்றது. இது வடமொழி தமிழ்மொழிக் கலப்பாகும். இதனை நினைவஞ்சலி எனக் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி விதி (நினைவு + அஞ்சலி) யினைக் கையாண்டு புணர்த்துதலே சரியாகும்.

(ஆ) இ ஈ முன்பு வரின் இரண்டும் கெட்டு 'ஈ' தோன்றும்.

உ-ம்: சனி + ஈசுவரன் = சனீசுவரன்.
நதீ + ஈசன் = நதீசன்.

(இ) உ, ஊ வின் முன் உ, ஊ வரின் ஈறுமுதல் இரண்டுங்கெட்டு 'ஊ' தோன்றும்.

உ-ம்: குரு + உபதேசம் = குருபதேசம் (குருவுபதேசம் எனவும் இக் காலத்திற் புணர்த்துவர்.)

வதூ + உத்துவாகம் = வதூத்துவாகம், (வதூ - மணப்பெண். உத்துவாகம் - திருமணம்.)

2. குணசந்தி

(அ) அ, ஆ முன் இ, ஈ வரின் ஈறுமுதல் இரண்டும் கெடடு 'ஏ' தோன்றும்.

உ - ம்: கண + ஈசன் — கணேசன்
தாரா + இந்திரன் — தாரேந்திரன்

(ஆ) அ, ஆ முன் இ, ஈ வரின் ஈறு முதல் இரண்டுங்கெட்டு 'ஓ' தோன்றும்.

சூர்ய + உதயம் = சூர்யோதயம்
கங்க + உற்பத்தி = கங்கோற்பத்தி

3 விருத்திசந்தி

(அ) அ, ஆ முன் ஏ, ஐ வரின் ஈறுமுதல் இரண்டுங்கெடடு 'ஐ' தோன்றும்.

பரம + ஏகாந்தி = பரமைகாந்தி
சர்வ + ஐசுவரியம் = சர்வைசுவரியம்
தேவதா + ஏகத்வம் = தேவதைகத்துவம்
தேவதா + ஐக்யம் = தேவதைக்யம்

---

* மர + அடி = மராடி — வீரசோழியம் (நன்னூலுக்கு முன் தோன்றிய இலக்கண நூல்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ஆ) அ, ஆ முன் ஓ, ஔ வரின் ஈறு முதல் இரண்டும் கெட்டு 'ஔ' தோன்றும்.

வந + ஓஷதி = வனௌஷதி
திவ்ய + ஔஷதம் = திவ்யௌஷதம்
மகா + ஓஷதி = மகௌஷதி
மகா + ஔதார்யம் = மகௌதாரியம்.

5. பொதுவியல்

1. வழக்கு

தமிழிலே பண்டுதொட்டுக் கையாளப்பட்டுவரும் சொற்கள், சொற்றொடர்கள் என்பன வழக்கின்பாற்படும். வழக்கினை இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என இருவகையாகப் பிரிப்பது இலக்கண ஆசிரியர்களின் முறைமையாகும். தகுதி வழக்குப் பற்றிய விளக்கமும் உதாரணங்களும் பெயரியலிலே தரப்பட்டன. இங்கு இயல்பு வழக்கு இன்னதெனக் காண்போம். இயல்பு வழக்கானது இலக்கணமுடையது, இலக்கணப் போலி, மரூஉ என மூன்று பிரிவுகள் கொண்டது.

i. இலக்கண முடையது :

இலக்கண விதிக்கு முரணாகாத சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இலக்கண முடையவற்றின் பாற்படும்.

உ - ம் : நிலம், நீர், பாற்சாவடி.

ii. இலக்கணப் போலி :

சொற்றொடர்களிலமைந்த சொற்களை முன் பின்னாக மாற்றினாலும் சொற்களினிடையிலே வரும் எழுத்துக்கள் சிலவற்றிற்கு மாற்றெழுத்துக்கள் கையாளப்படினும் அவ்வாறமையும் சொற்றொடர்களும் சொற்களும் இலக்கணப் போலியின் பாற்படும்.

உ - ம் : (அ) இல்முன் — முன்றில் (இல்லத்தில் முன்னுள்ள இடம்.)

நகர்ப்புறம் — புறநகர் (நகரத்திற்குப் புறத்திலுள்ள பகுதி)

(ஆ) பொதுஇல் — பொதியில்.
(பொதுவில்)

iii. மரூஉ:

சொற்றொடரினிடையே சில எழுத்துக்கள் குறைந்து அச் சொற்றொடர் குறுகிய வடிவில் அமைவது.

உ - ம் i. அருமருந்தன்ன பிள்ளை — அருமந்தபிள்ளை
(அரிய அமிர்தம் போன்ற பிள்ளை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ii. நல்லூர் — நல்லை.
கோப்பாய் — கோவை.

ஒருவரின் பெயர் குறுகி வழங்கப்படும் போது அதனை மரூஉ எனலாம்.

உ-ம் சுப்பிரமணியம்—சுப்பு
கலைவாணி —கலா

2 வழாநிலை, வழு

திணை, பால், எண், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு எட்டும் வழுவாது இலக்கணவிதிப்படி அமைவது வழாநிலை. அவ்வாறன்றி இலக்கண விதியினின்று வழுவியவை வழு எனப்படும்.

உ-ம்: வழாநிலை	வழு	
1. அவன் வந்தான்	—அவன் வந்தது	— திணைவழு
2. கந்தன் வந்தான்	—கந்தன் வந்தாள்	— பால்வழு
3. அவை வந்தன	— அவை வந்தது	— எண்வழு
4. நான் வந்தேன்	— நான் வந்தாய்	— இடவழு
5. நாளை வருவேன்	—நாளை வந்தேன்	— காலவழு
6. பிறக்கப் போகும் குழவி ஆணா, பெண்ணா?	பிறக்கப்போகும் மகன் ஆணா, பெண்ணா?	வினா வழு
7. வட்டுக்கோட்டைக்கு வழி யாது? இந்தத் தெருவாற் சென்றால் வட்டுக் கோட்டையை அடையலாம்	வட்டுகோட்டைக்கு வழி யாது? துட்டுக்கு இரண்டு கொட்டைப்பாக்கு	விடை வழு
8. ஆட்டின் இளையது—குட்டி பறவையின் இளையது -குஞ்சு	ஆட்டின் இளையது கன்று பறவையின் இளையது குட்டி	மரபு வழு

3. வழுவமைதி

குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளிலே வழுவையும் விதிவிலக்காக ஏற்க நேரின் அதனை வழுவமைதி என்பர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I. திணைவழுவமைதி:

(i) உயர்வு காரணமாக அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணைப் பொருளோடு சார்த்தி இரண்டுக்கும் உயர்திணை முடிபு கற்பிக்கப்படலாம்.

உ-ம்: அங்கண் விசும்பில் அகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன்......

இங்குத் திங்களும் அறிஞரும் ஒப்பர் என்று உயர்திணை முடிக்கும் சொல் பெற்றது. திங்கள் அஃறிணை.

(i) இழிவு காரணமாக உயர்திணைப் பொருளும் அஃறிணைப் பொருளும் அஃறிணை முடிவினைப் பெறும்.

உ-ம்: மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா

II. திணை, பால், வழுவமைதி:

உவப்பு, உயர்வு, கோபம், இழித்தல் இவை காரணமாகத் திணையும் பாலும் வழுவி வரலும் இடம் பெறலாம்.

(அ) பால் வழுவமைதி:

i. உவப்பு: 'என் இராசாத்தி வந்தாள்' என்று தன்மகனை மகள்போலப் பாவித்தல் பால் வழுவமைதியின் பாற்படும்.

ii. உயர்வு: ஒருவனை மதிப்பினாலோ அன்பினாலோ அவர் என அழைப்பதும் பால் வழுவமைதியேயாகும்.

iii கோபம்: 'இவன் ஆண்மையில்லாப் பெண்' கோபம் காரணமாக ஆண்பாலைப் பெண்பாலாய்க் கூறியதும் பால்வழுவமைதியேயாகும்

iv. இழிப்பு: 'இவள் வெட்கத்தைத் துறந்த ஆண்' பெண்ணை இழித்து ஆண் என அழைத்த வழுவமைதி.

(ஆ) திணை வழுவமைதி:

உவப்பு: ஒரு நாயை 'என் செல்வன் வந்தான்' என்பது உவப்பினால் அஃறிணையினை உயர்திணையாகக் கூறியது.

உயர்வு: கிளியார் வந்தார்—உயர்வு காரணமாக அஃறிணைக்குரிய கிளி உயர்திணைக்குரிய மரியாதைப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பன்மையாகிய 'ஆர்' விகுதி பெற்று உயர்திணைப் பலர்பாற் பயனிலையும் பெற்றது.

சிறப்பு: எங்கள் பொருள் எங்கள் பிள்ளைகள் தாம்— சிறப்பினால் உயர்திணையை அஃறிணையாகக் (பொருள்) கூறல்.

கோபம்: இவன் ஒரு நாய்—கோபம் காரணமாக உயர் திணையை அஃறிணையாகக் கூறல்.

III. பால், எண்வழுவமைதி:

(அ) ஒன்றன் பாலுக்குரியதைப் பலவின்பாலாகக் கூறுவது பால்வழுவமைதி இதனை எண்வழுவமைதி எனவும் கூறலாம்.

உ-ம்: நீரெல்லாம் அசுத்தமாயிற்று.

(ஆ) மதிப்புக் காரணமாக முன்னிலையிடத்தாரைப் படர்க்கையிடத்தாராக வழங்கல் இடவழுவாகும்.

உ-ம்: தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக.

(தாங்கள் என்ற படர்க்கைப் பன்மையின் திரிபே தங்கள் என்பது)

IV. காலவழுவமைதி:

விரைவு, மிகுதி, துணிவு ஆகிய காரணங்களாலும் வழக்கே காரணத்தாலும் ஒரு காலத்திற்குரியதை வேறொருகால வாய்பாடு கொண்டு கூறுவது காலவழுவமைதியாகும்.

(அ) விரைவு: விரைந்து வருவேன் என்ற கருத்தில், இன்னும் வராதிருப்பவன் "வந்துவிட்டேன், வந்துவிட்டேன்" எனல்.

(ஆ) மிகுதி: பெரும்பாலும் ஒருசெயல் நிகழும் சூழ்நிலை கருதி அந்நிகழ்வு நிகழ்ந்துவிட்டது எனல். உ-ம்: நீ அந்த வழியாற் போனால் உன் பொருளை இழந்துவிட்டாய் (ஏனெனில் அங்குச் செல்வாரிற் பெரும்பாலானவர் — மிகுதியானவர் — பொருளை இழந்தனர்)

(இ) துணிவு: நீ பரீட்சைக்குக் கவனமாகப் படிக்காவிட்டால் தோல்வியடைந்தாய். தோல்வியடைவது உறுதி என்ற துணிவு காரணமாக எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்டது.

(ஈ) வழக்கு: (i) நாங்கள் இப்பாடசாலையிலே படித்த பொழுது இந்த மைதானத்திலேதான் விளையாடுவோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேறு எக்காரணமும் பற்றாது வழக்கே காரணமாக இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகக் கூறப்பட்டது.

(ii) முக்காலத்தும் (இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்) அழியாதிருக்கும் பொருளினை நிகழ்காலத்திற் கூறுவதும் வழக்காகும்.
உ - ம்: மலை நிற்கிறது. கடவுள் இருக்கின்றார். ஆறு விளங்குகின்றது.

(iii) நாடகம், நவீனம், சிறுகதை ஆகியவற்றிலும் கதைச் சுவைக்காக இறந்தகாலத்தை நிகழ்காலத்திற் கூறுவதுண்டு.

V. மரபு வழுவமைதி :

மரபு என்பது உயர்ந்தோரால் வகுக்கப்படும் ஒன்று, அவர்கள் எப்பொருளை எச்சொல்லினால் வழங்கினார்களோ ப் பொருளை அச்சொல்லினால் வழங்குவதே மரபு

உ - ம் : பெண் பிள்ளை பெறுவாள்

(இங்குப் பெறுதல் என்பது உயர்திணைப் பெண்பாலுக்கே உரியது இவ்வாறு கூறுவதற்கு யாது காரணம் எனல் இயலாது) பண்டுதொட்டுப் பெரியோர் வழங்கிவரும் மரபு உண்மையே இவ்வாறு நாமும் கூறுவதற்குக் காரணம்

'பசு கன்று ஈனும்' என்பதும் மரபால் அமைந்த ஒரு வழக்கே. எனினும் திருவள்ளுவர்.

'ஈன்றாள் பசிகாண்பானாயினும்' என்று உவப்புக் காரணமாகப் பெண்ணை 'ஈன்றாள்' என்றதை மரபு வழுவமைதியாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

''உணையொருத்தி போட்டாளே வேலையற்றுப் போய்'' என்று காளமேகப் புலவர் கோபம் காரணமாகச் சோழியப் பிராமணனை வைததமையும் மரபு வழுவமைதியாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

VI. ஒருபொருட் பன்மொழி:

ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா.

(நன்னூல், சொல்லதிகாரம், பொதுவியல் 47)

ஒரு பொருளே தரும் இரு சொற்கள் ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து வரினும் சிறப்பு வகையால் மரபுவழு என்று நீக்கப்படா.

உ - ம்: i. மீமிசை ஞாயிறு - மீ - மேல், மிசை - மேல் (மிக மேலிடத்திலுள்ள ஞாயிறு)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ii. புனிற்றிளங்கன்று - புனிறு - இளமை, (இளம்) = மிக இளைய கன்று

iii. வெங்கொடுமைச் சாக்காடு - வெம்மை - கொடுமை (கொடும்) = மிகக் கொடிய மரணம்

vii. இனம் சுட்டாத பண்புகொள் பெயர்:

இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்கா றல்லச் செய்யு ளாறே.
(தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம் 19)

தன்னை ஓர் இனத்திலிருந்து ஒரு பண்பு காரணமாக வேறு படுத்திக்காட்ட முடியாதவிடத்திலும் ஒருபெயர் பண்படை பெற்று வருவது செய்யுளில் வழக்கென ஏற்கப்படும். உலகவழக்கில் அவ்வாறு வருவதில்லை.

உ - ம்- செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும்...... (புறநானூறு 30-1)

வெண்ஞாயிறு, கருஞாயிறு இல்லாதவிடத்தும் செய்யுளிலே ஞாயிறு செம்மை என்ற பண்படை பெற்றது

முற்றா வெண்டிங்கள் ......
(திருஞானசம்பந்தர் - கோயிற்பதிகம் 1)

வெண்டிங்களும் வேறுநிறத் திங்கள் இல்லாவிடத்தும் செய்யுளிலே வெண்மை என்ற பண்படை பெற்றது.

இவ்வாறு சான்றோரின் மரபுகளும் அவ்வப்போது போதிய காரண அடிப்படையிலே மீறப்பட்டே வந்துள்ளன.

4 ஈ, தா, கொடு என்ற சொற்களின் பிரயோகம்

'ஈதல்' என்பது உயர்ந்தோன் தன்னிலும் தாழ்ந்தோனுக்கு வழங்குவதையும் 'தருதல்' என்பது தனக்குச் சமமானவனுக்கு வழங்குவதையும் 'கொடுத்தல்' என்பது தாழ்ந்தோனிடம் உயர்ந்தோன் பெறுவதையும் குறிக்கவரும் சொற்களாகும்.

ஈ, தா, கொடு என்பன முன்னிலை வினையாயின் முறையே தாழ்ந்தோன் உயர்ந்தோனையும் சமமானவன் சமமானவனையும் உயர்ந்தோன் தாழ்ந்தோனையும் வேண்டும் சொற்களாகும்.

19

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ - ம்: செல்வன் ஏழைகளுக்குப் பொருள் சந்தான்'
இராமன் தன் நண்பர்களுக்குப் பொருள் தந்தான்.
அமைச்சன் அரசனுக்குப் பரிசில் கொடுத்தான்.

இப்பிரயோகங்கள் இன்று தமது முன்னைய வழக்காற்றினை இழந்துவிட்டன.

5. இனைத்தென்று அறிபொருளுக்கும் உலகினில் இல்லாப் பொருளுக்கும் உம்மையிடைச் சொல் வழங்கல்.

I. இவை இத்தனை என்று அறிந்த பொருளுக்கு வினை முற்றுக் கொடுத்து வாக்கியமாக்கும் பொழுது முற்றும்மை அளித்தல் வேண்டும்

உ - ம்: (i) வகுப்பிலே மாணவர் இருபதின்மரும் இருந்தனர்.
(ii) ஐம்புலன்களையும் அடக்குவதே ஞானிகளின் கடன்.

II. உலகில் இல்லாத கற்பனைப் பொருளைக் கூறும் பொழுதும் முற்றும்மை அளித்தல் வேண்டும்.

உ - ம்: (i) முயற்கொம்பு எங்கும் இல்லை.
(ii) ஒளிமுன் இருள் யாண்டும் இல்லை.

6. செயப்படுபொருளைச் செய்பொருளாகக் கூறல்:

செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப்போல வைத்துச் செய்வினை முடிவு கொடுத்து வழங்கலாம்.

உ - ம்: (i) இந்தத் தோட்டம் நான் வாங்கியது.
(ii) இந்தப் பசு நான் விற்றது.

7 குறியீடுகள் (Punctuations)

ஆங்கிலமொழியினை எம்மனோர் கற்றதன் பயனாகத் தமிழிலே இன்று குறியீடுகள் கையாளப்படும் நன்மை ஏற்பட்டுள்ளது இடைச்சொற்கள் போலச் சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்களாகியவற்றின் பொருட்பேற்றுக்கும் விளக்கத்திற்கும் குறியீடுகள் பெரிதும் பயன்படுவதால், அவற்றின் இலக்கணத்தினை அறிந்து கொள்ளலும் அவசியமே. குறியீடுகளின் வகைகளாவன:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1. முடிப்பிசைக்குறி (.)
2. மேற்கோட்குறி (' ')
3. உரையாடற்குறி (" ")
4. உறுப்பிசைக்குறி (,)
5 வியப்பிசைக்குறி (!)
6. தொடரிசைக்குறி (;)
7. பிறையடைப்புக்குறி ( )
8. வினாக்குறி (?)

1. முடிப்பிசைக்குறி:

எழுவாய் பயனிலையாகிய வாக்கிய உறுப்புக்களோடு கூடிக் கருத்து முற்றப் பெற்று நிற்கும் வாக்கியத்தின் இறுதியிலே இடப்படும் குறியாகும்.

உ-ம்: இராமன் அயோத்திக்கு மீண்டான்.

2. மேற்கோட்குறி:

பழமொழிகள், மேற்கோள்கள் ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்ட வழங்கப்படும் குறி.

உ-ம்: 'அறஞ்செய விரும்பு' என்பது ஔவையின் பொன்மொழி.

3. உரையாடற்குறி:

ஒருவர் தமது கூற்றினை வெளிப்படுத்தும் பொழுது அக்கூற்றினைப் பிரதான வாக்கியத்தினின்று வேறுபடுத்த வழங்கும் குறி.

உ-ம்: இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி, "நீ பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்காவிடில் எமது குறிக்கோள் பாழாய்விடும்" என்றான்.

4. உறுப்பிசைக்குறி:

ஒரு வாக்கியத்தில் இரு பெயர்கள் அடுத்து வருமாயின் அவற்றை வேறுபடுத்தித் தெளிவாக்கவும், ஓர் இனமாகிய பொருள்களை எண்ணுப் பொருள்களாகத் தொடர்ந்து எழுத நேருகையில் இறுதிக்கு முன்னுள்ளவற்றைத் தனித்துக் காட்டவும் கடிதத்தில் விளிக்கப்படுபவரின் விளிக்கு இறுதியாகவும் இடப்படுவது உறுப்பிசைக் குறியாகும்.

உ-ம்: (i) கந்தையா, செல்லையாவை அழைத்தான்.

(ii) இலங்கையிலே வடமாகாணம், கிழ்மாகாணம் மேல்மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் முதலிய ஒன்பது மாகாணங்கள் உள்ளன

(iii) அன்பார்ந்த நண்ப,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

5. வியப்பிசைக்குறி:

விளித்தல், வியப்பு, அச்சம், அவலம் ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்த இடுங்குறி.

உ-ம்: தம்பி! இங்கே வா.
ஆஹா! என்னே அற்புதம்!
ஐயோ! என்னை அடிக்கிறான்.
அந்தோ! என் வாழ்வு முடிந்தது.

6. தொடரிசைக்குறி:

ஒரெழுவாய், பல பயனிலைகள் அமையும் வசனங்களிலே பயனிலைகள்தோறும் தொடரிசைக்குறி கையாளப்படும்.

உ-ம்: இராமன் காடு சென்றான்; பதினான்காண்டுகள் காத்திருந்தான்; பின்னர் நாடு திரும்பினான்; பரதனின் வேண்டுகோட்படி முடிசூடி அயோத்தியை ஆளலானான்.

7. பிறையடைப்புக்குறி:

ஒரு வாக்கியத்தினிடையிலே பிறமொழிச்சொல் ஒன்றை விளக்கத்திற்காகக் கையாள நேரும்பொழுதும், பிரதான வாக்கியப் பகுதியிற் கூறப்படுவனவற்றிற்கு மேலதிக விளக்கம் தர நேரும் பொழுதும் பிறையடைப்புக்குறி கையாளப்படும்.

உ-ம்: (i) இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையினை நாடகமாக்கலே (Dramatization of Life).

(ii) உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பொருளாதார மந்தம் (பொருளுற்பத்தியிலே தேக்கம்) ஏற்பட்டு வருகிறது.

8. வினாக்குறி:

வினாவாக்கியங்களின் இறுதியில் வருவது.

உ-ம்: உன் பெயர் யாது?

march

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Name : ______________________

Subject : ______________________

Grade : ______________________

School : ______________________

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

“இலக்கணத் தெளிவு”

“இலக்கணத் தெளிவு” நூலின் மூன்றாம் பதிப்பு இது. இப்பதிப்பில், முன்னைய பதிப்புக்கள் இரண்டிலும் காணப்பட்ட குறைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. புதிய உத்திகளைக் கையாண்டு, புதிய புதிய எடுத்துக் காட்டுக்களை முன்வைத்துக் கடினமான இலக்கணக் கூறுகளை இலகுவாக்கும் தன்மை இப்பதிப்பிற் காணப்படுகிறது.

எழுத்து, சொல் என்பன பற்றிய விளக்கப் பாடங்களும், சொற்றொடரியல் - புணரியல் என்பனவும் மாணவர்க்கு நிறைவான இலக்கண அறிவை, இன்றைய அறிவியல் சார் உலகின் பின்னணியில், தந்து நிற்பது இந் நூலின் சிறப்பியல்பாகும்.

அறிவியலும், தொழினுட்பவியலும் மிக வேகமாக வளர்கின்றன. இவ்வளர்ச்சியோடு தமிழ்ச் சமூகமும் ஒத்தோட வேண்டுமெனில், எமது மொழி அதற்கிசைய வளர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அஃத[illegible] தமிழ்மொழி புதிய வளங்கள் பெற்றுச் செ[illegible]

இதற்கு, “பழமையன தமி[illegible] வரையில் தமிழ்மொழி இல[illegible] புதிய மாற்றங்களைத் தழுவ[illegible]டும் என்ற குரல் அண்மைக்காலத்திற் பரவலாகக் [illegible]கிறது.

இதன் பொருள், பழமையனவும் சிறப்பு மிக்கனவுமான இலக்கணங்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. இன்றைய அறிவியல், தொழினுட்பவியல், சமூகவியல், பொருளியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும், வேற்று மொழி பேசும் பல்வேறு நாடுகளுடனான தொடர்புகளால் ஏற்படும் சொற் பிரயோகங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கவும் எமது மொழி இலக்கணத்தில், தேவை நோக்கி, மாற்றங்கள் செய்வது இன்றியமையாதது என்பதே இதன் பொருள்.

தமிழ்மொழியின் தூய்மையைப் பேணும் அதே வேளையில், மொழியின் வளத்தையும், செழுமையையும் பெருக்க உந்துகோலாயும் உறுதுணையாயுமுள்ள “இலக்கணத் தெளிவு” என்ற இந்நூல் கல்வியுலகிற்கு அணி செய்து நிற்கிறது.

இந்நூலை வரவேற்கும் கல்வியுலகு தமிழின் செழுமையை வரவேற்பதாயமையும்.

30.12.1992 [illegible]. இராசநாயகம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org